



DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 106 / III Legislatura / Vuitè període

Dijous, 10 d'octubre de 1991

Presidència del Molt Honorable
Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda

Sessió Plenària núm. 77

Segona reunió

SUMARI

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i nou minuts.

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre la Sinistralitat Laboral (Punt catorzè de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sra. Fabian (IC) (p. 5332).*

Posició dels grups: *I. Sr. Curto (P) (p. 5333), I. Sr. Rañé (S) (p. 5333) i I. Sr. Castellnou (CiU) (p. 5333).*

Votació dels punts primer i segon: *aprovats per unanimitat (p. 5334).*

Votació del punt tercer: *rebutjat per 26 vots a favor, 44 en contra i cap abstenció (p. 5334).*

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre la Política General de Subvencions del Departament de Benestar Social (Punt quinzè de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sra. Barenys (S) (p. 5334).*

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre la Política General de Subvencions del Departament de Benestar Social (Punt setzè de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sra. Fabian (I) (p. 5335).*

Posició conjunta dels grups: *I. Sr. Sánchez Ramos (M) (p. 5335), I. Sr. Curto (P) (p. 5336) i I. Sr. Padrós (CiU) (p. 5336).*

La I. Sra. Fabian (IC) intervé per al·lusions (p. 5338).

Votació conjunta del punt primer de les dues mocions: *rebutjat per 32 vots a favor, 60 en contra i 3 abstencions (p. 5338).*

Votació conjunta del punt segon de les dues mocions: *rebutjat per 35 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 5338).*

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Política General en Matèria d'Educació d'Adults per al curs 1991-1992 (Punt dissetè de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sra. Torrent (S) (p. 5338).*

Posició dels grups: *I. Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 5340), I. Sr. Casanovas (M) (p. 5340) i I. Sra. Ribes (CiU) (p. 5340).*

Votació: *rebutjada per 20 vots a favor, 51 en contra i 3 abstencions (p. 5341).*

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Política General del Medi Natural (Punt divuitè de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Madueño (S) (p. 5341).*

Posició dels grups: *I. Sr. Curto (P) (p. 5342) i I. Sr. Masó (CiU) (p. 5343).*

Votació de la lletra d): *aprovada per unanimitat (p. 5344).*

Votació de la lletra e): *rebutjada per 23 vots a favor, 45 en contra i 2 abstencions (p. 5344).*

Votació de la resta de la Moció: *rebutjada per 25 vots a favor, 46 en contra i cap abstenció (p. 5344).*

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Política de Patrimoni Històric-Cultural del Govern de la Generalitat (Punt dinovè de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Fuentes (IC) (p. 5344).*

Esmenes del G. Socialista (núms. 1 i 3, d'addició i 2 i 4, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Sobrequés (S) (p. 5345).*

Esmena del G. P. de Convergència i Unió (núm. 1, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Colomines (CiU) (p. 5345).*

Posició dels grups no esmenants: *I. Sr. Curto (P) (p. 5346) i I. Sr. Fuentes (IC) (p. 5346).*

Intervenien per una qüestió d'ordre l'I. Sr. Colomines (CiU) (p. 5347), I. Sr. Sobrequés (S) (p. 5347) i I. Sr. Fuentes (IC) (p. 5347).

La I. Sra. Secretària Tercera dóna lectura a l'esmena transaccional del preàmbul i del punt 1 de l'esmena de Convergència i Unió (p. 5348).

Votació del preàmbul i del punt 1 transaccionats: *aprovats per unanimitat (p. 5348).*

Votació del punt 2 de l'esmena de Convergència i Unió: *aprovat per unanimitat (p. 5348).*

Votació del punt 3 sense «els Mossos d'Esquadra»: *aprovat per unanimitat (p. 5348).*

Votació del punt 3 amb «els Mossos d'Esquadra»: *rebutjat per 25 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 5348).*

Votació del punt 4 sense «intensificar les negociacions...»: *aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 17 abstencions (p. 5348).*

Votació del punt 4 amb l'afegit «intensificar les negociacions...»: *rebutjat per 26 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 5348).*

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el Sector de la Fruita Seca (Punt vintè de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Gimeno (IC) (p. 5348).*

Esmena del G. P. de Convergència i Unió (núm. 1, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Vernet (CiU) (p. 5350).*

Posició dels grups no esmenants: *I. Sr. Pueyo (ERC) (p. 5350), I. Sr. Curto (P) (p. 5350) i I. Sr. Aleu (S) (p. 5351).*

Posició del grup presentant: *I. Sr. Gimeno (IC) (p. 5352).*

La I. Sra. Secretaria Tercera dóna lectura al text transaccionat (p. 5352)

Votació: *aprovada per unanimitat (p. 5353).*

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'Impacte Ambiental del Turisme (Punt vint-i-unè de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Gimeno (IC) (p. 5353).*

Esmena del G. P. de Convergència i Unió (núm. 1, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Moliné (CiU) (p. 5353).*

Posició dels grups no esmenants: *I. Sr. Curto (P) (p. 5355) i I. Sr. Gibert (S) (p. 5355).*

Posició del grup presentant: *I. Sr. Gimeno (IC) (p. 5355).*

Votació del punt 1 i 2: *rebutjats per 32 vots a favor, 49 en contra i cap abstenció (p. 5355).*

Votació dels punts 3 i 4: *aprovats per unanimitat (p. 5355).*

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Política de Conservació i Gestió del Patrimoni Natural (Punt vint-i-dosè de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Gimeno (IC) (p. 5356).*

Posició dels grups: *I. Sr. Madueño (S) (p. 5357) i I. Sr. Masó (CiU) (p. 5357).*

Votació dels punts 1 i 2: *rebutjats per 17 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 5358).*

Votació del punt 3: *aprovat per unanimitat (p. 5358).*

La sessió se suspèn a dos quarts de dues del migdia i set minuts i es reprèn a dos quarts de cinc de la tarda.

Preguntes (Punt vint-i-tresè de l'ordre del dia.)

Pregunta al Consell Executiu sobre el reglament d'activitats comercials no sedentàries

Formulació: *I. Sr. Curto (P) (p. 5358).*

Resposta: *H. Sr. Conseller de Comerç, Consum i Turisme (p. 5358).*

Pregunta al Consell Executiu sobre el procediment emprat per contractar dues persones que treballen a la Direcció General d'Acció Cívica de Falset (Priorat)

Formulació: I. Sr. Aleu (S) (p. 5358).

Resposta: H. Sr. Conseller de Benestar Social (p. 5358).

Repregunta: I. Sr. Aleu (S) (p. 5359).

Segona resposta: H. Sr. Conseller (p. 5359).

Pregunta al Consell Executiu sobre el reconeixement del Consorci per a la defensa del riu Besòs com a establiment tècnic auxiliar de la Junta de Sanejament

El M. H. Sr. President n'anuncia la retirada (p. 5359).

Preguntes al Consell Executiu sobre la col·laboració entre el Consorci Cooperatiu de Serveis Socials de Catalunya i l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials, sobre els criteris per fixar el preu-hora de les prestacions realitzades pel Consorci Cooperatiu de Serveis Socials de Catalunya, i sobre la relació contractual entre el Consorci Cooperatiu de Serveis Socials de Catalunya i l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials

Formulació: I. Sr. Riera i Olivé (S) (p. 5359).

Resposta conjunta: H. Sr. Conseller de Benestar Social (p. 5359).

Pregunta al Consell Executiu sobre els principis de simplicitat i agilitat administrativa en relació amb el Decret 215/1991, de 30 de juliol

El M. H. Sr. President n'anuncia la retirada (p. 5359).

Preguntes al Consell Executiu sobre els motius de l'adquisició de la seu del Departament de Medi Ambient en una de les zones més cares de Barcelona, i sobre els motius pels quals no s'ha respectat l'acord del Parlament quant al pressupost per a l'adquisició i el condicionament de la seu del Departament de Medi Ambient

Formulació: I. Sr. Madueño (S) (p. 5360).

Resposta conjunta: H. Sr. Conseller de Medi Ambient (p. 5360).

Repregunta: I. Sr. Madueño (S) (p. 5360).

Segona resposta: H. Sr. Conseller (p. 5360).

Preguntes al Consell Executiu sobre el desenvolupament del Reglament previst a l'article 34.2 de la Llei 3/1988, de Protecció dels Animals, sobre el termini per a l'aprovació del Reglament previst a l'article 34.2 de la Llei 3/1988, de Protecció dels Animals, i sobre la investigació oberta arran d'un accident esdevingut a Rioleón Safari, el 17 d'agost de 1991

Formulació: I. Sr. Soto (S) (p. 5361).

Resposta: H. Sr. Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (p. 5361).

Repregunta: I. Sr. Soto (S) (p. 5362).

Segona resposta: H. Sr. Conseller (p. 5362).

Pregunta al Consell Executiu sobre les successives regulacions de plantilla d'una empresa de la comarca del Baix Llobregat

Formulació: I. Sra. Fabian (IC) (p. 5363).

Resposta: H. Sr. Conseller d'Indústria i Energia (p. 5363).

Repregunta: I. Sra. Fabian (IC) (p. 5364).

Segona resposta: H. Sr. Conseller (p. 5365).

La sessió s'aixeca a dos quarts de sis de la tarda i onze minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 77.2

La sessió es reprèn a les deu del matí i nou minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i el lletrat Sr. Pau.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i d'Indústria i Energia.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Passem al catorzè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Sinistralitat Laboral, presentada per la Diputada il·lustre senyora Rosa Maria Fabian, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya.

Té la paraula.

**Moció subsegüent a la interpellació
al Consell Executiu sobre la
Sinistralitat Laboral**

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. Senyores, senyors diputats, el 27 de juny passat el Grup d'Iniciativa per Catalunya va presentar davant d'aquesta Cambra una interpellació al Consell Executiu sobre la sinistralitat laboral a Catalunya. Vam discutir amb el senyor Conseller de Treball les dades sobre accidents laborals al nostre país, per les quals demostràvem que, si bé des de 1977 a 1985 s'havia produït una millora en l'evolució de les taxes d'accidents —i des d'aquesta tribuna hem parlat sempre de taxes—, des de 1985 fins a avui anem pujant en increment d'accidents laborals, fins a estar avui en els mateixos nivells que estàvem l'any 1977.

Les dades que vam presentar davant d'aquesta Cambra no van ser contradites, i tan sols se'ns va dir que teníem una visió pessimista dels fets, enfront d'una anàlisi optimista que, sobre les mateixes dades, feia la Conselleria. El President de la Generalitat, en el debat de política general, encara era més optimista quan va dir que els accidents laborals a Catalunya baixen. Les dades que vam presentar demostren exactament el contrari.

Dèiem llavors —i ho repetim avui— que el tema no és de valoracions anímiques, sinó que és un tema d'acció política, i demanàvem al Govern que actués en conseqüència amb l'acord a què havien arribat les centrals sindicals i el Govern de Catalunya, de crear el Programa Interdepartamental de Seguretat, Higiene i de Salut Laboral, pel qual s'ha elaborat un informe —que va finalitzar el novembre de 1990—, que va acabar amb vuit propostes d'actuació, entre les quals només citaré les més importants: creació del Consell Català de Seguretat i Salut dels Treballadors; creació de la Comissió Interdepartamental de Seguretat i Salut dels Treballadors; creació de l'Institut Català de Seguretat i Salut dels Treballadors; creació d'un sistema d'informació, seguretat i salut dels treballadors; control de les condicions de seguretat i salut dels treballadors abans de l'inici d'activitats en els centres de treball; control de les condicions de seguretat i salut dels treballadors en la fase de funcionament dels centres de treball; comunicació d'incidències, etcètera.

Actuar en conseqüència és, des de la nostra òptica, posar en marxa les recomanacions dels informes que vostès encarreguen

i que vostès..., millor dit, tots els ciutadans, paguem, i que estan elaborats per experts que diagnostiquen la situació i fan propostes per posar remei a situacions no desitjables i que, en el cas que discutim, el que està en risc és quelcom tan important com la vida i la salut dels treballadors. Són dues propostes que no són d'un partit polític, sinó que són d'uns experts que han diagnosticat i que han dit el que s'ha de fer.

No vull repetir aquí la interpellació ni la resposta del senyor Conseller, però els recordaria, als senyors i a les senyores diputades, que el senyor Farreres va fer en la seva resposta dues promeses: la primera, que el dia 8 de juliol presentaria el mapa de riscos de Catalunya; la segona, que esperaven del Govern central la Llei de Salut Laboral, però que, si el 30 de setembre aquest projecte no havia surtat, el Govern de Catalunya prendria decisions, i el senyor Farreres deia textualment —i cito textualment del *Diari de Sessions*—: «El Conseller de Treball presentarà al Govern de la Generalitat propostes de decisió sobre el tema, fins i tot amb el risc de les disfuncions que pugui donar el fet que, tot i fent una modificació en el sentit que després d'aquesta anàlisi, de les aportacions que tenim, s'hagi de fer, i que quedi devaluat o quedi obsolet o que quedi canviat al cap de quatre dies, en funció de la Llei de Salut Laboral.»

Ha passat l'estiu i pensàvem que el Conseller de Treball compliria amb la seva paraula i que tindríem l'alegria de retirar la Moció subsegüent a aquella interpellació que vam fer el mes de juny. Malauradament no ha estat així: ni el mapa de riscos s'ha presentat ni les promeses s'han complert. L'informe realitzat complirà, el mes que ve, un any, un any que s'ha perdut, un any que el Govern ha desaprofitat.

En conseqüència, i per tal d'estimular-los a complir el que vostès mateixos han dit que han de fer, demano el vot favorable d'aquesta Cambra a una Moció que no diu res més que allò que el Govern accepta que s'ha de fer, però que no fa. També els diré que, en el cas que no votin aquesta proposta, aquesta proposta de Moció, el Grup d'Iniciativa per Catalunya continuarà insistint en la posta en marxa d'aquestes mesures que, insisteixo, no són unes mesures proposades per un grup o per dos grups polítics: són unes mesures tècniques elaborades des del mateix Govern, mitjançant altres alternatives, altres iniciatives parlamentàries, com poden ser proposicions no de llei, etcètera. Insistirem que el Govern faci exactament allò que ha dit des d'aquesta tribuna, que ha dit als agents socials que s'ha de fer i que ha de fer.

Els passo a llegir els tres punts de la Moció, insistint en la demanda del seu vot favorable: «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a: Primer, endegar i aconseguir l'acció coordinada entre els agents socials i l'Administració per aconseguir disminuir les taxes d'accidents laborals a Catalunya. Dos, desenvolupar la recerca, programació, implementació i avaluació de les mesures preventives de les malalties i els accidents laborals. Tres, posar en marxa, en el termini de sis mesos, les propostes d'actuació derivades del Programa Interdepartamental de Seguretat, Higiene i Salut Laboral, presentat el mes de novembre de 1990.»

Reiterant la demanda del vot favorable, moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Fabian. Com que no s'han presentat esmenes a aquesta Moció, es passa directament a la intervenció dels grups que ho sol·licitin. El CDS

sembla que no ho sollicita; l'Agrupació Parlamentària d'Esquerra Republicana de Catalunya, tampoc; el Grup Mixt, tampoc; el Grup Popular?

El Sr. CURTO: Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Curto, té la paraula.

El Sr. CURTO: Gràcies, senyor President, molt breument. D'alguna forma, il·lustre senyora Diputada, té vostè raó que el contingut d'aquesta Moció ve a ser d'alguna manera l'expressió del mateix Govern de la Generalitat. I com estos tres punts ens semblen raonables i fins i tot entenem que aquesta Cambra, per responsabilitat, els hauria d'acceptar, a partir que est —com he dit abans— és un compromís implícit, a la millor no amb les mateixes paraules que vostè ha utilitzat, però sí un compromís implícit del mateix Conseller, lo Grup Popular donarà suport al contingut de la seva Moció.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Curto. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Rañé.

El Sr. RAÑÉ: Gràcies, senyor President. Jo, amb molta brevetat i fent d'aquesta brevetat no com una expressió de desinterès o senzillament d'un tràmit protocol·lari, sinó com una expressió d'eficiència de temps i de recursos, que crec que és el que li fa falta a aquest tema, que es treballi amb eficiència i que es passi d'una política de paraules a una política de fets, definiré la nostra posició, que no pot ser una altra que una posició coincident, perquè coincidim tant amb l'esperit com amb la lletra de tota aquesta Moció que ha presentat la Diputada Rosa Fabian i, fonamentalment, perquè creiem que posa l'accent en els temes bàsics. Primer, cercar l'acord de les parts implicades; hem de passar d'una política paternal, proteccionista, on les coses les fan entitats que no són les directament implicades, sinó que han de ser empresaris, treballadors i l'Administració qui ho ha de fer; perquè posa l'accent a la prioritització de la prevenció: estem massa acostumats a una política de sinistralitat laboral que ve, en el millor dels casos, a intentar recuperar allò que moltes vegades ja no es pot ni recuperar. I, per últim, perquè parla del més evident i posa de manifest quelcom que, d'alguna manera, s'hauria de clarificar. Aquest pla generat per tècnics, conduït per responsables de l'Administració, des de bon principi va tenir reticències des de la mateixa Administració, però ningú ha tingut la valentia de dir si hi està d'acord o no. Es diu que sí, es planteja que sí, que està d'acord amb aquest Pla interdepartamental, però a la pràctica no es posen els mitjans per dur-lo endavant.

Per tant, si algú considera que aquesta és una moció que no s'ha de tirar endavant, que aquest Pla no s'ha de tirar endavant, serà lògic que voti en contra, però si algú considera —com nosaltres considerem— que aquest Pla que han aprovat els tècnics, que han elaborat els tècnics de l'Administració és el que ha d'assumir el Govern i fer-ho en un termini màxim de sis mesos, creiem que tots, tota aquesta Cambra votarà a favor d'aquesta Moció subsegüent a la interpellació que va presentar el Grup d'Iniciativa.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Rañé. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Castellnou.

El Sr. CASTELLNOU: Gràcies, senyor President; senyores i senyors diputats. Bé, el nostre Grup té —com els altres grups

que han parlat— preocupació i sensibilitat en el tema de la sinistralitat laboral. El que passa és que tampoc ho fem en els termes, potser sí, tremendistes, de la senyora Fabian. Jo recordo la resposta del senyor Conseller a la seva interpellació; en aquesta resposta el senyor Conseller, d'una manera molt clara, li estava indicant que la sinistralitat laboral en accidents greus i mortals havia descendit, que hi havia una tendència a la baixa en aquests últims anys, que, per contra, hi havia hagut també un creixement dels accidents lleus, però aquests accidents lleus, més que d'accidents es tractava de declaracions..., de més declaracions més que no pas d'accidents, però que també aquest any actual també aquests accidents lleus havien tingut tendència a la baixa.

Per tant, aquest és un tema molt preocupant, realment molt preocupant, però és l'hora de saber i és l'hora de repetir que hi ha una tendència a la baixa dels accidents i dels sinistres laborals. I, fins i tot, en l'aspecte dels accidents mortals, és bo de recordar també que la majoria, més del 50%, es produeixen fora dels llocs de treball.

Per què passa això? Segurament, doncs, per diverses causes; possiblement perquè hi ha una major consciència col·lectiva del risc en tots els agents socials i perquè segur que ja es dona una acció coordinada entre els agents socials i l'Administració i perquè hi ha una política de prevenció que és interessant i ben feta.

En definitiva, aquestes dues qüestions són les que vostè fa referència en el primer i en el segon punt de la Moció. És a dir: hi ha una acció coordinada entre l'Administració i els agents socials, per un cantó, que ja existeix; hi ha una política de prevenció, que també ja es dona i que, a més a més, es donen sobre la base dels acords Generalitat-Sindicats a què el senyor Conseller es referia un momentet i als quals jo podria, telegràficament, també, tornar a repetir, però em sembla que no val la pena perquè estem d'acord que aquests acords que es van aprovar existeixen, es compleixen i que, per tant, es dona aquesta prevenció i es dona aquesta col·laboració entre l'Administració i els agents socials.

Hi ha un tercer punt de la Moció sobre el qual el nostre Grup no hi donarà suport, que és el que fa referència a l'aplicació del programa interdepartamental. I a això no li donem suport per una raó molt senzilla: aquest programa —vostè ho sap prou bé— té unes conclusions, són conclusions no vinculants, són elaborades per dos tècnics; aquests tècnics van fer unes propostes, són propostes alternatives, o sigui, no són definitives, però, a més a més, en qualsevol cas, siguin quines siguin aquestes propostes, estan condicionades pel marc normatiu futur; és a dir, per la nova i futura llei de salut laboral. Quan serà aprovada, aquesta llei? És difícil de saber; realment fa cinc anys que se'n va parlar, ja hi havia el senyor Chaves com a Ministre de Treball en aquell moment, se n'han fet catorze esborranys; és difícil saber quan la llei serà aplicada però, en qualsevol cas, aquesta llei sí que afecta aquest programa en dos aspectes bàsics, que són el tema de les competències dels òrgans de l'Administració i el tema de la participació dels interlocutors socials.

Entenem nosaltres, doncs, que aquest no és el moment encara d'aplicar aquest programa, que pot quedar molt condicionat per aquesta futura llei i que si bé el Conseller va fer..., va prendre un cert compromís d'aplicar-lo en el futur, entenem que..., en el període de sis mesos, sinó que és millor que s'apliqui

quan existeixi ja aquest marc normatiu futur, que és la Llei de Salut Laboral.

Per aquest motiu, senyora Fabian, el tercer punt de la Moció, no l'hi votarem a favor.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Castellnou. Seguidament passem a la votació del text de la Moció.

Les senyores diputades i els senyors diputats que hi estiguin d'acord?

El Sr. CASTELLNOU: Senyor President, el nostre Grup votàrà a favor el primer i el segon punt, i no el tercer. Per tant, demanaríem votació separada dels dos primers punts per un cantó i del tercer.

El Sr. PRESIDENT: En primer lloc, votarem el primer i segon punts.

Vots a favor?

Aquests dos primers punts han quedat aprovats per unanimitat.

Es vota, a continuació, el tercer punt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El tercer punt de la Moció ha quedat rebutjat per 26 vots a favor, 44 en contra i cap abstenció.

Passem al quinze punt de l'ordre del dia, que és la Moció sobre la Política General de Subvencions del Departament de Benestar Social, presentada per la Diputada il·lustre senyora Rosa Barenys, que té la paraula.

Moció subsegüent a la interpe·l·lació al Consell Executiu sobre la Política General de Subvencions del Departament de Benestar Social

La Sra. BARENYS: Senyores i senyors diputats, senyor President. Per imperatiu de la dinàmica parlamentària no substanciem fins avui aquesta Moció corresponent a la interpe·l·lació sobre subvencions del Departament de Benestar Social del passat 27 de juny. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Silenci, si us plau!

La Sra. BARENYS: Gràcies, senyor President. En primer lloc, aquesta Diputada vol manifestar la seva repulsa vers el judici d'intencions fet pel Conseller de Benestar Social uns dies després d'haver substanciat aquí la interpe·l·lació on manifestava als mitjans de comunicació que les diputades vàrem actuar amb mala fe. No sé si els senyors diputats van llegir la premsa uns dies després. Crec que, en aquest cas, el Conseller no coneix —no coneixia, potser ara ja sí— les funcions de control que els diputats d'aquesta Cambra podem exercir, funcions pròpies de tots els parlaments del món, que volen dir: comprovar, vigilar, verificar, contrastar, inspeccionar, censurar, etcètera. No es pot confondre aquesta funció de control amb la malícia o amb la mala fe.

En segon lloc, manifestar que el Grup Socialista, a pesar de les posteriors declaracions —com deia— fetes pel titular de Benestar Social sobre aquesta qüestió, manté la seva anàlisi política i les valoracions fetes com a conseqüència de la investigació i estudi que vam realitzar dels expedients de la Conselleria. També en aquestes manifestacions als mitjans de comunicació es va dir que «les Diputades interpe·l·lants no varen dir la veri-

tat», i el Conseller afegia: «els expedients...», «si els expedients no haguessin estat bé, no els hauria ofert la possibilitat de mirar-los». Vostès mateixos. Més raons a favor del necessari control i de l'impuls de la democràcia parlamentària.

En tercer lloc, i entrant en el nus de la qüestió, reafirmar que tots els ciutadans —com ja hi estem tots d'acord— som iguals davant la llei i com a conseqüència han de poder accedir, mitjançant la concurrència pública, a les subvencions establertes pel Govern de la Generalitat. El que passa és que quan aquests diputats, aquestes diputades, analitzem els articles 8.1 i 8.2, de la Llei de Pressupostos —que no tornarem a comentar perquè en aquesta Cambra ho hem fet a bastament—, el Grup Socialista fa valoracions i interpretacions totalment oposades a les que fa el Grup de la majoria i per aquest motiu els grups parlamentaris cada any, quan ve la votació de la Llei de Pressupostos, s'oposen enèrgicament a l'article 8.1 i a l'article 8.2 pel que suposa, aquest article, d'utilització de l'arbitrarietat política, sobretot i especialment arbitrarietat que utilitza la Conselleria i el Conseller de Benestar Social.

He de tornar a repetir —ho vàrem fer el dia 27 de juny— que a l'anàlisi d'aquests expedients vàrem trobar manca de comprovants i factures, falta de registres d'entrada dels documents, falta de pressupostos per sol·licitar les ajudes. Les característiques de les subvencions que vam analitzar no es podien classificar d'excepcionals perquè, senyores i senyors diputats, organitzar una festa major no és una activitat excepcional; organitzar una revetlla no és una activitat excepcional; les excursions de la gent gran no són activitats excepcionals; els homenatges, els centenaris o els trofeus esportius.

Per altra part, la quantia d'aquestes subvencions de tres, quatre i cinc mil pessetes tampoc es poden considerar d'ajudes excepcionals, per tant, no té lloc l'acolliment a l'article 8.1 o 8.2, i 8.2 de la Llei de Pressupostos de la Generalitat.

També deien en aquella ocasió que els circuits establerts per a la concessió d'aquestes subvencions, al marge moltes vegades de les direccions generals corresponents, que és a qui pertocava informar i donar el vist-i-plau, no existien; aquest circuit ha quedat trencat, en molts casos —no en tots, però en molts casos—, pels delegats de zona o bé el Cap del Gabinet del Conseller, contràriament al que estableix la Llei de Procediment Administratiu.

Per aquestes raons, que no són únicament administratives sinó que són fonamentalment polítiques, juntament amb la interpretació discriminada del famós article 1 i 2, ens han fet mantenir aquesta Moció que ara substanciem.

Aquesta Diputada creu que és difícil que ens posem d'acord, reconèixer els errors és una pràctica no habitual en el Grup de la majoria i menys en el Conseller de Benestar Social. Quan la Sindicatura de Comptes analitzi la qüestió, «vehiculada» a través d'una proposició no de llei, no a través d'aquesta Moció, donarà el seu veredicta jurídic i administratiu, però nosaltres creiem —n'estem convençuts— que en el rerafons del possible dictamen que surti de la Sindicatura de Comptes sempre quedarà per reconèixer l'actitud política d'un conseller que ha utilitzat els recursos del Govern de la Generalitat al seu lliure arbitri; una conselleria i un conseller que ha utilitzat la discrecionalitat que li confereix la llei en el foment d'activitats subvencionades per actuar subjectivament, perjudicant els principis fonamentals de la igualtat i l'eficàcia.

Hem de dir que el debat no està acabat. Demanem, senyores i senyors diputats, que en defensa de la transparència votin aquesta Moció, els dos punts que en resten, i també, en el seu dia, la Proposició no de Llei que encomana a la Sindicatura de Comptes l'anàlisi d'aquestes subvencions.

Res més.

Gràcies, senyor President; senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Barenys.

El següent punt de l'ordre del dia és una moció d'un contingut molt semblant, per no dir idèntic, a aquest que s'ha defensat. Si no hi té inconvenient la senyora Rosa Fabian, es podria fer a continuació i així s'acumularien les intervencions de les preses de posició dels grups.

**Moció subsegüent a la interpellació
al Consell Executiu sobre la Política
General de Subvencions del Departament
de Benestar Social**

La Sra. FABIÀN: Gràcies, senyor President.

Senyores i senyors diputats, com deia la senyora Barenys, en l'últim Ple d'aquest Parlament, abans de l'estiu, el Grup d'Iniciativa per Catalunya va substanciar davant la Cambra una interpellació sobre la política de subvencions de la Conselleria de Benestar Social, interpellació que pretenia donar compte de la investigació que, conjuntament amb la diputada senyora Barenys, del Grup Socialista, havíem realitzat de tots els expedients que la Conselleria havia atorgat, fent ús de l'article 9.2 de la Llei de Pressupostos durant els anys 1989-1990.

Vam deixar clar llavors que havíem comprovat personalment la crítica política que sobre aquest tema tantes i tantes vegades havíem fet ja durant quasi bé tota la legislatura. Vam dir —i vam comprovar— irregularitats administratives que ens feien qualificar aquests expedients com de dubtosa legalitat: un 90% de documents no tenien registre d'entrada; manca d'informes d'assistents socials i, en canvi, recomanacions polítiques i clientelars de diferents alts càrrecs de l'Administració; anotacions que corroboren que l'objectiu a aconseguir són interessos de partit per sobre d'interessos col·lectius; subvencions donades per temes aliens a benestar social, com pot ser l'urbanisme; convenis que trenquen la doctrina administrativista del que ha de ser un contracte, etcètera, etcètera.

No hem de repetir la interpellació, però dèiem i diem avui que els fets ens han donat la raó i el senyor Conseller també en promulgar ordres de concurrència pública que eviten el secretisme, encara que no l'arbitrarietat, però dèiem i diem que havia valgut la pena fer l'esforç que hem fet.

El senyor Comas en la seva resposta va venir a dir que ell no coneixia i —el que és més greu— que no tenia per què conèixer tots els expedients i, com és habitual en ell, entre excuses, usurpacions o culpabilitzacions a tercers, dins de la Cambra o fora de la Cambra, no va donar resposta a l'acció de control de govern que la nostra condició de diputades ens atorga com un dret, però també com un deure.

Per tot això, presentem una moció subsegüent a aquella interpellació que diu: «El Parlament de Catalunya constata i denuncia l'arbitrarietat administrativa i política de la Conselleria de Benestar Social en la concessió de les subvencions per a finalitats cíviques i socials durant els anys 89 i 90.

»2. Insta el Consell Executiu a donar compte al Parlament de Catalunya del compliment de la Moció 27/III, sobre la política general de subvencions del Departament de Benestar Social.»

Senyores i senyors diputats, el punt 1 ha estat constatat per aquesta diputada i per la senyora Barenys i, per tant, tenim l'obligació moral i política de denunciar els fets, sabent que els diputats d'aquesta Cambra saben que això és així i aquesta constatació i denúncia la coneixen els ciutadans de Catalunya; la congruència, doncs, és votar favorablement aquest punt.

Al segon punt es demana que es doni compte a la Cambra d'una moció que vam aprovar el 10 d'abril de 1990 i per la qual el Parlament de Catalunya instava el Consell Executiu a establir els canals administratius i polítics adequats per tal que la concessió de les subvencions de la Conselleria estiguin sotmeses a la concurrència pública i, per tant, siguin conformes a dret. El temps per donar compte d'aquella Moció eren sis mesos després de la seva aprovació i ha passat més d'un any i mig i encara no s'ha fet.

Aquest punt demana, doncs, que aquesta Cambra faci complir allò que aquesta mateixa Cambra aprova.

Hem de dir aquí que aquesta Moció va ser presentada amb un altre punt —la que estem avui defensant— que recollia una oferta d'aquestes que fa el Conseller molt alegrement, però que després es posen traves, que actués la Sindicatura de Comptes, perquè aquest organisme analitzés els expedients i emetés informe. La Mesa del Parlament ha entès que una moció subsegüent a una interpellació no és el procediment adequat, segons el Reglament, per fer aquesta petició i, per tant, aquest punt ha desaparegut de la Moció que presentem.

Nosaltres no renunciem que la Sindicatura de Comptes actuï i, en conseqüència, aquesta petició l'hem fet i la veurem en els propers dies, quan l'ordre del dia així ho determini, mitjançant una proposició no de llei.

Ho vam dir llavors i ho repetim: aquestes subvencions trenquen el principi de legalitat i d'igualtat davant la llei de tots els ciutadans. Ho hem dit, ho hem demostrat i si voten favorablement la present Moció haurem, entre tots, ajudat a aprofundir en la transparència, l'objectivitat, la credibilitat de les nostres institucions i, en definitiva, entre tots, haurem aprofundit en la democràcia a Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Fabian. Com que no s'han presentat esmenes a cap d'aquestes Mocions, es passa a la intervenció dels grups.

Grup Mixt? (*Pausa.*) Té la paraula el senyor Celestino Sánchez.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Senyor President, amb molta brevetat, informar del vot favorable a aquestes mocions presentades pel Partit dels Socialistes i per Iniciativa per Catalunya, fonamentalment per quatre idees: la primera d'elles, perquè nosaltres estem en desacord amb la política que el Consell Executiu realitza a la Conselleria de Benestar Social; segon punt, perquè mostrem el nostre desacord amb la política de subvencions que s'està realitzant des d'aquesta Conselleria; tercer punt, perquè confiem en les diputades que han fet el treball de seguiment i d'estudi de les subvencions que s'ha realitzat, i, quart punt, perquè nosaltres tenim una mica la idea —que pot ser una idea una mica subjectiva— que des d'aquestes Conselleries es treballa més com una comissió d'organització del par-

tit de Convergència que com una conselleria de veritat del Govern de la Generalitat.

Per aquests quatre arguments, nosaltres votarem favorablement.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sánchez.

Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'illustre Diputat senyor Curto.

El Sr. CURTO: Molt breument, també, senyor President. Aquí s'han formulat manifestacions, per no dir acusacions, molt rigoroses per part de les dues il·lustres diputades que han defensat les respectives mocions: «lliure arbitri del Conseller», «falta d'igualtat i d'eficàcia en la concessió de subvencions», «falta de transparència política i administrativa», «secretisme», «arbitrarietat», «falta de coneixement dels expedients per part del Conseller»...

Doncs, bé, a la vista d'estes manifestacions ens interessa molt veure com justifica lo contrari lo diputat del Grup de la majoria i en est criteri ens reservem lo nostre sentit, lo nostre vot fins escoltar el diputat que farà el torn en contra.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Curto. Suposo que els Grups Parlamentaris Socialista i d'Iniciativa consideren supèrflua la concessió del torn de fixació de posicions, de manera que ara correspon al Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Té la paraula l'illustre Diputat senyor Padrós.

El Sr. PADRÓS: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, tenia raó el senyor Curto. Nosaltres farem un ús, l'ús que jo prenc ara de la paraula és per fer un posicionament en contra d'aquesta Moció i suposo que a les senyores Fabian i Barenys no els estranyarà, i, a més, n'estic convençut, que ho trobaran coherent després dels arguments que jo voldria exposar-los.

En primer lloc, caldria dir que la temàtica que ens ocupa no és nova, ja fa més d'un any i mig que vostès van iniciar aquesta polèmica i ho han anat fent a través de diverses interpellacions i subsegüents mocions que també han anat variant d'argumentació, tot plegat amb la intenció —diuen vostès— de denunciar la política de subvencions del Departament de Benestar Social.

Efectivament, en un principi vostès qüestionaven l'ús i la legalitat de les subvencions que el Conseller de Benestar Social fa i la interpretació que també fa de l'article 8.2 —abans 9.2— de la Llei de Pressupostos de la Generalitat.

Quan aquests arguments van ser rebutats, vostès afegiren noves qualificacions: «arbitrarietat», «abusiva discrecionalitat», «política clientelar»..., intentaven posar de manifest l'existència d'una política de dretes i una altra d'esquerres —i aprofito l'incís d'aquest aspecte, perquè ara que parlem del tema, senyora Fabian, a mi m'agradaria que algun dia ens expliqués als diputats d'aquesta Cambra, i a mi personalment m'interessaria molt, què entén vostè per dretes i esquerres, perquè aquest debat que en el nostre context està absolutament obsolet, en l'únic lloc on encara es produeix, i té alguna certa vigència, que és en els països de l'Europa de l'est, ser d'esquerres és defensar la política que defensa, per exemple, Convergència i Unió, i m'agradaria saber vostè on és en aquest espectre.

Bé, el cas és que una i altra vegada, tant el meu company de grup, el senyor Francesc Codina, com jo mateix, els vam expo-

sar, els vam posar de manifest les grans contradiccions de les seves tesis i el poc fonament en els quals vostès s'assentaven i s'hi assenten; quedà ben demostrat que tot plegat era i és una cortina de fum, que el que en realitat hi havia —i hi és— és una gran preocupació per part de vostès pel que significa la violació del seu territori per part del Conseller Comas. I el zenit de les seves contradiccions fou la presentació d'una moció que instava el Consell Executiu a reprovar el titular de Benestar Social i tot sense haver vist ni conegut, aleshores, cap dels expedients d'aquelles subvencions. Tothom va veure clar que allò queia pels fonaments.

Però vostès, inspirades per un sentit de punt d'honor, havien de trobar una nova argumentació que donés sosteniment a les afirmacions inicials, i és d'aquesta manera com vostès decideixen i aconsegueixen —segons les seves pròpies afirmacions— estudiar tots els expedients de les subvencions, un exemple clar i evident que la transparència existeix en el Departament de Benestar Social. I d'aquesta manera fan una selecció, que ens exposen en aquelles dues interpellacions.

Jo he repassat el *Diari de Sessions* d'aquella sessió plenària, de 27 de juny, i constato, d'acord amb la senyora Barenys, i cito textualment: «que creiem que és necessari, en benefici de la transparència que ha d'acompanyar qualsevol actuació administrativa, que es coneguin unes característiques importants sota el criteri de la política subvencionadora». Però jo m'atreveixo a afegir que cal estendre aquest benefici de la transparència a la bona credibilitat de la classe política presentant les coses tal i com són i no «sesgada» o segons a cadascú l'interessa, i —permeti'm l'expressió, cordialment— manipulades. La veritat no es pot fer parcial, sinó que s'ha d'exposar totalment.

Primer. Vostès afirmen: «Hem trobat irregularitats administratives. Creiem que treballen amb poc control i rigorositat, més aviat amb negligència.» He tingut accés a l'informe-resum de l'anàlisi dels expedients de subvencions del Departament de Benestar Social durant els anys 1989-1990, informe que en la seva conclusió final diu, textualment: «L'actuació del Departament de Benestar Social, pel que fa a la tramitació de les subvencions durant els exercicis 1989-1990, ha estat una actuació bona, tant pel que fa als aspectes jurídics i formals de la tramitació com pel que fa a la seva intencionalitat social; ha estat una actuació puntual i àgil que en la majoria de casos ha buscat per damunt de tot l'eficàcia immediata de la gestió.»

Aquest informe va ser possible gràcies a la col·laboració del senyor Josep Aymà i Costa, que pels que no el coneguin, sapiguem que és l'ex-vice-interventor de l'Ajuntament de Barcelona i dels Serveis de Gestió Econòmica. El senyor Josep Aymà i Costa, ex-vice-interventor —com deia— de l'Ajuntament de Barcelona, gaudeix d'un gran prestigi i ha merescut sempre el respecte i els elogis de tots els grups polítics representats a la Casa Gran i especialment —i vull citar-ho aquí, perquè crec que és important— per part de l'Alcalde Maragall, que el definí com «una peça clau de la transició municipal».

Segon. Vostès estableixen una confusió —desitjo pensar que involuntària— quan afirmen que hi ha un incompliment de la Llei d'Organització, Procediment i Règim Jurídic de la Generalitat. Per ignorància, suposo, menystenen el paper de l'interventor general i de l'interventor delegat, que són els que en definitiva han d'interpretar i donar llum verda, des del punt de vista legal, a aquestes subvencions. Per tant, que quedi ben clar

una vegada més que el Conseller no mana sobre l'interventor i contradic rotundament el que vostès assenyalaven.

Tercer. Afirmen també que la política del Departament de Benestar Social és assistencialista. Suposo que a ningú no se li escapa que aquesta és una nova afirmació sense altre fonament que el partidista, perquè a continuació d'això afirmen també que: «mai com ara s'havien dut tants convenis amb els ajuntaments», política defensada des de sempre per part del Departament de Benestar Social. I és cert que aquesta novella Conselleria ha anat consolidant aquesta política per tal d'anar racionalitzant la xarxa de serveis socials del nostre país. Però al costat d'això, inevitablement, hi ha una acció assistencial. Com no hauria d'ésser així, davant la nombrosa problemàtica social, que troba encara difícil encaix en la concurrència pública per raons de la seva pròpia naturalesa, i els polítics, els responsables, els caps de gestió que han treballat directament sobre els serveis socials saben perfectament que això és així.

Anem, però, als seus mateixos exemples que vostès van denunciar, perquè vostès van citar alguns exemples, i jo voldria... —perquè jo també els he anat a veure, aquests exemples que vostès van posar—, i permetin-me que els digui que vostès van donar informació «sesgada». Vostès afirmen que la Conselleria practica una política clientelar i ho il·lustren dient que la major part de les subvencions van a parar a barris d'ajuntaments governats majoritàriament per Iniciativa per Catalunya i el PSC. Efectivament és així, i com no hauria de ser d'una altra manera, ja que són aquests barris els menys dotats d'infraestructura, majoritàriament, i amb més dèficits socials? Com no hauria de ser prioritari per al Departament de Benestar Social i el Govern de la Generalitat destinar-hi les seves inversions? Ara bé, una vegada més, quan discutim el proper Projecte de Llei de Pressupostos, com cada any, vostès es tornaran a contradir i tornaran a assenyalar que nosaltres fem una política clientelar sobre les zones i ajuntaments que són d'hegemonia de la nostra coalició.

Una altra dada il·lustrativa sobre això la trobem a l'informe que afluïa abans —a l'informe, aquest resum de les subvencions del Departament de Benestar Social. De les quantitats destinades a subvencions per a ajuntaments, un 66% eren per a ajuntaments governats per Iniciativa per Catalunya i el PSC. Per tant, política clientelar o política partidista, em sembla que queda rebatuda objectivament per aquestes dades.

Segon, vostès afirmen que hi falten factures i justificants, als expedients, però vostès no diuen que aquests expedients en els quals no hi ha factures són els impagats, perquè la presentació de factures i justificants és un requisit bàsic i fonamental per tal de cobrar la subvenció; una altra vegada, vostès tornen a donar una informació «sesgada» per confondre.

El Sr. PRESIDENT: Esbiaixada.

El Sr. PADRÓS: Esbiaixada; gràcies, senyor President.

Però veuen, ara tot just, una entitat sense afany de lucre, una coneguda entitat sense afany de lucre acaba de cobrar una subvenció i entrega els corresponents rebuts, els corresponents justificants. Jo li pregunto, senyora Barenys, com judicaria vostè que una il·lustre diputada d'aquesta Cambra hagués cobrat d'aquesta entitat —i subratllo «sense finalitat de lucre»— una quantitat gens insignificant pel fet d'haver participat en les jornades a través d'aquesta subvenció del Departament de Benestar Social?

Tercer, intenten exemplificar el suposat partidisme a través de dos exemples: una suposada carta de recomanació de l'esposa del President que, després, en ares de la seva transparència, vostès obvien com es va resoldre. Dic «suposada carta de recomanació» perquè en realitat es tractava del següent. Un cas que la mateixa Diputada Fabian es delectà a ironitzar: un avi disminuït de Platja d'Aro, que demanava poder aconseguir una cadira de rodes, atès que la concurrència pública no li permetia accedir a les PUAD —les PUAD són la denominació del Pla Unificat d'Ajudes per a Disminuïts. En aquesta situació, aquest avi es va dirigir a l'esposa del President demanant el que ell necessitava, i l'esposa del President, de manera absolutament correcta —i a la carta jo també hi he tingut accés— remet la petició —adjuntant els corresponents informes preceptius— i, des de la perspectiva d'un Departament que té sensibilitat social i sentit de la justícia, es considera que cal atorgar aquella subvenció, una subvenció per comprar una cadira de rodes. Fixin-se on arriba la política partidista del Govern de Catalunya.

Però també obvien que en el mateix sentit hi ha nombroses cartes de la Casa Reial i també d'alcaldes del seu color polític, sí, senyora Fabian, del seu color polític, i no cito això com un retret, sinó com una qüestió de pura lògica i de pura sensibilitat social.

O quan vostès tornen a insistir en el partidisme, quan en un o dos dels expedients troben l'anotació que deia «gent nostra», sense voler comprovar ni esbrinar a què es referia; senzillament, jo els ho diré —perquè també he examinat aquest expedient. Jo els ho diré: en ares d'una autèntica transparència, es tractava d'una anotació en la qual el Secretari General del Departament de Benestar Social, volent fer una avaluació del cost d'una subvenció per a activitats de formació d'adults, feia referència al professorat que era dependent del Departament, «gent nostra», gent funcionària. Com deuen estar de contents els de l'Associació de Veïns d'Hostafrancs en descobrir el nou etiquetatge polític que vostès els han atorgat! En fi, podria referir-me a més exemples, senyores i senyors diputats, però per no avorrir la Cambra els obviaré.

Tot plegat, senyores i senyors diputats, posa en evidència un cop més que estem davant d'una cortina de fum. Jo creia que vostès haurien finit aquesta línia argumental plena d'acusacions, però també plena de manca de proves i de rigor. Vostès, però, hi insisteixen, i ho fan ara en un estil que jo m'abstinc de qualificar. Sempre he cregut en la manera de fer política basada en arguments i vostès, que ja no en tenen, recorren al recurs fàcil de la demagògia i la desqualificació. La gent que ens escolta, estic convençut que voldria saber què és el que vostès defensen. Jo els vull treure del dubte. En una notícia apareguda al diari *El Periódico*, del 8 de juny proppassat, s'assenyalava l'existència d'un document aprovat a la segona conferència de presidents socialistes d'associacions de veïns, en la qual s'assenyalava com a objectiu del PSC —i ho cito textualment— «l'inici de l'ús de l'agitació parlamentària per tal de frenar l'impacte de l'acció del Conseller de Benestar Social, Antoni Comas». Aquest i no un altre, senyores i senyors diputats, és l'autèntic argument de vostès.

I acabo, senyor President, perquè ara m'he referit a la senyora Barenys i no voldria acabar sense referir-me a la senyora Fabian. Senyora Fabian, vostè té molta afecció a jutjar les consciències i les actituds dels altres, especialment dels diputats

de Convergència i Unió. A la Moció del desembre ja vam tenir una al·lusió en aquest sentit, i no fa gaire, a través d'un programa de televisió, no es va estar d'afirmar que els diputats de la majoria, és a dir, els de Convergència i Unió, no ens guanyàvem el sou. No crec, senyora Fabian, que després d'aquestes afirmacions vostè estigui en massa condicions per donar lliçons a ningú de progressisme.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Padrós.

(La I. Sra. Fabian demana per parlar.)

Sí, la senyora Fabian... Per què demana la paraula?

La Sra. FABIAN: Per al·lusions, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per al·lusions?

La Sra. FABIAN: Evidentment.

El Sr. PRESIDENT: És clar, tota la intervenció ha estat una al·lusió.

La Sra. FABIAN: No, no, però ha fet al·lusions específiques a la meua persona.

El Sr. PRESIDENT: Al·lusions personals?

La Sra. FABIAN: Sí, senyor.

El Sr. PRESIDENT: Té un minut per exposar les al·lusions.

La Sra. FABIAN: Gràcies. Senyor Padrós, només li diré que ha fet una pregunta que vol que aclareixi davant de la Cambra i a vostè mateix: què significa avui ser d'esquerres? I jo li diré que un dels anhels...

El Sr. PRESIDENT: Això no són al·lusions personals, eh?

La Sra. FABIAN: Ha fet una al·lusió personal perquè m'ha dit «obsoleta», senyor President. (Rialles.)

El Sr. PRESIDENT: No ho ha dit a la ideologia, sinó que li ho ha dit a vostè.

La Sra. FABIAN: A mi.

Doncs, li haig de dir, senyor Padrós... (Remor de veus.) Li haig de dir, senyor Padrós, que un dels anhels més nobles de la humanitat ha estat la lluita per la llibertat i per la justícia, i que els diputats que en aquesta Cambra ens reclamem d'esquerres tenim un esplèndid currículum vital en aquesta lluita. Perquè hagin passat, perquè estiguin passant fets en el món que el que demostren és que la gent vol llibertat i justícia, no deixarem de dimitir això que nosaltres en diem «esquerres» i que, avui per avui, està representat en aquesta banda de l'hemicicle i que continuarem sense deixar-los pensar que poden vostès actuar amb arbitrarietat i que la història ha acabat. Som d'esquerres i es nota, senyor Padrós.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Fabian. El senyor Padrós no...? (Pausa.) Molt bé.

Doncs, passem, seguidament, a la votació... (L'I. Sr. Curto demana per parlar.) Sí, el senyor Curto. També se sent alludit? (Rialles.)

El Sr. CURTO: Ja ho voldria jo, senyor President, perquè a mi estes... també m'agraden.

El Sr. PRESIDENT: Com a persona d'esquerra destacada.

El Sr. CURTO: No, no. Aquí està el Frente Popular, senyor President. (Rialles.)

Votació separada, senyor President, del primer i el segon punt.

El Sr. PRESIDENT: Del...?

El Sr. CURTO: Del primer i el segon punt, votació separada.

El Sr. PRESIDENT: De quina? De quina Moció, de la socialista...?

El Sr. CURTO: De totes dues, senyor President. És que són iguals.

El Sr. PRESIDENT: De totes dues.

El Sr. CURTO: Sí.

El Sr. PRESIDENT: Perfectament.

Doncs, votarem primer el primer punt de les Mocions.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El primer punt ha quedat rebutjat per 32 vots a favor, 60 en contra i 3 abstencions.

Votem a continuació el segon punt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El segon punt de la Moció ha quedat rebutjat per 35 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Passem al dissetè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Política General en Matèria d'Educació d'Adults per al curs 1991-1992, presentada per la Diputada il·lustre senyora Dolors Torrent. Té la paraula.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Política General en Matèria d'Educació d'Adults per al curs 1991-1992

La Sra. TORRENT: Senyor President, senyores diputades...

El Sr. PRESIDENT: Esperí, esperí que hi hagi silenci per començar.

La Sra. TORRENT: Em sembla molt bé.

El Sr. PRESIDENT: Endavant.

La Sra. TORRENT: Senyor President, senyores diputades i senyors diputats, aquesta Moció que presentem el Grup Socialista és conseqüència de la interpellació formulada abans d'acabar l'anterior període de sessions. Han passat uns quants mesos i de veritat que, a l'hora de pensar en aquesta Moció, tenia els meus dubtes si seguir-la mantenint o no, però els aniré explicant els motius que m'han portat a mantenir la Moció.

D'ençà d'aleshores hi ha hagut dos decrets, dues actuacions importants del Departament de Benestar respecte a l'educació dels adults, que ha estat la creació de la Comissió Interdepartamental i la convocatòria del Consell Assessor de l'Educació d'Adults. Ambdós fets tenen a veure amb la posició que va mantenir el Partit Socialista en el decurs del debat de la Llei d'Educació d'Adults, perquè van ser dues esmenes que vam presentar els socialistes, que es van transaccionar, però que finalment van poder constar en la Llei.

Bé. En crear-se el Consell Assessor hi va haver una reunió —de la qual jo vaig formar part—, el mes de setembre passat. Un dels ordres del dia d'aquest Consell Assessor era «proposades per a l'elaboració del programa general de formació d'adults i plans específics, així com consideracions sobre la proposta de programa interdepartamental de la formació d'adults».

Aquest era un dels aspectes de la Moció, un dels dos punts, dels aspectes de la Moció que nosaltres presentàvem. S'obria, per tant, una porta d'esperança malgrat el llarg període de temps, perquè es constituís el Consell Assessor, que va transcó-

rrer, però s'obria una porta d'esperança que és la que a mi em va fer plantejar si manteníem els diferents punts de la Moció, o no. En aquest Consell Assessor es va dir que en el proper, en el següent Consell Assessor, es presentaria ja el programa general de l'educació d'adults. Per tant, bé, seguia tenint aquesta esperança. Ara bé, en la convocatòria del segon consell assessor, i en l'ordre del dia, ja no es presentava el programa general de l'educació d'adults que s'havia promès, sinó que el que es proposava d'alguna manera és que hi haguessin propostes dels diferents sectors representants en el Consell Assessor per elaborar aquest programa.

Doncs, bé, clar, això, segons com es miri, teòricament, pot semblar, dir, bé, realment s'obren les portes al diàleg, perquè es comenci a elaborar el programa de l'educació d'adults, el programa general... Per tant, deixem que participin els diferents sectors implicats en aquest fet. Ara, darrere això, què hi ha? Jo penso que el debat sobre l'educació d'adults, el debat sobre com s'ha de desenvolupar el programa de l'educació d'adults ja s'ha fet, aquí a Catalunya; vam tenir l'oportunitat en el decurs del debat de la Llei, i a mi em fa la impressió, als socialistes ens fa la impressió que el que està passant en aquests moments és que s'està allargant el tema perquè hi ha una certa incapacitat del Departament, fins i tot del Consell Executiu en el seu conjunt, que s'elabori aquest programa general de l'educació d'adults, així com el programa interdepartamental. Per què? Perquè nosaltres ja ho vam denunciar, també, en el decurs de la Llei, que la Llei, tal com sortia, que la Llei, tal com va voler que fos Convergència i Unió, tenia moltes incoherències i, per tant, també feia difícil el seu mateix desenvolupament.

Per tant, crec que aquest allargament en el temps, aquest allargament, revestint-lo de possibilitats de diàleg perquè hi participin els diferents sectors implicats en l'educació d'adults, que hi facin aportacions, l'únic que manifesta és certa incapacitat del Departament per desplegar la Llei que es va aprovar el mes de febrer en aquest hemicle.

Perquè, a més a més, estan passant coses. S'està allargant —com deia— l'elaboració del programa, però a més a més estan passant coses que són preocupants; són preocupants i nosaltres ja les hem denunciat en moltes ocasions en aquest Parlament. Jo crec que el que s'està oblidant és la potenciació de la xarxa pública d'escoles d'adults, de centres d'adults.

Nosaltres hem denunciat molts cops també —és reiteratiu— que el fet de dependre de Benestar Social no garantia que s'impulsés la xarxa pública d'escoles d'adults. Des d'aquí també s'ha argumentat, i des de diferents plataformes de Convergència i Unió, que els socialistes limitàvem l'educació dels adults a l'ensenyament reglat, que fèiem un mimetisme del que és l'ensenyament en edat escolar i ho traslladàvem a l'educació d'adults, i que l'educació d'adults és quelcom més que l'ensenyament reglat.

Amb això nosaltres sempre hem argumentat que nosaltres estem per una educació integral i global de l'educació d'adults, però que això no ens pot fer caure en el parany —que crec que és el que està passant— d'oblidar que l'educació d'adults passa prioritàriament en aquests moments per potenciar la xarxa pública d'escoles d'adults i per fer aquest plantejament integral, global, de l'educació d'adults que en la Llei ja queda contemplada.

Com a mostra, un botó. Els vull llegir una carta que ens ha estat adreçada al Grup Socialista i al Grup d'Iniciativa per Ca-

talunya, que crec que és prou evident: «L'Escola d'adults ubicada a l'escola d'EGB Joan Maragall, de Sant Boi, ha estat tral·ladada en posar en funcionament les aules de tres anys; hem passat de disposar de tres aules de tres a cinc de la tarda a disposar-ne de dues en aquest mateix horari. És una aula menys i són els grups que tenen més matriculació: neoelectors, pregraduat i graduat, ja que és l'horari en què les dones poden venir a l'escola. Aquesta tercera aula que tenim a partir de les cinc no reuneix les mínimes condicions. Es fa un taller de cuina per als nens d'EGB i nosaltres l'hauríem d'utilitzar per donar classe. Les taules i cadires són per als nens i els adults no poden seure-hi. A més, hi ha una cuina i una bombona. No tenim un despatx en condicions per posar el material en comú. No tenim telèfon. Els nens utilitzen en les activitats extraescolars serveis i passadissos a la vegada. Les altres dues aules estan al semisoterrani, i una d'elles s'ha inundat i ens ha fet malbé tot el material de l'escola —aparells, enciclopèdia, llibres, material fungible— que tenim en caixes. El mobiliari nostre, que vam rebre de Benestar Social, no sabem on col·locar-lo. De moment, està pels passadissos, per on passen els nens. No hem pogut començar les classes.»

Doncs, bé, mostres com aquesta es repeteixen en els centres d'educació d'adults. Crec que queda ben palès i que n'obviaré els comentaris.

Aquest curs no s'ha fet ampliació de plantilles, en previsió, potser, que s'està preparant aquest programa general de l'educació d'adults; no se'n sap res. A la Llagosta, a l'escola d'adults de la Llagosta, estan pendants d'ampliació de plantilles; ningú els diu res, malgrat que se'ls ha promès. S'havia promès una catalogació de llocs de treball, iniciar el procés d'inscripció dels professors per setembre, tampoc no s'ha fet; s'ha renovat el contracte PIRMI a les escoles d'adults, però en canvi no es parla res d'ampliació de professorat, per tant es dona a les escoles d'adults un caire assistencial.

Bé, totes aquestes coses estan passant avui a Catalunya després d'una llei que semblava que venia a pal·liar aquestes deficiències i que venia a obrir noves perspectives.

I ara, no és per posar-ho per davant, sense més, sinó perquè evidentment en altres comunitats autònomes es funciona d'una altra manera en matèria d'educació d'adults —i això és un fet—: els voldria dir, per exemple, que a Andalusia ja han desplegat normatives concretes que desenvolupen la Llei en el sentit, per exemple, del tema dels consells escolars, que era un tema que va quedar anunciat només en la Llei; en canvi a Andalusia ja han regulat la participació i les possibilitats de participació i de gestió als propis centres d'educació d'adults, cosa que aquí no s'ha fet; s'han normalitzat ens territorials per al desplegament de l'educació d'adults i aquí, de moment, estem a l'espera.

El que sí que ha fet el Departament de Benestar Social és desplegar un seguit de programes que ningú sap exactament a quins criteris obeeixen. Per exemple, hi ha algun programa sobre començar el desplegament de la LOGSE en algun centre experimental a Catalunya, però no hi ha coneixement en els altres centres; ningú sap què s'ha de portar, a quina porta s'ha de trucar, quin treball s'hauria de fer perquè es comencés a Catalunya a treballar en aquesta direcció.

Jo crec que una de les qüestions més importants que ens queda pendent i que s'ha de començar a treballar és com s'adapta el desplegament de la LOGSE a l'ensenyament dels

adults. Saben vostès que el graduat escolar té un termini, que s'iniciarà el graduat a secundària obligatòria i que això significa currículums diferents en adults, que això significa horaris diferents en adults, perquè s'allarga el temps del graduat; això significa especialistes en adults; això significa clarificar el tema dels mestres i els llicenciats en adults.

Jo voldria que això fos clarificat ben aviat pel Govern de la Generalitat, perquè tenen descontenta la xarxa pública d'escoles d'adults; perquè el professorat no està animat; perquè el professorat vol saber quin és el seu futur; perquè això reverteix en l'educació en general, i perquè vostès tenen l'obligació de començar-ho a fer. També, com s'anirà desplegant la LOGSE en el sentit de les possibilitats, dins de la xarxa pública d'escoles d'adults, d'accedir als diferents nivells reglats de l'ensenyament fins a l'universitari; com es concretarà això en la xarxa pública d'escoles d'adults.

Per tant, senyores i senyors diputats, nosaltres hem defensat aquesta Moció, creiem que s'ha de fer el programa general de l'educació d'adults, el programa interdepartamental, veure com es lliguen, com es coordinen, perquè tenen l'obligació, no poden estar més temps sense fer-ho, i que potser hauríem de començar a pensar en la possibilitat d'estructurar determinades zones educatives com a ens que puguin planificar, gestionar i desplegar la globalitat d'aquesta educació d'adults, que no només passa per l'ensenyament reglat, sinó que passa també per l'ocupacional i l'ensenyament per al lleure i la cultura. Crec que és una obligació del Govern i que no podem esperar més. Per tant, la Moció queda en peu.

Moltes gràcies, senyores diputades, senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Torrent. Tampoc s'han presentat esmenes a aquesta Moció. Per consegüent, passem a la intervenció dels grups que ho sollicitin.

CDS? No. L'Agrupació Parlamentària d'Esquerra Republicana? Té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Moltes gràcies, senyor President. De l'escó estant, per fer públic el nostre vot favorable a aquesta Moció, d'acord amb el que va ser la nostra posició en el transcurs d'elaboració de la Llei d'Adults, que n'és, en definitiva, el marc de referència.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Marçal Casanovas.

El Sr. CASANOVAS: Sí, senyor President. També per anunciar, de part nostra, que votarem favorablement aquestes Mocions, encara que el redactat en si queda una mica obsolet, perquè això va ser presentat abans de les vacances i, evidentment, les dates que diuen aquí ja no es poden complir. Però creiem que això podria traduir-se amb un compliment al més ràpidament possible.

Creiem que hem de votar favorablement aquesta Moció, perquè realment es va votar una llei en aquest Parlament i amb una sèrie d'excuses —tan lloables com es vulgui: d'estudi, de mirar de presentar, al màxim bé possible, la creació d'aquesta xarxa d'adults— resulta que els estudis d'adults van tenint una vida molt precària en el nostre país i creiem que això és fonamental per al nostre ensenyament, que els adults puguin tenir un ensenyament digne en tot moment, tal com la Llei pretenia. És per això que votarem favorablement aquesta Moció.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Casanovas. Pel Grup Parlamentari Popular? Hi renuncia. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa? Tampoc. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la Diputada il·lustre senyora Teresa Ribes.

La Sra. RIBES: Senyor President, senyores diputades, senyors diputats, la veritat és que a mi se'm fa molt difícil d'entendre com es pot votar aquesta Moció, perquè deixant a part els temes que ha explicat la senyora Dolors Torrent, que després ja —més o menys— intentaré explicar-los una mica, resulta que diu: «presentar al començament del proper període de sessions el programa general d'educació d'adults, d'acord amb l'apartat...» tal, tal, tal.

Bé, pel que sembla ser, pot haver-hi alguna dificultat tècnica, perquè el proper període de sessions —com tots els diputats sabran— s'hauria d'iniciar el mes de febrer i podria ser —pel que sembla— que al proper període de sessions, doncs, hi hagués alguna dificultat.

Per tant, ja dic d'entrada que això dificulta que nosaltres aprovem aquesta Moció. Semblaria una burla a aquest Parlament aprovar una moció en el sentit de presentar una cosa davant d'un proper període de sessions que no sabem ara si s'iniciarà o si només s'iniciarà i no es tirarà endavant.

Per tant, ja anuncio des d'ara que aquesta Moció nosaltres no la podem votar favorablement. Creiem que seria fer una burla a aquesta Cambra aprovar una moció en aquest sentit, sabent positivament que no es podrà complir.

Per altra part, ha dit també que presentem el programa general. Segons diu la Llei mateixa aprovada per aquesta Cambra, diu que haurà d'elaborar-se un programa general. És evident que aquest programa general ha de recollir tots els programes parcials i, entre ells, també el programa interdepartamental, tant a la seva conformació general com a la concreció també amb tots aquells plans específics d'actuació que es puguin fer, el plantejament establert, també, per a l'actuació territorial i els programes que desenvolupen els diferents departaments.

Bé, aquests departaments... La Comissió Interdepartamental es va crear, per ordre del DOGC, el 6 del 9 del 91. Aquesta Comissió Interdepartamental està treballant ja, recollint dades de tots els departaments per tal de poder elaborar aquest programa. A banda d'això, a més, també s'està fent tota una sèrie de projectes experimentals, s'està en contacte amb tota una sèrie d'ajuntaments, de consells comarcals i d'altres institucions per anar elaborant tots aquells programes i tots aquells plans específics.

La senyora Dolors Torrent ha dit que el retard en l'elaboració d'aquest programa denota una certa incapacitat per desplegar la llei. Nosaltres creiem que és ben al contrari: demostra la preocupació del Govern i del Departament, i de tots els altres departaments implicats, per tal de fer un programa general ben fet, com s'escau i com correspon al nostre Govern.

Per fer aquest programa s'està estudiant —com he dit abans— una sèrie de programes experimentals. Aquests programes experimentals..., s'han fet convenis amb una sèrie d'ajuntaments, com seria el de Sant Vicenç dels Horts, Vilanova i la Geltrú, Mataró, Sabadell, l'Hospitalet... Com poden veure, aquests ajuntaments no ens poden acusar de partidistes, ja que no són pas ajuntaments tots del nostre color.

També s'han fet convenis de projectes experimentals amb centrals sindicals; per exemple, amb el sindicat de Comissions

Obreres s'ha elaborat un programa per a la creació i posada en funcionament d'un centre experimental. També amb consells comarcals, com seria de l'àmbit dels ajuntaments de Vic, Manlleu, Torelló i Tona, que és un projecte experimental, per tal de passar-los ja a un programa pilot de caràcter comarcal. També amb els barris, senyora Torrent, amb els barris; vostè també té el programa que amb els barris s'han fet convenis i s'estan desenvolupant projectes experimentals; per exemple, dintre del Barri Gòtic de Barcelona, dintre del barri de la Verneda, amb l'associació de veïns del Casc Antic de Barcelona. També s'estan portant programes experimentals amb centres penitenciaris, per tal de portar també.... Amb treballadors, amb treballadors de la Societat d'Aigües de Barcelona; amb centres regionals, per exemple amb el centre regional aragonès de Mollet, amb diverses casernes de Catalunya, amb el barri de la Mina, de Sant Adrià de Besòs; amb gent gran, amb associacions de gent gran.

Tota aquesta feina tan gran que s'està fent no es pot concretar de qualsevol manera per tal de fer un programa en què quedem molt bé a l'hora de presentar-lo, però que no respongui a les nostres aspiracions. Vostè sap que les nostres aspiracions, quan vam fer aquesta Llei, estaven basades en la definició mateixa que fa la UNESCO de l'ensenyament d'adults, que diu que considera que comprèn «la totalitat dels processos organitzatius de l'educació, sigui quin sigui el seu contingut, el seu nivell, el seu mètode; siguin formals o no formals; siguin suplents o perllongats per l'educació inicial; que enriqueixen els coneixements de les persones adultes, milloren llurs competències tècniques i professionals, i reben també una nova orientació que tendeix a afavorir la formació integral de l'home i la seva participació en el desenvolupament socio-econòmic i cultural.»

Per tant, per tot això, senyora Dolors, jo li podria dir que no és veritat, com ha dit vostè, que només es potencia o que no es potencia l'oferta pública; ja es veu que els convenis que s'han fet no són, evidentment, amb cap entitat privada: són associacions de veïns, són ajuntaments, són sindicats; mai podem dir que són entitats privades. L'ampliació de plantilles s'ha fet on ha convingut; potser vostè no en té notícia, però sí que s'ha fet mínimament allà on ha convingut pels plans. Torna a parlar, només, quan en parla —encara que digui que no— només fa referència a l'ensenyament reglat. L'ensenyament d'adults és quelcom més que ensenyament reglat; ho acabem de veure a la definició de la UNESCO; ho vàrem discutir i ho hem vist, també, a dintre de la nostra Llei. En aquest camp està treballant la Conselleria, en aquest camp està treballant la Comissió Interdepartamental i, com que creiem que amb això queda prou demostrat que no podem votar aquesta Moció, i a la vegada que el nostre Govern, el seu Departament i tota la Comissió estan treballant per al bé de tots els ciutadans de Catalunya, jo espero que la senyora Dolors, ja que no l'ha volgut retirar, doncs, que la resta de grups de la Cambra, doncs, que votin amb nosaltres i ens deixin continuar fent aquesta tasca ben feta que tots volem fer.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Ribes.

Abans de passar a la votació, haig de comunicar a la Cambra que està present a la llotja d'invitats una delegació de la Comissió d'Assumptes de Ciutadania del *Soviet Suprem* de la República Socialista Federativa de Rússia, encapçalada pel seu President. Des d'aquí se'ls dirigeix una cordial salutació.

(Aplaudiments.)

Passem a la votació del text de la Moció.

Les senyores diputades i els senyors diputats que hi estiguin d'acord, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

La Moció ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 51 vots en contra i 3 abstencions.

Passem, a continuació, al divuitè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació sobre la Política General del Medi Natural, presentada pel Diputat il·lustre senyor Rafael Madueño, que té la paraula.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la Política General del Medi Natural

El Sr. MADUEÑO: Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, anem a substanciar avui la Moció subsegüent a la interpellació que vam presentar dies passats sobre medi natural. Jo he seguit amb molta atenció les últimes intervencions del Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i també del Conseller de Medi Ambient, i he seguit les seves intervencions, i lamento profundament que ell, ells, cap dels dos, pugui sentir i seguir —ell ni cap membre del Govern— el que penso dir-los. Espero que llegeixin, després, el *Diari de Sessions* per veure si amb aquest intent d'escoltar-nos mútuament, encara que no sigui aquest, sinó llegir-nos mútuament, poguem intentar veure si és possible rectificar o modificar la política que intenten seguir des del Govern sobre els temes del medi natural.

Jo he tractat d'esbrinar quines són les polítiques, ja sigui de la Conselleria d'Agricultura, ja sigui de la Conselleria de Medi Ambient, que es fan per part del Govern sobre els temes de medi natural. Haig de dir que, ni amb la meua interpellació ni amb la interpellació del senyor Gimeno, que anava en la mateixa direcció, jo he pogut detectar quina era la política de protecció, conservació i gestió del medi natural de Catalunya, ni he pogut esbrinar quins són els eixos, quines són les prioritats ni quin és el capteniment del Govern sobre els temes de medi natural.

En primer lloc, no existeix una política de planificació del territori, tantes vegades denunciada en aquest Parlament, ni a nivell general ni a nivell sectorial. El tan reclamat pla general territorial, tan reclamat i mai presentat davant d'aquesta Cambra, que jo crec que ja ratlla l'escàndol veure com s'ha promès reiteradament que es presentaria davant d'aquesta Cambra i davant del poble de Catalunya la planificació territorial que tanta incidència té sobre el nostre territori i, per tant, sobre el medi natural, que és obvi que no existeix interès a presentar-lo. L'última resolució, de juny del 90, deia que abans del 31 de desembre de 1990 es presentaria aquesta planificació, i no s'ha fet. Però una sectorial, que serviria per veure quines són les intencionalitats, quina és la política del Govern sobre el medi natural, com és el pla d'espais d'interès natural, aquest pla que el Conseller Molins ens va prometre que es presentaria abans de 1990, i que una moció aprovada en aquest Parlament —i es veu que les mocions aprovades i les lleis aprovades en aquest Parlament tenen molt poca importància de cara a fixar la política del Govern i sobretot de cara a complir-la—, veiem com no s'ha complert. Dèiem, en el Ple del Parlament, aprovat per unanimitat de la Cambra, que el Govern es comprometia a refermar la polí-

tica de preservació de l'entorn amb l'aprovació immediata del Pla d'Espais d'Interès Natural.

Aprovació immediata que veiem que significa que, després d'un any i mig, la rapidesa del Govern d'aprovar aquest Pla d'Espais d'Interès Natural no se sap realment què vol dir. I avui nosaltres presentem de nou una moció en aquest sentit, d'intentar que el Govern pugui fixar la seva política de preservació de l'entorn natural de Catalunya a través d'aquest pla d'espais naturals, que tantes vegades, no només s'ha promès que es presentaria, sinó que s'ha aprovat en aquesta Cambra que s'havia de presentar. I de nou veiem com s'incompleix una resolució del Parlament i, més que una resolució, un mandat imperatiu de la Llei d'Espais Naturals del 85, que indicava que el Govern havia d'aprovar des de 1985 —ara ja fa sis anys— aquest Pla d'Espais d'Interès Natural, que jo crec que és bàsic —bàsic— per fer una política de protecció, conservació, gestió i aprofitament dels recursos naturals del nostre país.

I això, evidentment, estava molt relacionat, molt lligat a un tema fonamental, que és el tema que, junt amb el Pla d'Espais d'Interès Natural, s'havien d'aprovar uns programes de desenvolupament econòmic, que afectaven sobretot zones realment abandonades del nostre territori; curiosament, coincideix que les zones de major interès ecològic són, evidentment, les menys afectades per les activitats econòmiques, i és evident també que, a través d'una bona política de preservació, conservació dels espais naturals, pot significar també una reactivació de les activitats econòmiques des d'un model diferent, com jo deia ahir, i molt concretament —i en aquesta direcció, també, estan les mocions presentades pel nostre Grup, per tractar de modificar la política del Govern—, és el fet que el Govern des de 1983 estava compromès a realitzar tota una sèrie d'espais protegits que, fins i tot, se n'han encarregat profunds estudis —suposo també que costosos estudis— a diferents professionals i coneixedors dels temes de medi natural, perquè es pogués aprovar per part del Govern diferents espais de gran interès, de valuosíssim interès, de Catalunya. I que, des de l'any 1983, suposo que aquests estudis estan dormint en algun calaix, perquè mai més s'ha sabut que es tingui la intenció d'aprovar aquests espais.

Quins són aquests espais que, fins i tot, alguns d'ells han tingut alguns intents d'agressió i, per tant, de desfiguració des que vam intentar protegir-los? Són el cap de Creus, una zona de gran valor, no només paisatgístic, sinó un gran valor, perquè és de les poques zones que queden, de la costa —degradada— que tenim i, per tant, d'un valor quasi «relictual», i que no s'ha aprovat des de l'any 1983, que estan fets els estudis. És el massís de les Gavarres, és el massís del Montsant, és els ports de Beseit, i molt concretament, jo diria que el més escandalós de tots és el cas del Montsec. El cas del Montsec, que és una zona de gran interès paisatgístic, «faunístic» i de vegetació, que aquesta Cambra va aprovar per unanimitat fer-hi un parc natural, que, a més a més, es va encarregar a un equip de prestigiosos investigadors catalans, presidits pel científic Oriol de Bolós, que va presentar unes resolucions que tots vam considerar molt encertades, que es va aprovar en aquesta Cambra que es faria un parc natural l'any 1988, que de forma immediata es faria, que es faria un programa de desenvolupament econòmic, i que avui comprovem que això no s'ha fet. No s'ha fet, i en canvi, ahir, com jo deia, vam aprovar que es faria una reserva nacional

a la zona del Boumort. Però nosaltres creiem que només fent declaracions d'intencions no millorem la situació, ni de la zona ni, evidentment, dels espais protegits, ni de la fauna, ni de la vegetació, sinó que paral·lelament que fem una declaració d'un espai, s'ha de dotar econòmicament.

Ahir fèiem la reserva i deïem que seria una gran millora perquè la població, tant dedicada a l'agricultura com a la ramaderia, pogués continuar vivint a la zona. No es va explicar com i què, i quant, econòmicament, representaria per a la zona. Nosaltres, avui, brindem una oportunitat perquè la Cambra fixi amb claredat què pot significar una millora per a la zona a través, per un cantó, de crear —a part de la reserva nacional, que ja està creada perquè està aprovada per la Cambra— un parc natural, amb la intencionalitat, fins i tot, que es presentava per part del Govern, i dotar-lo amb un pressupost de 100 milions de pessetes. Això és una proposta concreta i no la proposta que feia el Govern, de dir que els possibles beneficis de la matança dels cèrvols significaria una millora per als ciutadans de la zona. Els 100 milions no anirien, a la millor, a un sol poble, o a un sol lloc, com ahir es feia referència, sinó que anirien per impulsar les activitats econòmiques de la zona del Pallars.

Les altres resolucions que presentem van també en la direcció de rectificar la política del Govern en el sentit dels diners que destina als espais protegits. Ahir reconeixia, el mateix Conseller d'Agricultura, que destinen 280 milions de pessetes a nivell dels pressupostos per als espais protegits. Nosaltres considerem —ja ho hem dit moltes vegades i tornem a dir-ho— que faria falta fer una política diferent, i aquesta política diferent va en la línia de destinar més recursos, recursos que realment vagin i redundin en la protecció, però que també redundin en benefici dels ciutadans afectats de les zones. I, evidentment, el Govern a vegades prefereix —ja ho discutirem possiblement avui o un altre dia— destinar recursos a la millor, doncs, a la compra d'edificis o a altres activitats diferents; en canvi, nosaltres considerem que estaria més que justificat destinar, com a mínim, un pressupost extraordinari per impulsar la política dels espais protegits de 2.000 milions de pessetes.

I, per últim, reiterem —com vam dir a la nostra interpellació—, reiterem —com vam dir ahir, i jo crec que està plenament justificat veient la política que practica la Conselleria d'Agricultura sobre els temes de medi natural—, que és evident que tot el que fa referència a la conservació, a la protecció i a la gestió dels espais naturals, creiem nosaltres, quasi per a la salut d'aquestes zones, que hauria de sortir de la Conselleria d'Agricultura i passar a la Conselleria de Medi Ambient, perquè, com a mínim, en ser una conselleria nova, tenim l'esperança que practicarà una política diferent.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Madueño. Tampoc en aquest cas hi ha esmenes, i es passa a la intervenció dels grups.

El Grup Mixt, tampoc? El Grup Popular? El senyor Curto té la paraula.

El Sr. CURTO: Senyor President, més que una intervenció, una precisió de caràcter tècnic i en tot cas escoltar el superior criteri d'esta Presidència, perquè l'apartat c) parla de «dotar els espais protegits d'un pressupost extraordinari». I jo no sé si en lo supòsit que esta Moció arribés a prosperar, si tècnicament això és així, si en tot cas hauria de dir «suplement de crèdit» o «crèdit extraordinari», perquè suposo que esta Moció, quan de-

mana estos 2.000 milions de pessetes, es deu referir a ara, al pressupost en vigor de 1991. I si es refereix al pressupost de 1991, hauria de parlar de «crèdit extraordinari» o de «suplement de crèdit» si hi hagués partida oberta. Perquè «pressupost extraordinari» no és exacta la seva denominació i podria prestar-se a una confusió tècnica o, fins i tot, de caràcter legal.

En tot cas, escoltarem lo superior criteri d'esta Presidència.

El Sr. PRESIDENT: El proponent, senyor Madueño, ens vol aclarir, a veure, el sentit que volien donar en aquest...

El Sr. MADUEÑO: És evident que el sentit tècnic, jo crec que el senyor Curto té raó, seria un crèdit extraordinari.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, en aquest sentit queda... modificada la Moció, el text de la Moció.

El Grup Parlamentari d'Iniciativa no fa ús del seu dret; el Grup Parlamentari de Convergència i Unió? Té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Masó.

El Sr. MASÓ: Senyor President, senyores i senyors diputats, acabem d'escoltar la proposta, la defensa d'aquesta Moció que ha fet el senyor Madueño; una proposta de moció que té sis punts i dels quals faré un repàs ràpid perquè avui veig que aquesta sessió va a un ritme molt accelerat i jo em sotmetré a aquest mateix ritme.

El pla d'espais naturals... en primer lloc, vull dir que el redactat de la Moció és confusionari, perquè, com estava dit, semblava que la resolució digués que s'havia de presentar abans del 31 d'octubre d'enguany: això no ho diu. I si recorda, el senyor Madueño, quan es va votar aquesta resolució, no hi havia encara constituït el Consell de Protecció de la Natura, si bé els decrets per constituir-lo sí que estaven signats i estaven en tràmit, i estaven també elegits els membres que són, que eren nomenats en representació de la Generalitat. Però, en canvi, no es podia acabar de constituir perquè faltava la designació d'aquelles persones que corresponia nomenar en alguns organismes científics.

Al final, al final va ser possible, pocs dies després, unes setmanes després d'haver-se votat aquesta resolució a què fa referència, es va poder constituir el Consell de Protecció de la Natura a qui, preceptivament, d'acord amb la Llei d'Espais Naturals, s'havia de sotmetre el PEIN, el Pla d'Espais d'Interès Natural.

El Consell de Protecció de la Natura, el va jutjar molt favorablement, en el seu conjunt i en molts aspectes en particular, i va fer, com és normal en aquests casos, com correspon a persones molt expertes en la matèria, uns suggeriments; —uns suggeriments que val la pena tenir en compte, que val la pena, doncs, atendre en punts concrets, que vol dir —sempre que hi ha modificacions en un pla d'aquests—, vol dir modificació de previsions econòmiques d'inversió; vol dir, mirar, vetllar perquè la incidència que puguin tenir de cara que les zones puguin ser habitades, puguin ser..., que la gent que hi visqui, que hi resideix, puguin viure i continuar vivint d'aquell mateix espai. I, per tant, això requeria —requereix— un estudi aprofundit d'aquests suggeriments fet pel Consell de Protecció de la Natura, organisme que, preceptivament, l'havia d'informar. I aquest és el motiu pel qual, doncs, el Pla, encara, doncs, no ha pogut sortir a la llum pública definitivament. Vostè el coneix perquè ha sigut sotmès també, abans, a informació dels municipis, de les entitats locals per dues vegades i en aquests moments l'únic que falta és aquesta feina final de polir i d'estudiar aquestes audiències.

Per tant, nosaltres tenim, tant el Govern com el Grup que li dona suport, tenim la voluntat clara que el PEIN es faci, que tiri endavant, perquè si no des de la majoria no s'hauria votat ni la Llei d'Espais Naturals, en què es preveia aquest PEIN, ni tampoc s'hauria votat aquesta proposta de resolució, en la qual es demanava que es presentés d'una manera immediata. La voluntat hi és, perquè si no —ho repeteixo— el nostre Grup no hauria votat aquests dos punts i, continuant en la línia de la voluntat de protegir el medi a Catalunya i que el Pla d'Espais d'Interès Natural es faci, nosaltres continuarem en aquesta línia, però no podem votar la resolució que fixa un termini, que és d'aquí a quinze dies, tres setmanes, perquè, si volem atendre, si el Govern vol atendre els suggeriments del Consell de Protecció de la Natura, no hi hauria temps.

Després, en el desplegament del que seria el Pla d'Espais d'Interès Natural, demana que s'aprovin una sèrie de decrets que regulin els parcs naturals —el Montsec, Cap de Creus, Garrotxa, Montserrat, etcètera—; escolti'm, això, qui ho farà? Miri, això no ho han de fer els grups de l'oposició. Qui governa és el Govern, i, per tant, és qui estableix prioritats; és qui fixa les conveniències; és qui fixa l'oportunitat i és qui mesura les possibilitats econòmiques per fer-ho. I sap que el tema econòmic, en la qüestió d'espais naturals, és un tema molt delicat i molt difícil.

La setmana passada hi va haver una reunió de consells de ministres de medi ambient de la Comunitat, que... —el representant d'Espanya, a falta de ministre..., hi havia el director general— es va posar al damunt de la taula aquest problema. Dintre els països de la Comunitat, Espanya té un 40% del total de superfícies protegibles, perquè és un país molt menys ocupat, molt menys trepitjat, molt menys malmès, segurament en molts aspectes, però que representen un 40% de la superfície total d'espais naturals. Llavors, no es van poder posar d'acord de la manera com es podia regular un pla conjunt amb aportacions comunitàries, sense les quals tots els ministres estaven d'acord que era impossible fer una política d'espais naturals europea, perquè, és clar, pesen massa sobre una mateixa àrea geogràfica —vol dir sobre els països sobretot de la Mediterrània—, pesen massa els espais a protegir en relació amb els recursos que hi ha; no ja només amb recursos que hi ha en aquestes zones més al sud, que són menys potents econòmicament, sinó respecte al conjunt d'Europa.

Aquest és un problema que està sobre la taula, que l'han ajornat per al mes de desembre per tornar-ne a parlar, però que en aquests moments és un problema de mal resoldre, perquè protegir els espais naturals és una cosa que vol molts diners, perquè no vol dir només fer el decret de protecció, sinó que vol dir fer inversions per millorar-ho i sobretot fer inversions perquè la gent que hi viu hi pugui continuar treballant.

Per tant, les prioritats les fixarà el Govern, que és a qui correspon, i el Govern al qual nosaltres donem suport parlamentari. Posar 2.000 milions de pessetes en un pressupost extraordinari o amb la fórmula proposada pel senyor Curto, bé, això en el fons és fer volar coloms, perquè, escolti'm, vostè, senyor Madueño, a més a més de llegir el diari és diputat i coneix els problemes de finançament que hi ha i sap que no es pot estirar més el braç que la màniga i que, és clar, és clar que estaria molt bé posar 2.000 milions de pessetes aquí i tants més milions en altres cantons, però això no és possible. El que sí que

no és cert és el que ha dit, diu «s'hi destinen 280 milions». Se n'hi destinen molts més; s'hi destinen gairebé 1.000 milions de pessetes —gairebé 1.000 milions—, dels quals més del 50% —548.600 milions de pessetes— es destinen a inversió, més els que hi ha llavors per a subvencions a la gent que treballa allà, que hi viuen, perquè puguin desenvolupar les seves activitats.

En total són 1.000 milions de pessetes, que estaria molt bé que fossin més, però que, evidentment, no deuen ser suficients com, pel que sembla, pel que es desprèn de la reunió de ministres de medi ambient d'Europa; no resulten suficients els recursos que destina cap país d'Europa; però que no és la xifra que deia vostè de 280 milions. 1.000 milions de pessetes, s'hi destinen enguany; la Direcció General del Medi Natural té un pressupost de 4.000 milions de pessetes; els altres 3.000, en certa manera, també es reparteixen en benefici dels espais naturals i del medi natural.

Hi ha un punt, el quatre, la lletra d), al qual vostè no ha fet referència, que, en canvi... —potser per a vostè no mereix gaire interès perquè no l'ha citat, però nosaltres aquest sí que l'hi votarem— que és el punt que fa referència al Pla General de Política Forestal, que preveu la Llei Forestal de Catalunya. Aquest és un pla que s'ha de fer i nosaltres entenem que, de fet, la Llei ho fixa i, per tant, l'hi votarem afirmativament.

Per la resta, la lletra e) és aquell tema que altres vegades i en boca d'un altre diputat del meu Grup, quan han parlat de passar funcions d'un cantó a l'altre, han comentat que era un tema que ja començava a ser avorrit, perquè és cert: qui organitza les atribucions dels departaments del Govern és el Govern i no és el Parlament. Per tant, Medi Natural, en aquests moments, és a Agricultura; Medi Ambient té una conselleria pròpia: no cal donar-hi cap més volta, perquè això ja ho hem parlat.

Finalment, el parc natural del Boumort; no sé perquè no l'ha posat amb els altres, amb el Montsec, amb el Cap de Creus, amb les Gavarres; potser perquè ahir vàrem acabar d'aprovar la reserva de caça, però recordi tot el que es va dir ahir: vostè demana 100 milions de pessetes; el Diputat senyor Sesmió ahir explicava que només amb el Programa Aramunt se'n gasten més de 100 —és un programa a favor de la gent de la zona— i el Conseller, en fer la presentació de la Llei, va dir que això no era incompatible, sinó que més endavant, al seu moment, quan el Govern ho cregués oportú, també ja tiraria endavant i es portaria a terme la declaració de parc natural del Boumort.

Per tant, senyor President, senyors diputats, nosaltres votarem en contra de tots els punts de la Moció, menys el que fa referència a la lletra d) respecte al Pla General de Política Forestal que obliga la Llei Forestal de Catalunya.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Masó. Passem a la votació. Votarem separatament la lletra d); alguna altra votació separada? El senyor Curto?

El Sr. CURTO: I lletra e), senyor President.

El Sr. PRESIDENT: e)!

El Sr. CURTO: e)...

El Sr. PRESIDENT: Que es pot votar conjuntament amb la d) o no?

El Sr. CURTO: No, senyor.

El Sr. PRESIDENT: No, senyor. Doncs, votem primer la lletra d).

Vots a favor?

Aquesta lletra d) ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació es vota la lletra e).

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La lletra e) ha quedat rebutjada per 23 vots a favor, 45 en contra i 2 abstencions.

A continuació es vota la resta de la Moció.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La Moció ha quedat rebutjada —la resta del text de la Moció— per 25 vots a favor, 46 en contra i cap abstenció.

Passem al dinovè punt de l'ordre del dia que és la Moció subsegüent a la interpellació sobre la Política de Patrimoni Històric-Cultural del Govern de la Generalitat, presentada pel Diputat senyor Roc Fuentes, que té la paraula, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Política de Patrimoni Històric-Cultural del Govern de la Generalitat

El Sr. FUENTES: Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats, abans de res permetin que els demani disculpes per les evidents mancances que tindrà la meua intervenció per defensar aquesta Moció, tota vegada que estic substituint el meu company, el Diputat senyor Ignasi Riera, i com tothom sap el senyor Riera és insubstituïble. De tota manera, jo crec que tinc la sort, tinc l'avantatge, que aquesta Moció crec que es defensa substancialment per ella mateixa. Crec que és una moció que expressa, en els seus cinc punts, aspectes en què jo no tinc cap dubte que el conjunt d'aquesta Cambra hi estarà d'acord.

Una altra cosa és que després, potser, en la materialització, en la formulació concreta d'aquests punts, pugui haver-hi, com és obvi, matisos. Però, què pretén, què expressa aquesta Moció? Aquesta Moció comença expressant les nostres inquietuds, els nostres desitjos que a Catalunya, que no tenim potser altres patrimonis, però sí que tenim, sens dubte, patrimoni històric, patrimoni artístic, patrimoni cultural, patrimoni científic; també tenim —encara que, potser, no és aquest el moment d'expressar-ho, però que també té una relació evident— patrimoni natural; que tot això estigui clarament delimitat, clarament protegit per la llei, que la podem denominar de la manera que s'escaigui, però que serà de protecció del nostre patrimoni cultural i artístic.

Per tant, expressant aquesta necessitat, expressant aquest desig, sens dubte, insisteixo, compartit pel conjunt de la Cambra, el nostre primer punt el que pretén és instar el Consell Executiu perquè aquest avantprojecte es presenti en el termini de tres mesos.

També és indubtable que cal que per part dels ciutadans de Catalunya hi hagi una més gran sensibilitat a l'entorn de la necessitat de conservar aquest patrimoni, de potenciar-lo, d'exhibir-lo; en tot cas, de fer-ne un ús plenament cultural i adequat a les necessitats del nostre país i, per tant, el que pretén el segon punt de la Moció no és altra cosa que demanar una campanya institucional per incrementar aquesta sensibilitat del poble de Catalunya.

També cal, sens dubte, —perquè, és clar, el nostre patrimoni no és alguna cosa que estigui immòbil: s'estan fent excavacions... en definitiva, s'està modificant constantment aquest patrimoni i cal accelerar l'aplicació a Catalunya de la Convenció Europea per a la Protecció del Patrimoni Arqueològic. Calen també, sens dubte, mesures a l'entorn d'aquesta protecció de caràcter policial, que van endegades, naturalment, a la nostra policia autonòmica, però també a les nostres policies locals. I cal intensificar la preparació, la formació, els mitjans d'aquestes policies perquè aquesta protecció es materialitzi. I finalment cal, també sens dubte, i més tenint en compte —encara que aquest no sigui, òbviament, el tema de debat—, però tenint en compte les indubtables insuficiències del nostre finançament, del finançament de la Generalitat de Catalunya, cal també que per part del Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme es traspassi el percentatge destinat a obra pública corresponent a aquest sector per a la conservació del patrimoni cultural i artístic.

Per tant, jo crec que en aquests cinc punts no hi ha d'haver, no hi pot haver —jo tinc l'esperança, almenys, que no hi haurà— discrepàncies fonamentals. Crec que recullen aquesta aspiració, molt sentida per nosaltres, molt sentida pel nostre Grup, molt sentida per Iniciativa per Catalunya, però sens dubte molt sentida, també, pel conjunt de senyores diputades i senyors diputats d'aquesta Cambra.

Per tant, jo insisteixo, sense l'eloqüència del meu company, sense utilitzar els arguments, sens dubte, de molta més profunditat que ell hauria utilitzat en la defensa d'aquestes mocions, però sí, insisteixo, amb l'avantatge que em dona el fet que aquesta Moció el que expressa és una necessitat sentida per tot-hom a Catalunya, demano per tots vostès, demano a tots vostès, el vot favorable per als cinc punts de la nostra Moció.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats, moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Fuentes.

S'han presentat esmenes per part del Grup Socialista i pel Grup de Convergència i Unió.

Per defensar les esmenes del Grup Socialista té la paraula l'illustre Diputat senyor Sobrequès.

El Sr. SOBREQUÈS: Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, faré la defensa conjunta de les quatre esmenes que hem presentat. La primera fa referència a la necessitat de precisar de quina llei de patrimoni es tracta. De llei de patrimoni n'hi ha una que fa referència al patrimoni de la Generalitat; hi ha una llei de patrimoni natural; aquesta hauria de precisar que es tracta de la Llei de Patrimoni Cultural de Catalunya.

Aquesta esmena és vàlida tant per al text de la Moció que ha estat presentada per part del Grup d'Iniciativa per Catalunya, com per part de l'esmena que ha presentat el Grup de la majoria.

La segona esmena té com a objectiu adequar el redactat d'aquesta proposició, en el sentit d'adequar-la a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, el qual en el seu article 9.5 assenyala com a matèries de competència exclusiva de la Generalitat..., diu literalment: «patrimoni històric, artístic, monumental, arquitectònic, arqueològic i científic». A aquest Diputat que els parla, li va costar molts i molts esforços a Sau fer entendre a alguns membres de la comissió redactora de l'Estatut la dife-

rència que hi havia entre el patrimoni històric, l'artístic, el monumental, l'arquitectònic, l'arqueològic i el científic, perquè vulgui desapropiar l'avinentsa que allò que diu l'Estatut sigui recollit en aquesta Llei de Patrimoni Cultural.

L'esmena tercera té com a objectiu incrementar la responsabilitat dels Mossos d'Esquadra en la vigilància de les desfetes que es puguin produir quan es realitzen obres de tota mena, públiques o privades, a Catalunya. Malauradament, sovint, no hi ha el control suficient que permeti aturar les desfetes que es realitzen, i és en aquest sentit que el Grup Socialista demana incrementar els mitjans i la dotació de la brigada del patrimoni dels Mossos d'Esquadra.

Darrerament, l'esmena número 4 té com a objectiu correspondre —no pot ésser altrament a criteri nostre— el Govern de la Generalitat, el Govern de Catalunya, en el fet que destini una part, l'1% de les inversions en obres públiques, a la conservació del patrimoni històric i cultural de Catalunya. Té també com a objectiu, l'esmena, procurar l'acord amb el Govern central per tal d'aconseguir que les inversions que el MOPU, en obres públiques, fa a Catalunya, d'aquestes inversions es dediqui el percentatge determinat a millorar l'ambient, a millorar l'entorn de l'obra, a millorar, per tant, el patrimoni natural, històric, artístic, etcètera, que envolta aquestes obres.

Per tant, l'esmena número 4 té com a finalitat que el MOPU i la Generalitat destinin, de les seves obres públiques, un percentatge a millorar l'ambient, a excavar, a realitzar prospeccions de tipus arqueològic, etcètera.

Bé, aquest és l'objectiu de les quatre esmenes que hem presentat que, com vostès podran constatar, té com a objectiu que augmentin, diríem, les dotacions destinades a vetllar pel patrimoni històric i cultural de Catalunya i a correspondre les institucions que realitzen obra pública a Catalunya per tal que destinin una part d'aquest pressupost a millorar, des del punt de vista cultural i històric, l'entorn damunt del qual actuen.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Sobrequès.

També ha presentat esmenes el Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Per a la seva defensa té la paraula l'illustre Diputat senyor Colomines.

El Sr. COLOMINES: Senyores i senyors diputats, el dia 27 de juny passat el senyor Riera va fer una interpellació parlant d'aquest tema, i va parlar que aquesta qüestió era una qüestió d'interès general, i efectivament, això és veritat; nosaltres ho compartim. El senyor Roc Fuentes, ara, en defensar i presentar la Moció, que, per cert, jo penso que l'ha defensada molt bé..., i compartim també el seu esperit i fons d'aquesta Moció. Però potser, com ell també ha anunciat, doncs, hem de matisar algunes coses, que són les que jo ara presentaré.

Vull dir abans, per això, que a la interpellació que ha donat origen a aquesta Moció es va preguntar al Conseller quan hi hauria la Llei de Patrimoni a Catalunya, quan ja entraria en el Parlament, i el Conseller va dir, amb tota naturalitat, que entraria abans d'acabar aquesta legislatura.

Però també va dir que si no s'havia fet abans era perquè la Llei del Patrimoni Històric Espanyol, etcètera, que s'havia presentat fa dos o tres o quatre anys enrere, bastant de temps enrere —i que va ser votada, doncs, pel PSOE, fonamentalment, si no no s'hauria aprovat— ens ha dificultat molt, molt, de presentar aquesta Llei nostra, perquè algunes de les clàusu-

les aprovades envaïen les nostres competències, i aleshores nosaltres no podem fer una llei de patrimoni amb una limitació. Llavors el que vam fer va ser presentar un recurs.

El 30 de gener d'enguany es va rebre la resolució del Tribunal Constitucional. El Tribunal Constitucional no ens va donar la raó, però va fer una interpretació molt diferent de la que es feia i que ja permet que nosaltres, llavors, actuem i puguem entrar en tots els camps que ens permeten les nostres competències. Doncs, que quedi clar que si això no s'ha fet abans ha estat per aquesta raó i perquè ens ho impedia una llei de l'Estat que, com passa sovint, doncs, vol envair les competències de Catalunya.

El Conseller també va parlar de fer un decret, que sortirà un d'aquest dies, que ens permeti ja avançar, abans que la llei estigui aprovada, per declarar quins són els patrimonis, els béns patrimonials que cal preservar; cosa que durant tres anys no ens ha estat possible de fer, i això ho farem ara.

La Moció que el senyor Roc Fuentes ha presentat, doncs, hi estem d'acord i les esmenes que nosaltres presentem tenen la següent finalitat: el Grup de Convergència i Unió ha presentat una esmena que abasta el punt primer i segon de la seva Moció i la primera paraula del punt tercer, simplement.

La nostra esmena que abasta el punt primer i segon d'ells, en definitiva és refermar el que digué el Conseller aquí, que presentaria la llei abans d'acabar el període parlamentari, i que a més a més, intensificaria, doncs, el coneixement, la conservació i la defensa del patrimoni, i que aquest decret que jo acabo de dir, doncs, consolidarà, independentment que no es pogués aprovar la llei.

Aquest text, doncs, substitueix els punts 1 i 2, i el punt segon de la nostra esmena només canvia una paraula, que és la paraula «accelerar» per «prosseguir amb», simplement això.

Els punts 3 i 4 continuarien igual, com el text que ha presentat Iniciativa per Catalunya.

Jo voldria, senyor President, sense entrar en cap més consideració, prosseguir una mica amb uns detalls que potser aniran bé per a la decisió que pugui prendre el senyor Roc Fuentes i el seu Grup.

Nosaltres diem que el nom de la llei el determinarà el Departament en el moment en què sigui necessari; per tant, això és una observació que jo faig ara. També dic que no tindríem cap inconvenient a incrementar els mitjans i la dotació de la Brigada del Patrimoni de Mossos d'Esquadra, sempre que Governació, doncs, ho cregués convenient, atès que darrerament s'ha doblat, aquesta brigada, i llavors a nosaltres ens sembla que això..., preferim esperar la llei i si la llei, això, ho admet, doncs, com a llei, doncs, això ja ho farem, i en pacte amb Governació.

I, finalment, dir que nosaltres no acceptaríem de cap manera que el percentatge que el MOPU ha de destinar al patrimoni de Catalunya l'administrés el mateix MOPU. És a dir, nosaltres volem que el cedeixi; no volem que l'administri, no volem que facin jardinetes al costat de les carreteres. Nosaltres volem que això s'apliqui al patrimoni històric-cultural de Catalunya, i que quedi ben clar, i la competència d'això, exclusiva, la té Cultura. Per tant, fora MOPU, Cultura, nosaltres no admetrem res més. I, per acabar, encara voldria dir que les inversions que ha fet la Generalitat de les obres públiques que ha fet, que són les de Política Territorial —perquè obres públiques, la Generalitat també en fa a Sanitat i també en fa a Ensenyament, aques-

tes no compten, són aquestes—, aleshores, ha esmerçat més de l'1%, ha esmerçat els 1.100 milions que ha donat el MOPU, més 400 milions que hi ha invertit Cultura, i nosaltres creiem que aquest és un tema, un tema que no és de discussió en una moció, sinó que és un tema que és de discussió en el debat de Pressupostos, que d'aquí a quatre dies discutirem aquí, i que en tot cas, amb molt de gust, en tornaríem a parlar.

És a dir, això vol dir que nosaltres estarem d'acord amb el text d'Iniciativa per Catalunya i amb les nostres esmenes, i amb res més.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Colomines.

Ara poden intervenir els grups que no han presentat esmenes. Popular? Té la paraula l'illustre Diputat senyor Curto.

El Sr. CURTO: Senyor President, simplement per anunciar lo vot favorable del Grup Popular, independentment de si s'accepten o no les esmenes que han presentat los diferents grups parlamentaris.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Curto.

Ara, per pronunciar-se únicament sobre les esmenes que s'han presentat, té la paraula el defensor de la Moció, senyor Roc Fuentes.

El Sr. FUENTES: Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, moltes gràcies també a tots els portaveus que han intervingut i, naturalment, d'una manera especial als qui han anunciat el seu vot favorable, ja, a la Moció.

En relació amb les esmenes que s'han presentat, nosaltres creiem que hi ha esmenes que tenen una gran incidència en el contingut de la Moció, i altres que, sens dubte, depenen molt més d'una interpretació del contingut de la Llei, del caràcter de la Llei, i que pretenen, una mica, prefigurar, fins i tot, el títol de la Llei.

Nosaltres creiem que l'esmena número 1 del Grup Socialista, tot i que no creiem que comporti discrepàncies importants amb la nostra concepció, però que d'alguna manera prefigura el títol de la Llei, i jo, discrepant del que ha dit el portaveu de Convergència, crec que el títol de la Llei, definitivament, qui l'haurà de fixar serà el Parlament de Catalunya. Per tant, ara es tracta de marcar quins són els continguts —que jo crec que estan ja molt expressats en el conjunt de la Moció, i també en tot el debat que hi ha hagut a l'entorn, però que no cal assenyalar que la Llei s'haurà de dir de «Patrimoni Cultural de Catalunya», perquè podrà dir-se de «Patrimoni Cultural Històric», o en fi, el títol, en definitiva, que estableixi el Parlament.

Quant a l'esmena número 2, tampoc crec que sigui necessària. Jo crec que de la mateixa esmena es desprèn —tota vegada que, quan diu «el patrimoni cultural de Catalunya», posa entre parèntesis tots aquests aspectes—, que tots aquests aspectes, sens dubte, estan inclosos dintre el patrimoni cultural. Si nosaltres ja ho diem en la Moció, no cal posar el parèntesi i delimitar i explicitar cadascun d'aquests apartats. Insisteixo, de tota manera, que aquestes no són, des del nostre punt de vista, esmenes que expressin una contraposició important de punts de vista. Simplement, la nostra idea és una altra, i per això no les acceptem.

L'esmena número 3, sí que l'acceptarem, perquè creiem que, sens perjudici que nosaltres assenyalem en un punt de la Moció la necessitat que, per part de l'Escola de la Policia, es continuï aquesta tasca de preparació, de formació, de dotació de la poli-

cia autonòmica, i també de les policies locals. Sí que creiem que seria bo, que és bo, el que expressa l'esmena socialista, d'incrementar ja els mitjans i la dotació de la Brigada del Patrimoni dels Mossos d'Esquadra, perquè realment aquesta és una qüestió, des del nostre punt de vista, important i urgent.

Em vull estendre una mica en l'esmena número 4, que té dos apartats clarament diferenciats, i que nosaltres volem assenyalar la nostra oposició frontal, política, al primer apartat d'aquesta Moció, perquè entenem que va clarament en contra de l'autonomia de Catalunya. En la Moció nosaltres diem: «nosaltres demanem la cessió d'aquest percentatge a la Generalitat»; l'esmena socialista, el que diu és que el MOPU, aquest percentatge, el destini als entorns, etcètera. La diferència crec que és essencial, que és bàsica: nosaltres entenem que l'autonomia de Catalunya ha de comportar autonomia en els ingressos —i estem defensant les nostres posicions quant al finançament per aconseguir l'autonomia en els ingressos—, però també l'autonomia en la despesa. Per tant, aquí no solament això ha d'estar cedit a la Generalitat de Catalunya, sinó que a més a més la Generalitat ha de tenir autonomia per a la distribució, la utilització d'aquests recursos en la millora del nostre patrimoni. Naturalment, si no ho fa bé, nosaltres ja els criticarem, nosaltres ja expressarem públicament les nostres posicions polítiques, però, sens dubte, aquesta ha de ser una competència de la Generalitat i, per tant, ha de tenir la cessió d'aquests percentatges per poder-la fer efectiva.

Una altra cosa és la segona part d'aquesta esmena, que nosaltres sí que acceptaríem, afegida al nostre punt corresponent, perquè creiem que, en marcar que la Generalitat destini aquest 1% de les inversions del Govern de Catalunya en obres públiques a la conservació del patrimoni històric i cultural, no solament no va en contra de l'autonomia —perquè no diem exactament com s'ha de fer, diem: «destini l'1%», i vostè, aleshores, marqui i apliqui la seva política—, sinó que exigim ja i marquem aquesta prioritat d'una manera molt clara.

Per tant, aquest serà el nostre sentit de vot quant a les esmenes que s'han presentat, i d'aquí les que acceptem i no acceptem, del Grup Socialista.

Quant a l'esmena de Convergència i Unió, nosaltres considerem, sincerament, que la redacció de la nostra Moció és millor que l'esmena; marca, d'una manera més profunda, la voluntat d'accelerar, d'incrementar les accions del Govern a l'entorn d'aquesta problemàtica. No tant pel problema del termini de presentació de l'avantprojecte de la llei, que nosaltres diem tres mesos, i si ens sotmetem al final del període de legislatura, possiblement, doncs, seran els mateixos tres mesos o seran quatre; per tant, no en aquest aspecte, però sí quant a l'esmena, que el que pretén és endolcir una mica la terminologia, parlant sempre de «continuar», de «prosseguir», no d'accelerar o d'intensificar, que és el que nosaltres plantegem.

En qualsevol cas, per a nosaltres, l'interès prioritari és l'aprovació de la Moció, l'interès prioritari és la defensa del patrimoni cultural i artístic de Catalunya, i per tant, nosaltres acceptarem aquestes esmenes de Convergència, per fi, amb la finalitat que es puguin aconseguir l'aprovació d'aquesta llei en el seu moment i que es puguin aconseguir els mitjans adequats per a la defensa del nostre patrimoni.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Fuentes. (*L'I. Sr. Colomines demana per parlar.*) Sí, el senyor Colomines té la paraula.

El Sr. COLOMINES: Sí, jo voldria dir que demanaria, en nom del meu Grup Parlamentari, que el punt quart, que suposo que és on s'afegirà l'esmena 3 socialista, oi?, que és l'única que s'afegeix...

El Sr. PRESIDENT: Això dels Mossos d'Esquadra?

El Sr. COLOMINES: Sí. Hi hagués votació separada en aquest punt quart. I, després, bé, suposo que els punts 1 i 2 de la Moció queden substituïts pel punt 1 de l'esmena de Convergència i d'Unió i que, a més a més, la paraula «accelerar», canviada per «prosseguir amb», del punt 3, també queda admesa.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Sí, el senyor...

El Sr. SOBREQUÉS: Senyor President, atès que el Grup d'Iniciativa per Catalunya ha manifestat que donava suport a una part de l'esmena número 4 del Grup Socialista, que fa referència al punt 5, la Mesa haurà d'arbitrar un procediment de votació de respecte o que permeti, doncs, fer una votació separada d'aquesta segona part de l'esmena, o...? (*Pausa.*)

El Sr. PRESIDENT: A veure, el senyor Roc Fuentes ens dirà el següent: que el que se sotmet a votació és el text de l'esmena de Convergència i Unió..., més l'afegit de l'esmena socialista en el punt 4, eh?, més l'afegit en el punt 5, que també és de l'esmena socialista. És això. I, llavors, el Grup de Convergència i Unió pot demanar votació separada dels punts que sigui, que ara ho ha de demanar.

El Sr. COLOMINES: Tal com ja he dit, demano votació separada del que representa en aquest moment...

El Sr. PRESIDENT: L'esmena 3 del punt 4.

El Sr. COLOMINES: Això mateix. I de l'esmena 4, no cal que la separin, és igual.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. COLOMINES: Ho votarem tot en contra... (*Rialles.*)

El Sr. PRESIDENT: Votem el text de la Moció segons l'esmena de Convergència i Unió... (*Remor de veus. L'I. Sr. Fuentes adreça unes paraules al M. H. Sr. President.*) No, el propietari de la Moció és vostè.

El Sr. FUENTES: D'acord.

El Sr. PRESIDENT: I vostè ens dirà com l'hem de votar.

El Sr. FUENTES: Per això precisament crec que hi ha una confusió. Nosaltres acceptem que s'afegeixi al nostre punt 5 la part final de l'esmena socialista.

El Sr. PRESIDENT: No! És que entenc que, si es vota l'esmena..., si accepta l'esmena de Convergència i Unió, no és el seu punt 5.

El Sr. FUENTES: Sí, sí, perquè el punt 5..., Convergència i Unió no hi ha punt 5. Convergència i Unió accepta el nostre punt 5 en els termes com està redactat. (*Pausa.*)

El Sr. COLOMINES: Senyor President, el punt 5 queda convertit en el punt 4. És el punt 4, ara.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. COLOMINES: És el mateix, amb el punt 4. Però amb el començament, eh?, senyor...

El Sr. FUENTES: Doncs, al punt 4 jo accepto que s'hi afegeixi la part final de l'esmena...

El Sr. PRESIDENT: No, no, després votarem punt per punt, però primer hem de saber el que votem (*remor de veus*), que ai-

xò és el que ens ha de presentar el senyor Roc Fuentes; jo, abans li he dit com interpretava que vostè acceptava les esmenes. Però ara, replantegi-ho vostè. El punt 1.

El Sr. COLOMINES: No!

El Sr. PRESIDENT: Digui.

El Sr. COLOMINES: No, si em permetia un suggeriment. Escolti, llegim punt per punt, eh?, i després veurem què votem.

El Sr. PRESIDENT: Punt 1. Senyor Roc Fuentes, quin és el punt 1 que se sotmet a votació? (*Remor de veus. Pausa.*)

El Sr. FUENTES: L'esmena número 1 de Convergència i Unió, que aquesta esmena, el que fa és substituir el punt 1, el punt 2 i el punt 3. Per tant, he de distingir, votem això...

El Sr. PRESIDENT: No, no. Té un preàmbul. Fixi's que l'esmena de Convergència té un preàmbul. L'accepta?

El Sr. FUENTES: Sí, sí, l'accepto.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs, aquest preàmbul es vota. Què més?

El Sr. FUENTES: El punt 1, també.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, votem això.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA: «El Parlament de Catalunya, coneixedor de la comunicació del Conseller de Cultura en el sentit que el Govern es proposa presentar el text de Projecte de Llei de Patrimoni abans que finalitzi la present Legislatura, insta el Govern de la Generalitat a:

»1. Intensificar la política d'actuacions encaminada al millor coneixement i a la conservació i defensa del patrimoni històric i cultural de Catalunya».

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Se sotmet a votació aquest extrem.

Vots a favor?

Aquest punt ha quedat aprovat per unanimitat.

Segon punt; és el de l'esmena de Convergència. Estem d'acord? «Proseguir l'aplicació a Catalunya de la Convenció Europea», etcètera. Doncs, aquest segon punt es procedeix a la votació.

Vots a favor?

Aquest segon punt queda aprovat per unanimitat.

Tercer punt: «Continuar treballant a través de l'Escola de Policia de Catalunya...», i aquí hi ha l'afegitó: «dels Mossos d'Esquadra», que s'accepta o no s'accepta aquest? (*Remor de veus.*) Ah, demana votació separada, vull dir. No, no, demana votació separada?

El Sr. COLOMINES: Separada, separada.

El Sr. PRESIDENT: Això és el que volia dir. Doncs, sense «els Mossos d'Esquadra»; se sotmet a votació.

Vots a favor?

Queda aprovada per unanimitat.

Ara amb «els Mossos» inclosos.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest afegitó ha quedat rebutjat per 25 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

A continuació es vota el punt 4, de l'esmena de Convergència i Unió. El 4, que era el 5. Tal com sona o amb l'afegitó de «l'1%»?

El Sr. FUENTES: Perdó, senyor President. El punt 5 nostre ha quedat convertit en punt 4, i aquest punt 4 jo entenc que s'ha de votar separatament —separatament— la part primera, que

Convergència i Unió ha expressat —si no modifica el vot— que hi està d'acord amb l'afegitó que comporta el punt segon de l'esmena socialista, que nosaltres acceptem.

El Sr. PRESIDENT: Digui, digui, senyor... Em temo que no hi té res a dir, però, vaja, té la paraula.

El Sr. SOBREQUÉS: Sí. Tenint en compte que no podem fer la mateixa operació que hem fet abans, perquè nosaltres ens volem abstenir del text tal com està i volem votar favorablement l'esmena del nostre Grup o, en tot cas, la segona part que sí que ha estat acceptada pel Grup, que és del patrimoni..., que té el patrimoni de la Moció. Entén? Per tant, no podem fer el mateix que hem fet abans.

El Sr. PRESIDENT: Així farem dues votacions.

El Sr. SOBREQUÉS: Perfecte, sí, senyor.

El Sr. PRESIDENT: El punt 4, sense l'afegitó «intensificar les negociacions...»

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El punt número 4 ha quedat aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 17 abstencions.

Ara es vota el punt 4 més l'afegitó de l'esmena socialista. (*Veus de «no».*) No!

El Sr. SOBREQUÉS: Només l'afegitó.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, es vota l'afegitó.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'afegitó ha quedat rebutjat per 26 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Passem al vintè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el Sector de la Fruita Seca, presentada pel Diputat, l'il·lustre senyor, Víctor Gimeno, del Grup d'Iniciativa per Catalunya. Té la paraula.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el Sector de la Fruita Seca

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, en el Ple del passat 27 de juny vam debatre, una vegada més, durant la interpellació prèvia a la Moció que en aquests moments passo a defensar, la situació crítica i les difícils perspectives del sector de la fruita seca, especialment de l'avellana, que afecta d'una forma intensa i especialment greu un bon nombre de pagesos de diverses comarques tarra-gonines.

Crec que vam estar d'acord, tant el Conseller d'Agricultura com jo mateix, que la causa primordial de tota aquesta situació de crisi que viu el sector de l'avellana és el tracte preferencial amb Turquia que té la Comunitat Econòmica Europea, pel qual no hi han aranzels a la importació dels productes de l'avellana turca, i juntament amb això el fet que no hi va haver una negociació per part del Ministeri d'Agricultura de les repercussions que podia tenir l'entrada nostra a la Comunitat Econòmica Europea per al sector de l'avellana, no establint-se, per tant, cap clàusula de salvaguarda que hagués pogut fer millorar la capacitat de competència de la nostra avellana enfront de l'avellana turca.

S'han pres diverses mesures a partir de les mateixes mobilitzacions del sector pagès i s'ha forçat alguna solució conjuntural —ajuts diversos, organitzacions de productors agraris, plans de millora—, però el que vaig plantejar jo aquí —i també hi vam coincidir— és que no sempre tots aquests instruments han sigut solucions vàlides, ni el seu funcionament ha estat el correcte. M'estalvio repetir algunes de les deficiències que es mostraven en el funcionament de les organitzacions de productors agraris, però el que sí que va quedar clar —i també ho compartia el Conseller— és que no sempre aquestes organitzacions responen a la voluntat dels pagesos, i en moltes ocasions és degut a la instrumentalització dels comerciants que controlen el producte i que es miren de moure pels seus interessos i no pels interessos de la majoria dels productors.

També vam estar comentant i criticant que els plans de millora no són en aquests moments cap panacea per al sector, perquè són excessivament rígids, perquè segueixen obligant a fer inversions a un pagès que en aquests moments no està per fer noves inversions sinó, en tot cas, per veure com intenta sobreviure pagant els crèdits que té pendents de les inversions que es van fer en anys anteriors i que també hi han retards diversos en el cobrament de subvencions de les diverses institucions.

El Conseller ens plantejava que l'interès de la Conselleria hi és i que, bàsicament, s'havia dedicat i es dedicava i es pensava dedicar, també, a millorar les estructures, i ens deia que si millorem les estructures i implantem nous regadius o sistemes de regadiu, evidentment, incrementem la productivitat del sector i facilitem —i això és cert— la possibilitat que, en cas que no es dediqui el terreny a l'avellana, es pugui transformar en alguna altra activitat.

Ens parlava, també, de la necessitat de millorar els sistemes de producció com un mitjà necessari per millorar la qualitat del nostre producte i es parlava de la promoció del consum, quan tinguem una determinada qualitat —es parlava de les denominacions d'origen específiques. Es pot incrementar el consum a partir de la qualitat i a partir de campanyes de promoció.

Ara bé, el que jo plantejo —i plantejava també llavors— és fins on és vàlid que això siguin solucions mentre les causes primeres no puguin ser reconduïdes. És a dir, si anem millorant una situació que és no sols greu, sinó que avui és en un carreró sense sortida, difícilment podem engrescar cap pagès a mantenir un nivell d'inversions, a fer millores de l'estructura, quan el que no veu és sortida al seu producte. I no ens hem d'oblidar que el pagès produeix no pel gust de produir, sinó per la necessitat de vendre el producte i vendre'l a un preu suficient que li permeti poder viure dignament.

Per aquests motius, perquè creïem que no havíem parlat de totes les solucions possibles i perquè calia insistir a corregir determinades deficiències, vaig presentar la Moció, Moció que jo dividiria en dos apartats diferents. Per una banda, el punt 2, que intenten ser respostes conjunturals a l'actual situació de crisi; és a dir, mentre la situació sigui la que és, totes les mesures que hi han preses més altres que es puguin prendre hem de procurar que funcionin al millor possible. I per això plantejem que les organitzacions de productors agraris han de ser instruments al servei dels productors, no dels comerciants, i que, per tant, han d'estar en mans i sota el control dels mateixos pagesos, evitant que siguin instruments per beneficiar o bé a comerciants o bé, fins i tot, ni això tampoc, a persones que siguin alienes al sector. Aquest seria el primer apartat.

També diem que els plans de millora, que estan elaborats per la Comunitat Econòmica Europea, per rebre subvencions a la producció tinguin en compte la realitat del conreu. I què vol dir això? Que evitem o intentem que hi hagi menys reglamentisme, menys rigidesa, que no s'obligui els pagesos a incrementar el seu nivell d'inversions i que, en definitiva, segueixin perdent més capacitat adquisitiva.

Hi ha una cosa que està clara, també, i és que tot i amb això, molts pagesos estan desenganyats; hi ha molta gent que és gran, que ha perdut la il·lusió de dedicar-se a l'agricultura, i llavors per això plantejem que els pagesos que ho desitgin puguin arribar a una jubilació anticipada digna. És a dir: fer les mesures necessàries perquè no hagin d'arribar d'una forma dramàtica als seixanta-cinc anys per poder-se jubilar i establir les mesures per poder-se avançar la jubilació.

I finalment —no m'estendria en aquest punt perquè ja s'ha aprovat a la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, a principis del mes de setembre—, hi ha... Teníem un punt que parlava del programa d'ajuts a la renda agrària perquè els pagesos del conreu de l'avellana s'hi poguessin acollir. Va ser una moció..., una proposició no de llei presentada pel Grup Socialista, es va aprovar i es plantejava la necessitat de modificar els criteris dels programes d'ajut a la renda agrària perquè es pogués incloure el programa especial per a l'avellana.

Tot això serien —el que he dit— mesures conjunturals. El que plantejem és que això no és prou i que el que s'ha de donar als pagesos és una certa garantia que o bé poden mantenir el conreu de l'avellana o han de modificar aquest conreu i l'han de canviar.

Per això el que diem és que cal —ho diem en el primer punt de la Moció—, el que cal és elaborar una anàlisi de la viabilitat del conreu de l'avellaner, i cal fer-ho des de les perspectives de la política agrària comunitària, que no són excessivament esperançadores, i, lògicament, també, des de les mateixes característiques que té el conreu a les comarques productores; hi han zones planes, hi han zones de muntanya, hi han zones que és fàcil implantar el regadiu, hi han zones que no, etcètera. És a dir, que féssim una anàlisi de viabilitat i plantejem, abans de final de l'any 91 —per posar-hi una dada— que els doni, als pagesos, no aquella sensació que anirem fent, però que no veuen mai resultats, sinó que hi ha el compromís per part del Govern de fer aquest estudi i donar alguna solució a mig termini al sector.

I finalment, independentment que l'anàlisi de viabilitat sigui positiva o sigui negativa, el que diem al punt 3 és que cal impulsar altres produccions agràries o no agràries, o noves activitats, fonamentalment en aquelles zones on el monocultiu, com el de l'avellaner, és pràcticament el mitjà únic de subsistència. Cal reduir les dependències de monocultiu, perquè està clar —no sols als avellaners, sinó a qualsevol lloc— que diversificar significa reduir el risc, i per això plantejem que la diversificació seria necessària i convenient, fonamentalment en aquell lloc on el monocultiu de l'avellaner en aquests moments pateix aquesta situació que hem descrit.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno. Ha presentat esmenes el Grup Parlamentari de Convergència i Unió; per a la seva defensa, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Vernet.

El Sr. VERNET: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, el senyor Gimeno té més raó que un sant quan evidencia la situació crítica del sector de la fruita seca. Totalment d'acord, senyor Gimeno, totalment d'acord en l'esperit i, fins i tot, en la lletra. El que passa és que, la lletra, no sempre la podem escriure nosaltres.

Anem per punts. L'estudi que vostè demana s'està fent, s'està fent d'una forma profunda i ben feta; el que passa és que no podem fixar una data perquè s'acabi aquest estudi. Cal tenir en compte que la situació és difícil, complexa i canviant: és molt possible que ara, amb tots els esdeveniments dels països de l'Est, fins i tot pot canviar a causa d'unes probables exportacions d'avellanes i d'ametlles —és un cas totalment conjuntural—, però sembla ser que s'ha notat una certa lleugera..., en la puja dels preus. Ara, ja dic: és totalment conjuntural, no podem ser massa optimistes.

Per tant, el que cal és fer un estudi profund; això sí: anar informant en tot moment els pagesos, els productors, i que vagin, doncs, d'acord amb aquest estudi i d'acord amb l'orientació, puguin anar fent i puguin anar tirant —que ja és demanar molt.

Per tant, jo, el seu punt primer, quan vostè diu: «elaborar i aprovar, abans del 31 del 12», li proposo el text següent: «El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a, en el marc de les seves competències i d'acord amb les disponibilitats pressupostàries: analitzar la viabilitat agronòmica i econòmica del conreu de l'avellaner, des de la perspectiva de l'aplicació dels instruments de la política agrària comunitària, promovent, a aquests efectes, la realització dels estudis pertinents, tenint en compte la situació present de les comarques i la seva evolució previsible.» Això, quant al punt primer.

El segon punt. Al segon punt, senyor Gimeno, jo li voldria canviar —estic molt d'acord, també, amb el text—, però sí que li voldria canviar «promoure» per «impulsar». Com sap el senyor Diputat, el Departament ja fa molt de temps que està promovent actuacions en pro de solucionar el greu problema de la fruita seca. Per tant, senyor Gimeno, jo li acceptaria tot aquest text, però cal canviar «promoure» per «impulsar».

Totalment d'acord, també, quan vostè ens parla del control de les organitzacions de les OPA. Totalment d'acord: i aquí sí que puc dir en l'esperit; ara, la lletra no l'escriu nosaltres tampoc: és normativa comunitària i, per tant, nosaltres no hi podem fer res. Sí, en canvi, que el que podem fer és que hi hagi un màxim de control, dins del que es pugui, per part dels pagesos, perquè considerem que són els majoritaris productors de la fruita seca i, en aquest cas, que les OPA, dins del que puguem, tinguin la màxima i la justa participació que els correspon.

Quant al pla de millores a elaborar per rebre'n subvencions: totalment d'acord. Que els pagesos que ho desitgin puguin arribar a una jubilació: totalment d'acord, senyor Gimeno. És quelcom just, equitatiu i saludable que el pagès pugui jubilar-se amb la jubilació anticipada. En molts sectors en crisi del país s'han fet reconversions; jo crec que, a la pagesia, potser arribarà un moment que també caldrà plantejar-li una reconversió digna i justa. Per tant, que tots els pagesos que ho desitgin, per la seva edat o pel seu desencís, puguin, doncs, acollir-se a una jubilació anticipada i justa.

Després, que s'apliqui un programa d'ajuts a la renda agrària: totalment d'acord, senyor Gimeno, però pensi que el PARA no contempla aquesta ajuda, perquè considera que... La nova

política del PARA, el canvi de política, no ha sigut la causa de la baixada dels fruits, del preu dels fruits. Per tant, és difícil que el puguem encaixar aquí. Ara, cal fer el que calgui perquè aquestes ajudes es puguin tenir.

Que s'apliqui un programa —vostè diu— d'ajuts a la renda agrària i als pagesos de dedicació preferent: també totalment d'acord. Cal que siguin els pagesos integrals, els pagesos que viuen de la terra, els que rebin aquestes ajudes, perquè és massa freqüent que, si es dona l'ajuda a la producció d'una forma indiscriminada, hi ha molts senyors que produeixen —que produeixen ametlles, que produeixen avellanes— però que no són pagesos; que serà el senyor notari o el senyor apotecari, que té una finca, etcètera. Per tant, cal regular aquesta ajuda, i estic totalment d'acord amb vostè que es canalitzi de cara al pagès integral.

I quant al tercer punt, impulsar altres produccions agràries i noves activitats: també totalment d'acord. Pensi que el Departament està fent ja aquests estudis, i jo li podria parlar d'una zona propera a la meua comarca, on hi ha possibilitats —i s'hi està treballant molt— d'uns nous regadius, i a la vegada que s'estan fent aquests treballs s'està fent també un treball d'estudi per a una alternativa de conreus o de cultius. Ara bé, en això també cal anar amb molta prudència, perquè tots recordem... No ho sé; jo, per exemple, que potser tinc bastants més anys que vostè —i sense «potser»—, recordo que es van arrencar molts olivers, molts olivers, per plantar vinya. Va ser aquell temps que l'oli estava intervingut..., totes aquelles tragèdies que passàrem els pagesos. Després es van arrencar les vinyes per plantar ametlles, i ara què en fem, de la fruita seca, què en fem, de l'ametlla? Per això cal fer un estudi molt profund, molt ben fet, de l'alternativa de cultius. Toca anar amb molta prudència.

És amb tot això que jo demano a la Cambra l'acceptació d'aquestes esmenes —jo diria quasi més semàntiques que no pas de fons— que proposo.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vernet. Ara poden intervenir els grups parlamentaris que no han esmenat. Algun grup vol intervenir? Sí? Per l'Agrupació d'Esquerra Republicana té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Pueyo.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor President. Molt breument, i des de l'escó, únicament per anunciar el nostre vot favorable a la Moció que ha defensat el senyor Gimeno. No és la primera vegada —i dissortadament ens temem que no serà pas la darrera—, dic, que ens posicionem a favor de mesures que permetin d'alleguerir la situació de crisi que viu el sector. Coincidim prou exactament amb els arguments que ha exposat el senyor Gimeno i, per tant, sense més, únicament reitero la nostra voluntat de votar afirmativament la resolució.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Pueyo. El Grup Popular? Senyor Curto, té la paraula.

El Sr. CURTO: Gràcies, senyor President. He vist l'actitud de meditació que estava adoptant lo Conseller d'Agricultura mentre s'estava substanciant esta Moció —senyal evident, per una altra part, de preocupació del problema que estan passant los implicats en lo sector del fruit sec, i que tots coneixem.

I hi ha dos tipus de problemes en esta situació: un dels problemes té caràcter social, a partir de quan la població activa del sector del fruit sec se situa al voltant d'un 80% entre agricultors

de cinquanta-cinc i seixanta-cinc anys, que difícilment podran afrontar est tipus d'activitats substitutòries de la seua activitat que han vingut desenvolupant durant estos quaranta o cinquanta anys —per consegüent, problema de tipus social. Però, a més —no ens enganyéssim—, hi ha un problema de pessetes, i a partir d'aquí cinc mil famílies, amb tot lo que això comporta, se troben ja no només en una situació de suspensió de pagaments —que probablement seria salvable—, sinó en una situació de fallida, on ni tan sols poden afrontar los interessos dels crèdits que tenen pendants.

Bé, amb estos antecedents, lo Grup Popular vam presentar una proposició no de llei al seu dia, que va ser desestimada en Comissió, demanant, precisament, pessetes efectives per a salvar esta situació, en principi, i va ser desestimada. Jo dubto —amb estes paraules, em refereixo—, dubto de l'efectivitat d'esta Moció que ha presentat lo Grup d'Iniciativa per Catalunya, no tant perquè l'hagi presentat —que també és senyal de preocupació—, sinó pels mecanismes de què disposa l'actual Govern de la Generalitat.

En tot cas, afirmar lo nostre vot afirmatiu a esta Moció, tant si s'accepten com si no s'accepten les esmenes que ha presentat lo Grup de Convergència i Unió.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Curto. Pel Grup Socialista... El senyor Aleu té la paraula.

El Sr. ALEU: Gràcies, senyor President. El nostre Grup va escoltar amb atenció la interpellació que es va substanciar al Ple abans de l'estiu, i també hem estudiat amb deteniment la Moció que ha presentat Iniciativa per Catalunya —que era el Grup interpellant— i l'esmena que ha presentat Convergència i Unió, i el primer que ens ha sorprès ha estat que no trobem relació entre el que es va dir a la interpellació, entre la presentació de la Moció que s'ha fet avui, i el que es proposa a la Moció. No hi trobem relació.

El text de la Moció és vàlid, i ja anuncio que el votarem favorablement. Aquesta Moció que es proposa i el text de l'esmena que fa Convergència i Unió estan en la línia del grup de proposicions no de llei que el Grup Socialista va presentar al Parlament i que es van debatre a la Comissió d'Agricultura del passat 12 de setembre, amb desigual sort. Pensem que són les propostes vàlides i que aixafen de peus a terra i, per tant, que van en la direcció bona i que presenten una visió concreta del tema de l'avellana i una visió general de l'agricultura adequada.

Per a nosaltres, cal acceptar que estem en una dinàmica de mercat —per a bé o per a mal, però hi som—, i que aquesta dinàmica de mercat tendirà cada vegada a unes fronteres més obertes i a un mercat més ampli, i aquesta serà la dinàmica en què ens haurem de moure. Per tant, parlar, com es va parlar en la interpellació —i avui—, de clàusules de salvaguarda o de proteccionismes, és anar en contra del temps, i això mai és bo, mai és bo fer-ho. La filosofia que va traspuar la interpellació i que avui ha estat bastant més explicitada pel proponent de la Moció té el seu origen en la Conselleria d'Agricultura, que en el moment de la crisi, i amb bastant de protagonisme del Conseller Miró, va llançar un missatge que era: «La culpa de tot el que passa a l'avellana està en la incorrecta negociació que el Govern socialista ha fet de l'ingrés al Mercat Comú en el tema dels fruits secs», oblidant-se el mateix Conseller que en una compareixença, l'any 85 —el Conseller Miró, em refereixo—,

havia predit un futur esplèndid per als fruits secs dintre de la Comunitat Econòmica Europea. Però aquest plantejament, des del nostre punt de vista, no és veritat.

Vejam: la producció mitjana d'avellanes, al conjunt d'Espanya —pràcticament, a la zona on es produeix, a les comarques tarragonines—, és de deu milions de quilos de gra. El consum intern de tot l'Estat —no solament de Catalunya: de tot l'Estat— és de tres milions de quilos de gra. Per tant, depenem i depenem de l'exportació de set milions de quilos de gra —termes mitjans— a la Comunitat Econòmica Europea, o a Rússia —s'ha fet bastants anys; ara s'ha anunciat que s'està fent una exportació a Rússia d'X milions de quilos de gra; de tres milions, em sembla recordar—, i aquesta és la realitat en la qual ens movem: en produïm deu, en consumim tres, hem de vendre fora de l'Estat set milions de quilos de gra. I aquesta era la realitat en el moment de la negociació l'any 85 —curiosament l'any en què l'avellana ha obtingut les cotitzacions més altes en el mercat internacional.

Què es podia demanar per a l'avellana en aquells moments? Es podia demanar la clàusula de salvaguarda —es podia demanar. Si s'hagués demanat, el consum d'avellana al conjunt de la Comunitat hauria estat, hauria continuat estant superior a la producció d'avellana a la Comunitat; per tant, les importacions haurien continuat existint i, per tant, el preu —dintre de la Comunitat— hauria continuat essent el preu mundial. La clàusula de salvaguarda no hagués solucionat el problema de l'avellana, perquè el preu hauria sigut el mateix.

Es podia demanar, es podia demanar l'anul·lació del tractat preferencial amb Turquia; això hauria volgut dir que l'avellana importada des de Turquia hauria hagut de pagar un 4% d'impost d'entrada a la Comunitat Econòmica Europea. Aquest 4%, quantificat avui amb la producció mitjana de 10 milions de quilos, representa 120 milions, i suposo que ningú de vostès considera que amb 120 milions s'hauria arreglat el greu tema de l'avellana.

El tema de l'avellana és un tema de mercat i és un tema fonamentalment del preu del dòlar, que en aquells moments era desenraonat i que avui està al preu que està.

Per tant, demanem que no es torni a insistir en el tema de la mala negociació, perquè encara que comprenem...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Vernet, refereixi's a la Moció, eh? No defensi... Aï!, senyor Aleu.

El Sr. ALEU: Estic referint-me a la Moció.

El Sr. PRESIDENT: No, no. S'està referint a la negociació del Mercat Comú i a la salvaguarda. Com a un pròleg, em sembla bé, però, vull dir, ara ja entri en l'anàlisi de la Moció.

El Sr. ALEU: Senyor President, la presentació de la interpellació..., de la Moció ha estat feta totalment amb aquests conceptes, per tant jo estic responnent a la presentació que s'ha fet de la Moció.

De tota manera, concloc.

El Sr. PRESIDENT: És que li queda poc temps, eh?

El Sr. ALEU: D'acord. Només una última reflexió. El President de la Generalitat en l'última trobada d'«El repte mediterrani i la resposta europea» ha recomanat —amb raó— que per a disminuir les perspectives d'immigració dels països del nord d'Àfrica cap a Europa s'inverteixi al nord d'Àfrica. Expliquin-me, vostès, com se pot invertir al nord d'Àfrica si el que pretenem és evitar les importacions agràries que poden venir d'allà.

Per tant, des del nostre punt de vista, parlar de salvaguarda o parlar de barreres en la importació és fer volar coloms i és un tema que no es produirà.

Nosaltres entenem que les propostes que es fan dintre de la Moció sí que aixafen de peus a terra, són unes propostes vàlides. La primera és estudiar la viabilitat del conreu, tenint en compte el mercat i les condicions tècniques; la segona és aprofitar al màxim totes les ajudes comunitàries i estatals i de la comunitat autònoma per a fer que la situació social que es creï sigui el més suau possible, i la tercera és diversificar el conreu.

Per tant, anunciem que tant si s'aprova la Moció..., tant si es vota la proposta presentada per Iniciativa com si es vota la proposta presentada per Convergència i Unió, l'esmena presentada per Convergència i Unió, nosaltres la votarem favorablement.

Jo crec que una cosa és el que diu la Moció i una altra és el que diu la interpellació, i m'he sentit obligat a puntualitzar els temes, perquè si es parteix d'una base falsa el que s'ha de fer és proposar a aquesta Cambra que es posin clàusules de salvaguarda o proposar a aquesta Cambra que es posin impostos a les importacions de Turquia, assumint tots el que això comporta. Però el que no pot ser és dir: «S'hauria hagut de fixar clàusules de salvaguarda», però proposar una altra cosa que és correcta i que, per tant, la votarem.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Aleu. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor President. Només per pronunciar-me sobre les esmenes o sobre l'esmena.

Dir que, com ha dit el senyor Vernet, no hi ha diferències substancials entre la proposta que planteja ell i la Moció inicial. Hi ha algunes diferències; entre altres, diu que el Parlament de Catalunya després de dir «insta el Govern de la Generalitat» afegeix «en el marc de les seves competències i d'acord amb les disponibilitats pressupostàries». No voldria que això fos l'excusa per dir que com que no tenim disponibilitats pressupostàries o com que no tenim competències no podem fer més coses. Crec que val aquella dita que diu «voler és poder» i a vegades, tot i que no hi hagi competències o no hi hagi molts recursos, hi ha sempre el recurs de la imaginació i el recurs de la voluntat.

Per tant, com que hi ha moltes coses de les quals no hi ha competència directa, entenc que això no és fugir d'estudi, sinó que és dir: «Farem les gestions on calgui i com calgui per intentar dur a terme el que la Moció planteja».

Dit això, manifestar que estariem d'acord que potser un estudi de viabilitat que s'està fent —segons se'ns ha dit— per al 31 d'octubre seria molt ràpid, per al 31 de desembre. El que sí que voldria és clarificar que si diem que anem fent estudis i que la situació és canviant, els estudis en mans de qui estan? El problema és aquest. Si tenim uns estudis, la Conselleria d'Agricultura, però aquests estudis no són de coneixement i no són d'orientació per als pagesos, malament rai per al que poden servir aquests estudis.

Llavors, jo el que li proposaria és una esmena transaccional, en què, recollint l'objectiu del text, és a dir eliminant aquesta dada del 31 de desembre del 91, ens referíssim que del resultat d'aquests estudis, a mida que es vagin fent, se'n donaria la in-

formació adient als sectors afectats. Això pel que fa al primer punt.

Respecte el segon punt, crec que «promoure» o «impulsar» tampoc no és una diferència molt substancial, no tinc cap inconvenient —si això ha de ser una dificultat per a la votació— a modificar aquesta paraula.

Lògicament, les organitzacions de productors agraris, tal com la normativa comunitària diu, han d'estar formades per productors i per comerciants. La proposta del Grup de Convergència ho planteja d'una forma una mica ambigua, jo crec que hi ha un redactat amb el qual podríem estar-hi d'acord, que és el que proposo com a esmena transaccional també, i és que diu que: «El funcionament de les organitzacions de productors agraris estigui sotmès a un control proporcional a la representativitat dels pagesos productors dins d'aquestes.» És a dir, deixar clar que, si els productors són majoria dins de les organitzacions de productors agraris, no poden ser minoria a l'hora de prendre decisions; i no es poden prendre decisions en funció d'aquell fenomen que vaig comentar d'una OPA que van anar a fer o van promoure la reunió de constitució de la junta de l'OPA a Badajoz, en la qual tots els pagesos del Baix Camp, de l'Alt Camp i del Tarragonès, lògicament, difícilment podien anar-hi, a Badajoz, perquè no els venia bé.

Dir això, mantinc el text inicial meu, dient: «evitant que actuïn com a instruments» —les OPA— «per beneficiar persones i organismes aliens al sector sense plantejar qui són aquests», per evitar suspicàcies d'algú. Simplement dient que la voluntat de la Moció és aquesta: és que les OPA han d'estar en benefici i sota el control prioritari dels productors.

La resta, de modificació, pel que fa al programa d'ajuts de la renda agrària, no tinc inconvenient a assumir-la i, per a millor entesa per part de la Cambra, presentaria aquesta esmena transaccional, si no hi té cap inconvenient el Grup de Convergència i Unió d'acceptar-la.

El Sr. PRESIDENT: Ah, està per escrit el text...

El Sr. GIMENO: Seria el redactat tal com quedaria des del principi fins al final, introduint-hi les modificacions.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs, la senyora Secretària procedirà a donar lectura al text de la Moció, tal com queda després d'acceptar parcialment les esmenes presentades pel Grup de Convergència i Unió.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA: «El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a, en el marc de les seves competències i d'acord amb les disponibilitats pressupostàries:

»Primer. Analitzar la viabilitat agronòmica i econòmica del conreu de l'avellaner, atenent les perspectives de l'aplicació dels instruments de la política agrària comunitària, la situació present de les comarques productores i la seva evolució previsible. Per aquest motiu es realitzaran els estudis pertinents dels quals se'n facilitarà la informació adient als sectors afectats.

»2. Impulsar, mentre duri la situació actual de crisi de l'avellaner, les actuacions adients per aconseguir que el funcionament de les organitzacions de productors agraris estigui sotmès a un control proporcional en la representativitat dels pagesos productors dins d'aquestes, evitant que actuïn com a instruments per beneficiar persones i organismes aliens al sector; que els plans de millores elaborats per rebre les subvencions a la producció tinguin en compte la realitat del conreu; que els pagesos que ho desitgin puguin arribar a una jubilació anticipada

digna; que se solliciti, mitjançant el procediment establert, un programa d'ajuts a la renda agrària dels pagesos amb dedicació preferent al conreu de l'avellana, de conformitat amb la normativa comunitària.

»3. Impulsar altres produccions agràries o noves activitats en aquelles zones de monocultiu de l'avellaner amb l'objectiu de diversificar els ingressos dels seus habitants.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Secretària.

Se sotmet a votació, doncs, aquest text. En bloc. Si no es demanen votacions separades es vota conjuntament tot.

Vots a favor?

El text de la Moció ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem al vint-i-unè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació sobre l'Impacte Ambiental del Turisme, presentada pel Diputat il·lustre senyor Víctor Gimeno, que té la paraula.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell executiu sobre l'Impacte Ambiental del Turisme

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor President. També el passat 27 de juny vam fer una interpellació sobre l'impacte ambiental del turisme, per una banda fent una reflexió sobre les causes nocives —a part, vam dir que no valoràvem els efectes econòmics que poden ser positius—, però els efectes nocius que havia tingut per a l'ambient el creixement desordenat del turisme, fonamentalment a la costa, i el risc que en aquests moments s'estava corrent, degut al canvi d'orientació dels ciutadans que estan potser cansats de costa i se'n van cap a l'interior, i que això provocava un creixement d'activitat econòmica, urbanística, especulativa a l'interior, a zones que fins ara havien estat preservades de l'impacte humà sobre el territori.

Vam fer esment, bàsicament, del creixement pràcticament incontrolat de les estacions d'esquí, de les conseqüències que poden tenir aquestes estacions d'esquí, no tant per l'esquí en si, sinó per tots els serveis que comporten, tant urbanístics —el fer hotels, apartaments i altres àrees de serveis diversos—, com també fonamentalment per al tema de la implantació recent, degut a la falta de neu, dels canons de neu.

Vam fer referència a diversos informes de prestigiosos científics que alertaven sobre el perill que comporten aquests canons de neu, ja que la configuració de la neu produïda artificialment no és la mateixa ni cau igualment sobre el territori i, per tant, podia provocar l'asfíxia de les plantes i un increment de la desertització o de la degradació vegetal.

Juntament amb això, vam plantejar quines eren les mesures que es plantejaven des del nou Departament de Medi Ambient, si hi havia la voluntat de controlar aquest impacte ambiental de les instal·lacions artificials de neu i si es pensava fer alguna normativa específica per a regular-les, aquestes instal·lacions i noves pistes d'esquí, així com també vam fer referència a la informació que ens facilita, que per prestigi propi hauríem de procurar que fos real i no la desitjable, quant —per exemple— a gruixos de neu i a l'estat de la neu per a esquiar.

I acabàvem fent una reflexió sobre el deteriorament que podia provocar al territori aquest increment urbanístic, si no es feia mitjançant unes normes que diguessin fins on pot arribar el creixement urbanístic, amb quines característiques s'han de

contemplar les edificacions i, en definitiva, que es fes molt més controlat per part del Govern.

Se'ns va dir, per part del Conseller de Medi Ambient, que en les zones que són de preservació del PEIN, per descomptat, està previst que hi hagi els estudis d'impacte, per descomptat. El problema està que zones de preservació del PEIN avui no n'hi ha cap, i no n'hi ha cap perquè, senzillament, no hi ha PEIN, i com també se'ns va dient reiteradament que el PEIN un dia o altre arribarà, però no se'ns diu quan arribarà, ni com arribarà, el que crec és que no podem estar esperant que les instal·lacions o les zones afectades o incloses dins del PEIN siguin les que han de fer l'estudi d'impacte ambiental i, entretant, anem fent instal·lacions sense aquests estudis.

Per tant, aquesta interpellació i la insuficient resposta per part del Conseller és el que ens ha impulsat a plantejar quatre exigències i quatre compromisos per al Govern. La primera és la d'exigir estudis d'impacte ambiental previs a qualsevol instal·lació de canons de neu artificial i la infraestructura que comporten; segona, la d'elaborar aquesta normativa específica que deia, per regular les pistes d'esquí, junt amb la veracitat de la informació que se'ns facilita; és a dir, exigir responsabilitats també quan no hi ha veracitat. El tercer punt parla de regular el creixement urbanístic a les zones de muntanya, procurant que tota la infraestructura residencial i de lleure es construeixi integrada harmònicament en les poblacions ja existents i limitant a peu de pistes d'esquí els serveis mínims imprescindibles. I el quart era un factor afegit que és que, a partir de les instal·lacions inicials i de l'afició de la gent a la muntanya, estan sortint activitats noves de caràcter esportiu i de lleure, i el que dèiem és que això s'hauria de reglamentar per evitar també les causes negatives que pot provocar. I el quart punt diu, senzillament, això: «analitzar i regular les diverses activitats esportives i de lleure que van apareixent i es practiquen a les zones de muntanya».

Crec que la Moció està feta en uns termes que poden ser assumibles, si és que des de la Cambra existeix preocupació per les conseqüències d'una actuació incontrolada urbanística dintre d'un territori avui encara escàs, però digne de conservar, i que val més preservar que no recuperar territoris degradats. I sobretot en les zones de muntanya això és un procés de segles. Evitem haver d'estar segles recuperant, si comencem per prevenir les causes negatives.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno.

Ha presentat esmena el Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Per a la defensa, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Moliné.

El Sr. MOLINÉ: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, en la substanciació de la interpellació, el Conseller Vilalta ja va dir o va manifestar que, evidentment, qualsevol promoció turística o qualsevol desenvolupament turístic implica un grau d'urbanització i també una utilització de serveis i d'infraestructures que, realment i com el senyor Gimeno també deia, en certs casos són utilitzats en excés sobre la seva capacitat i, per tant, poden portar una certa degradació. I també deia el Conseller Vilalta que, malauradament, el model turístic que hem heretat, evidentment, no ha sigut sempre molt respectuós amb el medi.

Per altra part, també, i el senyor Gimeno també ho deia, tots som conscients de la importància i del gran benefici que ha rep-

representat el turisme per al desenvolupament, per a l'equilibrament territorial i, especialment en el medi rural, per la quantitat d'activitats econòmiques que ha generat al seu entorn, i que evidentment, ha representat una important millora de la qualitat de vida dels seus habitants.

Quant a la preocupació sobre aquest tema, el Govern de la Generalitat, ja l'any 83, en el *Llibre Blanc del Turisme* ho manifestava clarament: donava, incidia molt especialment en el fet d'intentar equilibrar, precisament, el medi ambient amb aquest desenvolupament turístic, i precisament apuntava fins i tot la necessitat que fos el mateix medi ambient una primera magnitud turística per a les zones rurals, i això vol dir que aquesta preocupació, des de l'any 83, ja existia i encara existeix, i per tant, és un tema autènticament real. És un tema d'autèntica preocupació. Això vol dir, senyor Gimeno, evidentment, que en el fons d'aquesta..., o sigui, tot l'esperit d'aquesta Moció el subscriu plenament, és un tema preocupant, nosaltres hi estem totalment d'acord. Ara bé, hem presentat unes esmenes, com vostè ja sap, en el sentit que, si bé aquest esperit el subscriu, com dic, totalment, en la lletra d'alguns dels seus apartats potser hi hauríem de fer unes matisacions, i ara li argumentaria el per què.

El primer i el segon punts incideixen bàsicament en les estacions d'esquí, en les instal·lacions d'esquí. Es fa un especial èmfasi en el que són instal·lacions de canons de neu, demanant que es faci una regulació específica per a aquest tipus d'instal·lacions, i per altra part també es demana que s'estableixi una normativa que reguli aquestes instal·lacions de pistes, i sobretot també la veracitat de la informació que es faciliti. Vostè ha dit, perquè ho havia dit el Conseller Vilalta, que evidentment la gran majoria, per no dir la totalitat de les pistes d'esquí, es troben en zones d'interès natural. Les zones d'interès natural, d'acord amb el Decret 114/88 de la Generalitat..., vostè sap que estableix, aquest Decret, l'obligatorietat absoluta que qualsevol actuació que s'hi vulgui fer, no solament en la mateixa zona d'interès natural, sinó que la pugui afectar el seu entorn, és obligatori aquest estudi d'impacte. Per tant, això existeix, això s'exigeix... En el cas que aquesta zona d'interès natural fos municipal, és el mateix ajuntament qui pot exigir-ho també, a part que, naturalment, en qualsevol projecte d'aquest tipus, també s'ha de pensar en la intervenció de la Comissió d'Urbanisme, d'un període d'al·legacions, d'una exposició al públic, etcètera, que també facilita la vigilància del seu compliment.

Al marge d'això, per això, hauríem de dir que no es pot desvirtuar ben bé el que és un estudi d'impacte ambiental. Les normatives, tant estatals com de la Comunitat Econòmica Europea, reserven, precisament, els estudis d'impacte ambiental a unes grans infraestructures, i els canons de neu no hem de dir precisament que siguin... Les grans infraestructures..., es parla, doncs, de grans carreteres, d'autopistes, d'obres d'una importància transcendental que aleshores sí que es pot exigir un estudi d'impacte ambiental. Demanar-ho també per a una instal·lació de canons de neu artificial, en fi, jo diria que resulta una mica desvirtuar, com dic, el que és l'estudi de l'impacte en si. Els canons de neu, fent-ho bé, i les societats explotadores de les estacions són les primeres que tenen interès a fer-ho bé, realment, causen una degradació, la mínima permissible, diguem-m'ho així. Les pistes d'esquí innivades, l'únic impacte ambiental que vostè pot veure d'una pista d'esquí de neu artificial, són els

simples canons, els canons en si; no en causen cap més, d'impacte. El màxim, potser, la caseta d'instal·lacions de l'ordinador i de l'estació, del que és la fabricació de neu en si.

En època d'estiu jo l'invito, fins i tot, a visitar-ho; pot veure-ho: si no fos per les bases d'ancoratge dels mateixos canons, vostè difícilment podria dir on estan instal·lades aquestes instal·lacions de neu artificial. El soterrament de la canonada tampoc té un secret tan important... És clar que, depèn de com se soterra, una canonada; si es va amb una màquina sense cap cura de fer-ho..., però si es fa degudament, que són canonades que no tenen tampoc cap complicació de soterrament, això es recupera el terreny perfectament. O sigui, que l'impacte ambiental dels canons de neu tampoc és tan transcendental com diem, i crec que l'estudi d'impacte resulta, doncs, una mica insuficient.

Quant als perjudicis que vostè deia que la neu artificial ocasiona o pot ocasionar en el sòl, vostè ha parlat de diversos estudis europeus. Jo, personalment, només en conec un que va ser el d'Innsbruck, que en aquest moment vostè sap que a Àustria encara s'està revisant aquest estudi, perquè també genera certs dubtes; perquè la neu artificial, si realment es fabrica amb un grau d'humitat i amb un grau de temperatura —que, a més, l'ordinador de la mateixa estació ja ho estableix, això—, no s'hi posen additius, es fa el fresatge —que aquest fresatge, a part que facilita molt més bé la pràctica de l'esquí, oxigena la neu contínuament—, no ha de comportar absolutament cap perjudici. O sigui, que la neu artificial en si, de moment, no està demostrat que causi aquests perjudicis.

Bé, respecte, també, al que demana vostè, d'elaborar una normativa específica per a les instal·lacions de pistes, aquesta normativa la tenim; aquesta normativa existeix i, a més, ja ho va dir el senyor Conseller, fins i tot és una normativa prou forta que, de vegades, ha frenat noves inversions perquè encareix enormement la inversió.

A part això, vostè demanava una normativa que garanteixi la veracitat de la informació que es faciliti. Jo, la veritat, jo diria que això és impossible. Com es pot establir una normativa que garanteixi la veracitat del que es diu? I si no es diu la veritat, què es pot fer? Vull dir que és una cosa que, en fi, jo considero que és un tema pràcticament impossible. Una normativa que estableixi la veracitat del que es vol dir, això jo crec que ja és qüestió de responsabilitat de la mateixa estació que facilita la informació. Però, què?, si no diuen la veritat no els tallarà el coll, vostè, suposo. Què es pot fer, quina normativa? És molt difícil establir una normativa en aquest sentit.

Quant al tercer punt, en el fons hi estem totalment d'acord. Vostè demana que hi hagi una regulació quant a la qüestió urbanística. Aquesta regulació bé que la tenim en les lleis urbanístiques, en la Llei d'Alta Muntanya, en els plans municipals, en els plans directors sectorials de coordinació, el futur PEIN... Vull dir que aquesta regulació la tenim, però; estem d'acord en el fons, totalment, del que vol dir aquest tercer punt.

I quant al quart punt, respecte als nous esports que es van despertant a la muntanya, una regulació oportuna, en aquest sí que hi estem absolutament d'acord. Ara bé, nosaltres hem presentat una esmena en la qual hem volgut englobar el que deia aquest esperit general de la Moció, que és la preocupació en si. Aquestes esmenes que hem presentat nosaltres, les dues esmenes, bé, l'esmena amb els dos apartats que hem presentat, jo fins i tot diria que recull absolutament el que volen dir el pri-

mer, segon, tercer i quart punts de la seva Moció. Al segon punt, com deia, la normativa existeix; allò de la veracitat és bastant difícil, o pràcticament impossible. Quant a la preocupació dels canons de neu, ja en el segon punt de la nostra esmena es podria incloure perfectament, perquè es diu que «es regulin els nous esports que puguin sortir», o aquells esports que puguin perjudicar..., un impacte negatiu en el medi. O sigui que, en fi, a mi em semblaria que podria retirar vostè els dos primers punts, i que quedés la Moció redactada en el sentit dels dos nostres, que engloba absolutament la preocupació de la Moció, el que es busca en la Moció, que és la regulació urbanística, una vigilància del que és el desenvolupament d'esports a la muntanya i dels nous esports que surten, i en cas, naturalment, que no ens acceptés aquesta esmena, lamentant-ho molt... I seria lamentable, perquè només podríem votar favorablement el quart punt, en el qual coincidim perfectament i totalment, malgrat que hi hem fet un afegitó, també, «que sigui un impacte negatiu en el medi», i per tant jo demanaria al Grup d'Iniciativa que ens acceptés aquesta esmena, i en el cas contrari, ho repeteixo, hauríem de votar favorablement només el quart punt.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Moliné.

Poden intervenir els grups que no han presentat esmenes. CDS? No. Esquerra Republicana, tampoc. Grup Mixt, tampoc. El Grup Popular? Té la paraula el senyor Curto.

El Sr. CURTO: Gràcies, senyor President. Per anunciar lo vot favorable a la Moció que ha presentat lo Grup d'Iniciativa per Catalunya, tot i que demanarem votació separada del número 3 perquè tenim dubtes respecte de regular est creixement urbanístic de la forma en què ho demana la mateixa Moció.

I afegir també que esta vegada sí que ens semblen oportunes i també constructives les esmenes que ha presentat lo Grup majoritari de Convergència i Unió, encara que, quan ha anunciat lo senyor Moliné que votarà favorablement l'apartat quart, li prego que tingui en compte que l'esmena número 2 que vostès presenten ja recull l'apartat quart que vostès tenien intenció de votar. És, simplement, un problema de procediment, no? O bé que me l'aclareixin.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Curto.

Si el senyor..., vol aclarir al senyor Moliné...

El Sr. MOLINÉ: Sí, gràcies, senyor President. Senyor Curto, no em dec haver explicat bé en el sentit que he dit que, si s'accepta la nostra esmena..., que no ens acceptessin la nostra esmena, nosaltres sols podríem votar favorablement el quart punt.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Moliné.

El Grup Socialista. Sí, té la paraula.

El Sr. GIBERT: Gràcies, senyor President. Des de l'escó, si m'ho permet. La Moció d'Iniciativa per Catalunya, encara que aparentment limitada a uns aspectes molt concrets, urbanístics, de canons de neu, etcètera, nosaltres entenem que, implícitament, planteja problemes importants o un problema important, i és el risc d'autofàgia que el turisme comporta, segons quin sigui el model de creixement. L'èxit en turisme porta en el seu si a vegades la llavor de la destrucció i cal assegurar-se que no germini. Al revés que en d'altres segments de l'activitat econòmica —per exemple, podríem parlar de les indústries contaminants que generen externalitats negatives sovint per al medi ambient i per a la qualitat de la vida dels habitants de les zones

on s'implanten, però no perjudiquen les mateixes indústries que generen aquestes externalitats—, en el cas del turisme passa el contrari: hi ha una diferència important, i és que, si no es fan les coses bé, no només perjudiquen el medi ambient o la qualitat de vida, sinó que acaben fent inviable la mateixa solidesa del sector turístic, perquè degraden i esgoten els recursos del territori, els atributs del territori en els quals s'han basat, precisament, les implantacions turístiques.

Per això, i malgrat la preocupació que ens explicava el senyor Moliné, des del 83, és gairebé increïble que a Catalunya, amb els exemples que patim de temps anteriors, no hi hagi una regulació eficient de mesures cautelars perquè aquests fenòmens no es reproduïxin. Votarem a favor de la Moció i votarem a favor, fins i tot, si s'accepten les esmenes de CiU per part del Grup d'Iniciativa, malgrat que ens sembla que aquesta esmena del Grup de Convergència i Unió, d'aquesta esmena es desprèn clarament la voluntat de la majoria i del Govern de diluir els principis genèrics, les declaracions de principis genèrics, un text que ja per si mateix, en el seu redactat original, no els crearia greus problemes de vinculació, diguem-ho així.

Votarem a favor, però amb poca fe, amb poca fe, fins i tot en el cas que s'aproves, perquè l'escepticisme que estic anunciant prové una mica de les experiències acumulades que ens indiquen que aquest tipus de mocions —i més encara si tenen un caràcter interdepartamental clar com és el d'aquesta, perquè afecta polítiques de turisme, de medi ambient, de política territorial i urbanística— són deductores d'eficàcia mentre les hagi d'interpretar i executar l'actual Govern.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Gibert. Ara, per pronunciar-se sobre l'esmena presentada, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor President. Per dir que, tot i que com ara acaba de dir el representant del Grup Socialista potser hi ha una major dilució d'un tema que ja no vam voler concretar molt per procurar que s'aproves alguna cosa al Parlament, el que sí que tenim clar és que més val aprovar alguna cosa que no aprovar res. Per tant, jo el que demanaria al proponent del Grup de la majoria és si en lloc del que diu aquí, en l'esmena número 1, que ve a substituir els punts 1 i 2, fos una esmena de modificació dels punts 3 i 4 de la proposició nostra. Això vol dir que mantindríem els dos primers punts de la Moció, el que fa més referència específica als canons de neu i a la normativa que en reguli l'ús i instal·lació, i deixariem com a punt tercer i quart els dos punts tal com els ha defensat elponent de Convergència i Unió.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno. La qual cosa vol dir que hem de fer dues votacions; la primera, dels punts 1 i 2, que és el que ara farem.

Senyores diputades i senyors diputats que estiguin d'acord amb els punts 1 i 2 de la Moció, es volen posar drets?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquests dos primers punts han quedat rebutjats per 32 vots a favor, 49 en contra i cap abstenció.

A continuació es voten els punts 3 i 4, que són l'1 i el 2 de l'esmena de Convergència i Unió.

Vots a favor?

Aquests dos punts han quedat aprovats per unanimitat.

Passem al vint-i-dosè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació sobre la Política de Conservació i Gestió del Patrimoni Natural, presentada pel Diputat l'il·lustre senyor Víctor Gimeno, que continua amb el seu treball intensiu. *(Rialles.)*

**Moció subsegüent a la interpellació al
Consell Executiu sobre la Política de
Conservació i Gestió del Patrimoni Natural**

El Sr. GIMENO: Bé, la tercera i última Moció de les presentades per mi, la vam substanciar també el 27 de juny, i vull recalcar això perquè del 27 de juny fins a finals d'octubre hi ha quatre mesos i ho dic per algunes afirmacions que s'han fet aquí respecte a certs aspectes que fan referència a la nostra Moció i que també han estat substanciat en una moció semblant que ha estat defensada anteriorment.

A la substanciació de la interpellació, el que plantejàvem era que se'ns clarifiqués quina era la divisió de funcions que s'havia previst pel Govern entre el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i el Departament de Medi Ambient respecte a temes de conservació i gestió del patrimoni natural, ja que constàvem que la conservació, millora i gestió del patrimoni natural és una finalitat específica de la Direcció General del Medi Natural, però que s'havia creat ja, dintre del Departament de Medi Ambient, la Direcció General del Patrimoni Natural i no sabem de quin patrimoni natural s'havia de fer càrrec. I al mateix temps, també, fèiem referència a la Direcció General del Medi Físic. Vam dir si això seria una fórmula per preparar la recollida de les competències de la Direcció General de Medi Natural, quan aquesta fos traspasada al nou Departament de Medi Ambient.

Davant les meues insistències —ho vaig dir dues vegades— el Conseller d'Agricultura em va remetre al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, per conèixer què farien aquestes direccions generals; és a dir, ell o no en tenia coneixement, o no m'ho va voler dir, i em va dir: «em remeto al DOG, que explicarà quina és l'estructura del Patrimoni Natural». Això va ser el 27 de juny. Jo no he pogut trobar, encara, quina és l'estructura, les funcions, l'organigrama de funcionament de la Direcció General del Patrimoni Natural quatre mesos després d'aquell dia i quasi sis mesos després que és creés el Departament i aquesta Direcció General.

El que sí que va fer el Conseller va ser explicar-me algunes de les coses fetes per la Direcció General del Medi Natural, entre elles, per exemple, la creació —que comentàvem ahir mateix, al primer punt d'aquest Ple— crear una reserva de caça i se'ns va parlar del PEIN, del Pla d'Espais d'Interès Natural. I em deia el Conseller, diu: «l'article 17 de la Llei d'Espais Naturals diu que el Pla d'Espais d'Interès Natural ha de contenir la definició de beneficis tècnics i financers per a la població de la zona i les seves activitats» —diu—, «per tant, el Pla d'Espais d'Interès Natural contemplarà naturalment aquests beneficis tècnics i financers.»

Jo voldria recordar al Conseller que quan va néixer el primer avortament del PEIN —dic que va néixer i va tornar a morir; per tant, està per aquí, encara no és el nounat—, no contemplava precisament, aquest aspecte, per a Iniciativa per Catalunya molt fonamental; perquè si diu «protegirem el 18,3% del nostre

territori», però no diu amb quins recursos ni amb quines conseqüències per al territori, l'únic que estem fent és una afirmació gratuïta: es protegeix dedicant-hi diners, recursos i esforços. I Iniciativa vam presentar una al·legació en el termini d'informació pública, en què deiem, constàvem, l'incompliment d'aquest article 17. Ara, el Conseller ens diu que lògicament, naturalment, aquests beneficis seran contemplats, però en aquell moment no ho eren. No sé si va ser est l'argument per retirar el Pla, però sí que està clar que el Pla encara no ha tornat a sortir a la llum pública.

Per estos motius, un dels punts que plantegem a la Moció subsegüent és que d'una vegada per totes acabem ja, definitivament, aquest Pla i no hi insisteixo més perquè ja s'ha dit també en la Moció del Grup Socialista que s'ha discutit fa uns moments. Diem «abans del 31 d'octubre del 91», però ho diem el 27 de juny, és a dir, fa quatre mesos. Crèiem que els tràmits administratius, l'informe preceptiu del Consell de Protecció de la Natura, ja estan fets i que en aquests moments és una simple decisió del Govern de dir: bé, tirem-lo endavant. Fa quatre mesos, no es pot dir que demanar el 31 d'octubre fos precipitat. I, en tot cas, com també s'ha dit aquí, és que no tenim temps d'aquí al 31 d'octubre? Si no s'ha fet res és lògic. Però el que sí se'ns hauria de dir és quin dia pensem portar-lo a terme, aquest Pla: immediatament, properament, amb caràcter prioritari; però est Pla no veu la llum. Poden posar una esmena i dir: «en lloc del 31 d'octubre, serà el 27 de setembre, o el 27 de novembre o el 3 de febrer». Però, si tenim voluntat, fixem-ho.

El segon punt era també una constatació d'un incompliment. La resolució 118/III del Parlament de Catalunya, referent a l'elaboració de l'estudi integral del delta de l'Ebre, plantejava que érem conscients tots de la necessitat d'elaborar un estudi integral per definir els usos econòmics i la necessitat de preservació de determinats espais i el Parlament es va comprometre, per unanimitat, a tindre'l fet, aquest estudi, el juny del 90. Jo vaig plantejar al Conseller, de dir, bé, quan es pensa fer? Ni paraula; llavors, jo poso, també, 31 d'octubre del 91. Per què el 31 d'octubre? Amb la idea que, si el PEIN i l'Estudi Integral del Delta s'aproven el 31 d'octubre es poden incloure dintre dels Pressupostos del 92; no és altra, la nostra preocupació, sinó simplement que això es tiri endavant.

I com que no vaig ser capaç de coordinar, de veure la coordinació d'esforços entre Medi Natural, Patrimoni Natural, Medi Físic, Departament d'Agricultura i Departament de Medi Ambient, i no vaig poder deduir tampoc quina és realment la voluntat de gestió, quina és l'estratègia del Govern quant a la conservació, a la millora i a la gestió del patrimoni natural de Catalunya —el més espectacular és crear una reserva de caça, darrerament—, el que plantejàvem era que, donada l'avinentsa de la creació d'aquest nou Departament de Medi Ambient i estes reestructuracions i noves creacions, que s'elaborés i que el Parlament en fos conscient, és a dir que es presentés al Parlament, tota la política i estratègia del Govern en aquest tema, tema que vull recordar que és no menor, sinó que tothom posa a la boca que és una prioritat necessària per al país. Si és necessari per al país i tots ens omplim la boca que quasi tots som ecologistes, vull dir, diguem quina és la voluntat real del Govern, no de fer afirmacions gratuïtes, sinó d'adquirir compromisos en aquest Pla, en aquesta política d'estratègia del Govern en est tema.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno. Com que no hi ha esmenes, ara es pot passar a les intervencions dels grups. El Grup Popular?, tampoc. El Grup Socialista... Sí, té la paraula.

El Sr. MADUEÑO: Sí, senyor President, molt breument, per manifestar que el nostre Grup donarà suport a les mocions presentades pel Grup d'Iniciativa perquè estan en la mateixa direcció que la Moció que hem presentat nosaltres sobre el tema del medi natural. Si bé voldria manifestar que el Pla d'Espais d'Interès Natural, que pràcticament en cada sessió d'aquest Parlament i fins i tot en les comissions surt permanentment com una necessitat ja peremptòria del nostre país, l'excusa que s'ha donat anteriorment per dir que no es presenta definitivament jo crec que no és vàlida de cara fins i tot al respecte mateix dels parlamentaris que estem en aquest Parlament, en el sentit de dir que no es presenta perquè pràcticament el Consell de Protecció de la Natura no ha tingut, per la recent creació, temps pràcticament material fins i tot ni d'estudiar-ho. I que, per tant, el Govern, doncs, no ha tingut temps —per dir-ho d'alguna manera— tampoc d'estudiar-s'ho a fons i, per tant, són excuses, diguéssim, que per la qüestió material de temps no es presenta.

Jo simplement vull recordar que fins i tot es volia presentar per part del Govern sense estar constituït el Consell de Protecció de la Natura, perquè el Govern considerava que no era necessari l'informe del Consell de Protecció de la Natura. I va ser, per insistència de l'oposició, que es va constituir posteriorment el Consell de Protecció de la Natura, perquè el senyor Molins —vull recordar— es va comprometre davant d'aquest Parlament a presentar, a presentar el PEIN aprovat pel Govern, el juliol del 1989, i vull recordar al senyor Masó que el 1989 no estava constituït el Consell de Protecció de la Natura; però és més, és que fins i tot notícies clares del Consell de Protecció de la Natura, al qual aquest Diputat ha demanat l'informe a través de la Presidència, l'informe del dictamen que ja ha elaborat, des de fa molts mesos, molts mesos que ha elaborat l'informe, el dictamen el Consell de Protecció de la Natura, i és el Govern qui té paralitzada l'aprovació del PEIN. El problema serà que de tant parlar del PEIN, PEIN, de tant parlar del PEIN, al final no tindrà credibilitat ni en aquesta Cambra, ni fora d'aquesta Cambra.

Jo el que els demanaria és que ens indiquessin, ens informessin ja no d'una data, sinó de si tenen intenció d'aprovar aquest PEIN. I la segona cosa és dir que ja és reiteratiu el fet que resolucions aprovades en aquest Parlament no es compleixen per part del Govern. Jo ja no crec que sigui, simplement, no voler seguir les indicacions dels grups de l'oposició, sinó que jo crec que és..., el fet que tant reiteradament el Govern incompleixi les resolucions del Parlament, és un cert menysteniment del Parlament per part del Govern —per dir-ho amb paraules que no puguin..., allò, ferir ningú. Però realment diu molt poc a favor d'aquest Parlament el fet que el Govern, reiteradament, no només vulneri aquelles indicacions que es contenen a les lleis, sinó les resolucions que es voten per unanimitat en aquest Parlament de Catalunya, com va ser el tema de l'estudi integral del delta de l'Ebre, que va costar molt —iniciatives presentades pel Grup Socialista, primer; després, pel Grup d'Iniciativa i, posteriorment, pel Grup de la majoria— arribar a un punt de consens, donada la gravetat dels problemes que es generen en el delta de l'Ebre, que tenen els habitants d'aquesta zona amb una sensació de poca seguretat a l'hora d'iniciar activitats econòmiques,

perquè no tenir aquest estudi integral del delta afecta una zona de gran importància, no només catalana, sinó europea, i que, per tant, realment jo crec que hauria de ser quasi una qüestió de dignitat nostra el fet d'aconseguir que el Govern, d'una vegada, presenti aquest Pla d'Estudi Integral del delta de l'Ebre.

Per tant, jo demanaria que es votés favorablement, sobretot, aquesta iniciativa, que és simplement demanar que es compleixi una resolució d'aquest Parlament. Jo crec que són propostes positives, en la mateixa direcció que havia marcat el Grup Socialista, i per això jo crec que s'hauria de donar suport a aquesta iniciativa.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Madueño. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Masó.

El Sr. MASÓ: Sí, senyor President. Jo tenia la intenció, respecte al primer punt, respecte al PEIN, de remetre'm a la mateixa resposta que havia donat fa una estona a una moció anterior —quan el senyor Gimeno no hi era—, però, de totes maneres, vull fer uns aclariments, més que res en resposta al torn que ha fet el senyor Madueño, perquè, primer, el Consell de Protecció no es va constituir a instàncies de l'oposició: es va constituir per decret, que és com es constitueixen. Després, tampoc és cert que hagi dit jo —si no, busqui-ho al *Diari de Sessions*— que el Govern no ha tingut temps, que el Consell no havia tingut temps de fer l'informe, que el Consell no havia tingut temps de mirar-se'l... El que he dit, senyor Madueño, és que el Consell se l'havia mirat, que n'havia fet una valoració molt positiva, que havia fet uns suggeriments que s'havien d'aprofundir, i que eren suggeriments que afectaven —pel que deia el senyor Gimeno— el tema dels beneficis tècnics i financers d'algunes de les zones que s'havien de protegir. Per tant, res més lluny del que he dit jo que la interpretació que ha fet el senyor Madueño.

Respecte al segon punt, al de l'estudi integral del delta de l'Ebre, ve lligat amb el PEIN —el senyor Gimeno ja ho sap—, però és que, a més a més, hi han qüestions que incideixen de fora, com per exemple el canvi de delimitació de la zona marítimo-terrestre feta pel MOPU; tema sobre el qual hi han recursos, tema sobre el qual hi ha, per tant, un gros interrogant sobre quin és l'àrea, però, a més a més, n'hi ha uns altres, també, d'una incidència molt directa dels mateixos sectors de la zona, que són propostes que han fet diferents municipis, que també tenen un pes molt important en el que són beneficis tècnics i financers, en el quals el senyor Gimeno ha insistit. Per tant, això motiva que s'endarrerixi, que no es pugui resoldre, ara com ara, però això no suposa, en cap cas, voluntat de no complir. Voluntat de no complir que, qui menys autoritat té aquí, potser, per dir coses són la gent del Grup polític del senyor Madueño, perquè hauria de recordar, quan parla de mocions no complertes, que, per exemple, temes com el traspàs de les cambres agràries, està pendent encara des de l'octubre del 1980, en què va ser aprovat. Per tant, autoritat moral per insistir en temes com aquest, molt poca.

Finalment, pel que fa al tercer punt, nosaltres tenim voluntat de col·laborar en tots aquests temes. Si hi han impediments de diversa mena, de vegades ens fan que votem en contra —com farem en el punt primer i segon—, però, pel que fa al tercer punt, el votarem favorablement, senyor Gimeno.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Masó. Passem a les votacions. Votació separada del punt 3, senyor Masó? Votació separada del punt 3.

Doncs, votem els punts primer i segon.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Els dos primers punts han quedat rebutjats per 17 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Es vota el punt tercer.

Vots a favor?

Aquest punt ha quedat aprovat per unanimitat.

Fins a dos quarts de cinc d'aquesta tarda, se suspèn la sessió. *(Són dos quarts de dues del migdia i set minuts.)*

La sessió es reprèn a dos quarts de cinc de la tarda i onze minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat dels I. Srs. Vice-presidents Primer i Segon, de l'I. Sr. Secretari Segon i de les I. Sres. Secretàries Tercera i Quarta. Assisteix la Mesa l'Oficial Major.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, d'Indústria i Energia, de Comerç, Consum i Turisme, de Benestar Social i de Medi Ambient.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

D'acord amb l'article 133.3 del Reglament, es passa ara a les preguntes amb resposta oral.

Preguntes

La pregunta primera i segona de la relació que tenen ses senyories han passat a pregunta amb resposta escrita.

Passem, doncs, a la tercera. Per formular-la, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Curto, que substitueix el senyor Aleix Vidal-Quadras.

Pregunta al Consell Executiu sobre el reglament d'activitats comercials no sedentàries

El Sr. CURTO: Senyor President, formulo la pregunta, en nom del senyor Vidal-Quadras, en tot cas.

La Llei 1/1983, de 18 de febrer, en lo seu article 11 dóna als ajuntaments un termini de quatre mesos per aprovar los seus respectius reglaments d'activitats comercials no sedentàries. Estem parlant de la Llei 1/1983, és a dir, ha vençut lo termini i s'hauria d'aplicar lo reglament mare, aprovat pel Govern de la Generalitat.

Volem saber —vol saber est Diputat— on està est reglament, per què no ha vist la llum després de vuit anys des de l'aprovació de la Llei 1/1983?

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Curto. Pel Consell Executiu té la paraula l'honorable Conseller de Comerç.

El Sr. CONSELLER DE COMERÇ, CONSUM I TURISME (Lluís Alegre): Gràcies, molt honorable President. Senyor Diputat, com vostè bé diu, aquesta Llei és la 1/83, i d'una manera

molt extensa va tractar tot el que feia referència a les vendes no sedentàries. I aleshores establia, malgrat que el tractament —com dic— va ser molt llarg, és a dir, va dedicar, d'un total de trenta-nou articles, pràcticament vuit a aquesta qüestió, que els ajuntaments havien de tenir un paper rellevant en tot el que feia referència a l'aplicació en el seu respectiu municipi i, fins i tot, emplaçava que aquests dictessin les seves normatives.

Tenint en compte que —com dic— pràcticament la Llei baixa un detall de reglament, tenint en compte que afecta qüestions molt particulars, molt singulars dels municipis, i tenint en compte que al llarg d'aquest temps hi ha hagut una gran participació d'ordenances municipals —he de dir, per altra banda, que han demanat també la participació del Departament en el moment d'aprovar-se aquestes ordenances—, pràcticament en aquest moment hi han seixanta-cinc municipis, els que donen una oferta més important, que estan coberts pels seus reglaments. Aleshores, pràcticament, en aquest moment, els més petits són qüestions tan de detall com és els emplaçaments que, naturalment, és una qüestió difícil d'abordar des d'un reglament que, forçosament, ha de tenir un àmbit global per a tot Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyor Diputat.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Conseller. Pot repreguntar el senyor Curto.

El Sr. CURTO: No. Gràcies, senyor President. Es tractava, en definitiva, que es formulés aquesta pregunta; en principi, la resposta del Conseller ens ha convençut i, en tot cas, si hi hagués algun dubte, ja li tornarem a reformular una altra pregunta oral.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. No havent-hi repregunta, suposo que el Conseller no vol dir res més.

Passem a la següent pregunta sobre el procediment emprat per contractar dues persones que treballen a la Direcció General d'Acció Cívica, de Falset. Formularà la pregunta l'il·lustre Diputat senyor Ramon Aleu. Té la paraula.

Pregunta al Consell Executiu sobre el procediment emprat per contractar dues persones que treballen a la Direcció General d'Acció Cívica de Falset (Priorat)

El Sr. ALEU: Moltes gràcies, senyor President. Aquesta primavera es va posar en marxa el Centre d'Acció Cívica, a Falset, i s'han contractat dues persones. Per motius que desconec, es va fer una citació, hi va haver una gent que va assistir a un examen, es va passar una llista, hi va haver alguna persona que no es va presentar a l'examen i, avui, aquesta persona és una de les que treballa al Centre d'Acció Cívica de Falset. Volem preguntar quin procediment s'ha emprat per a aquesta selecció?

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Aleu. Pel Consell Executiu, té la paraula l'honorable Conseller senyor Comas.

El Sr. CONSELLER DE BENESTAR SOCIAL (Antoni Comas): Gràcies, molt honorable President. Senyor Diputat, aquesta oficina —com vostè coneix, perquè vam estar tots dos junts inaugurant-la—, aleshores, pretén servir a tota la comarca del Priorat, i, aleshores, ens vam pensar que, a l'inrevés del que succeeix en altres oficines que tenen un àmbit d'acció més reduït: un barri d'una ciutat, doncs, convenia que el mateix Consell Comarcal fes, ens assenyalés, la llista de les persones que, en principi, estaven interessades per a aquesta oficina.

Així, el 8 de gener del 91, després d'una carta que nosaltres li vàrem demanar, ens va trametre una carta que deia, concretament, que: «La relació de persones que s'han dirigit a aquest Consell per tal d'accedir a les proves per a proveir llocs de treball a l'Oficina d'Acció Cívica, de Falset...» i fa una relació de set persones. Van fer les proves totes elles —això que vostè diu que una no es va presentar, doncs, jo no en tinc coneixement i he vist l'examen de totes elles. Per tant, en tot cas, em permetré —si vostè m'ho demana—, doncs, passar-vos-els, i les que van treure més puntuació, doncs, aquestes són les dues que hi ha.

He de dir que aquesta contractació actual és temporal, fins que es convoqui el concurs de mèrits corresponent. Aquesta és l'actuació tal com es va produir.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Conseller. El senyor Aleu pot repreguntar.

El Sr. ALEU: Sí, senyor Conseller. Per dir que no hi va haver publicitat de la convocatòria per part del Consell Comarcal i refermar-me que en passar llista es va especificar una persona... «fulana de tal: no presentada» i no es va presentar a l'examen. Si després se li ha fet un examen especial, és una qüestió que desconec; en qualsevol cas, resto a la seva disposició per intentar aclarir el tema i evitar suspicàcies.

Moltes gràcies, senyor Conseller.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Aleu. El senyor Conseller té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE BENESTAR SOCIAL: Sí, moltes gràcies, senyor Diputat. Jo li faré arribar aquestes puntuacions i l'examen, si vostè m'ho permet. I, aleshores, la publicitat, jo la desconec, perquè jo vaig exposar això al Consell Comarcal, tinc aquesta carta que diu, concretament, això: «La relació de les persones que s'han dirigit a aquest Consell». Per tant, com ho va fer? Jo no ho conec, això.

Pregunta al Consell Executiu sobre el reconeixement del Consorci per a la defensa del riu Besòs com a establiment tècnic auxiliar de la Junta de Sanejament

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Conseller. La pregunta número cinc, ha estat retirada.

La següent, sobre la col·laboració entre el Consorci Cooperatiu de Serveis Socials de Catalunya i l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials, que formularà el Diputat l'illustre senyor Santiago Riera. Té la paraula.

Preguntes al Consell Executiu sobre la col·laboració entre el Consorci Cooperatiu de Serveis Socials de Catalunya i l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials, sobre els criteris per fixar el preu-hora de les prestacions realitzades pel Consorci Cooperatiu de Serveis Socials de Catalunya, i sobre la relació contractual entre el Consorci Cooperatiu de Serveis Socials de Catalunya i l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials

El Sr. RIERA I OLIVÉ: Moltes gràcies, senyor President. Molt breument, acumularé les tres preguntes —si em permet, el senyor President— que fan referència al mateix Consorci.

Molt breument. El senyor Conseller de Benestar Social coneix perfectament aquest tema; vam tenir, precisament, aquells dies..., aquesta pregunta ve del mes de juny passat. Sortosament, el conflicte, en definitiva, que hi havia amb aquesta agrupació de cooperatives de treball associat que presten una sèrie de treballs per encàrrec de l'ICASS, gràcies a la mediació del Conseller, es va poder resoldre aquell conflicte inicial i arribar a un acord provisional —si no ho recordo malament.

L'acord era, doncs, que es desbloquejava el tema i se seguien, després de l'estiu, les converses per tal d'arribar a un acord definitiu amb aquesta cooperativa de segon grau que agrupa aquestes petites cooperatives que fan aquest servei a domicili, i, d'ençà, d'ençà de llavors —aquest Consorci encara sembla ser que ha demanat de nou ja l'entrevista per continuar treballant— desconeixen, doncs, en aquest moment, cap data de reunió.

Només era preguntar al senyor Conseller, seguint en l'ànim que en aquella taula es va expressar, que semblava d'intentar arribar a uns acords amb aquest Consorci, saber com està el tema i si pensa vostè veure's amb ells al més aviat possible.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Riera. L'honorable Conseller, senyor Comas, té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE BENESTAR SOCIAL: Senyor President, senyor Diputat, jo em permeto agrair-li, públicament, la col·laboració que vostè, en aquella ocasió, va brindar al Departament de cara a trobar la solució a una demanda que hi havia en aquell moment.

De fet, no existeix cap col·laboració de l'ICASS i el Consorci Cooperatiu de Serveis Socials de Catalunya, o sigui el CONSERSO; no, no existeix cap col·laboració directa. Tenim relació amb les entitats que formen part del CONSERSO; per exemple, la Cooperativa de Barcelona, la Cooperativa del Baix Llobregat, la Cooperativa de Nova Gent, etcètera, no? I els criteris preestablerts per fixar el preu/hora —que és una part de la pregunta que vostè em deia— per a la prestació del servei..., l'atenció domiciliària, són el del mòdul que per a aquesta prestació fixa l'ICASS, i que en l'actualitat és, com a màxim, de 1.077 pessetes/hora per al personal pertanyent a aquestes societats cooperatives.

El CONSERSO fa la funció de coordinació de les entitats, però el que cerquem nosaltres és l'acord amb les cooperatives. En aquest moment s'estan iniciant les converses —contestant la seva pregunta més directa— de cara a passar aquests contractes que hi ha en convenis. I el Director General..., tinc entès que el Director General de l'ICASS ha convocat aquestes cooperatives i el CONSERSO per a la setmana que ve, no, la següent, dintre d'uns quinze dies. En aquests moments m'han dit que aquesta conversa, que aquesta cita estava feta. Això és el que jo li puc dir al respecte.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Conseller.

Pot repreguntar el senyor Santiago Riera. No hi ha repreguntat? Per consegüent, podem passar a les següents.

Pregunta al Consell Executiu sobre els principis de simplicitat i agilitat administrativa en relació amb el Decret 215/1991, de 30 de juliol

Les preguntes números nou, deu i onze han quedat posposades; la dotze, retirada; la tretze, també posposada. Passem,

doncs, a la catorze, que és sobre els motius de l'adquisició de la seu del Departament de Medi Ambient en una de les zones més cares de Barcelona, que formularà el senyor Rafael Madueño, del Grup Socialista.

*Preguntes al Consell Executiu sobre
els motius de l'adquisició de la seu del
Departament de Medi Ambient en una de les
zones més cares de Barcelona, i
sobre els motius pels quals no s'ha
respectat l'acord del Parlament quant al
pressupost per a l'adquisició i el
condicionament de la seu del Departament
de Medi Ambient*

El Sr. MADUEÑO: Moltes gràcies, senyor President. Si m'ho permet, acumularia les dues preguntes, la següent també és sobre el mateix tema.

El Sr. PRESIDENT: Perfectament.

El Sr. MADUEÑO: Moltes gràcies, senyor President. A través dels mitjans de comunicació vam tenir notícia que l'acord que es va prendre en el Parlament de Catalunya per autoritzar una partida pressupostària, valorada en 2.500 milions de pessetes, per a la compra de la seu de la nova Conselleria de Medi Ambient havia estat, segons notícies dels mitjans de comunicació, sobrepassada d'uns quants milions; és a dir, en lloc dels 2.500 que ja en el seu dia nosaltres, el nostre Grup, vam valorar com una xifra elevada atès que s'havien demanat 3.000 milions i es va aconseguir rebaixar i passar els 500 milions restants a altres prioritats importants, que nosaltres valorem molt positivament, com era el tema dels residus urbans.

Però ho hem vist, amb sorpresa —i per això ve la pregunta—, i ens agradaria saber si aquesta notícia apareguda als mitjans de comunicació és certa, i, si és certa, això significaria haver modificat l'esperit i sobretot la lletra també de l'acord que es va prendre en el Parlament de Catalunya i, a més a més, no estaria dintre, fins i tot, de l'esperit de l'esmena presentada per nosaltres, que era intentar no situar aquesta nova seu, precisament, en una de les zones més cares sinó, precisament, intentar buscar, adaptar-la, perquè els diners es destinessin a altres finalitats.

En fi, aquesta és la pregunta, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Madueño. Té la paraula l'honorable Conseller senyor Vilalta.

El Sr. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Albert Vilalta): Senyor President, senyor Diputat; el Departament de Medi Ambient no fa cap despesa superior a 2.500 milions de pessetes per a l'adquisició de l'immoble principal on ubicarà els seus serveis centrals.

L'edifici consta de dos immobles; l'immoble principal, l'alt, és el que correspon al Departament de Medi Ambient, d'acord amb les previsions de Patrimoni de la Generalitat, i, d'acord amb la necessitat de Patrimoni de la Generalitat es preveu que l'edifici més petit sigui compartit amb un altre departament, previsiblement, Indústria i Energia. Però, en cap cas, el Departament de Medi Ambient gastarà més dels 2.500 milions de pessetes.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, honorable Conseller. Pot preguntar el senyor Madueño.

El Sr. MADUEÑO: Sí, senyor President. Bé, no m'ha contestat si, realment, es gastaran aquests 4.500..., perdó, 4.100 milions de pessetes, com es va notificar; el que sí que diu és que del Departament sortiran 2.500 milions de pessetes. Però, és clar, la teoria aquesta dels dos edificis potser quadra formalment, però la realitat a vegades és tossuda i no encaixa, no? Perquè, és clar, els diners surten tots de la mateixa caixa i suposo que van a parar a les mateixes mans. Per tant, és evident que si ho separem, és a dir, que surten de la mateixa caixa i ho separem, tenim que un dels locals —que seria el de Medi Ambient—, que és el que es va aprovar, almenys aquí sortiria a un preu bastant barat; pràcticament, unes 450.000 pessetes el metre quadrat, que és molt més baix del que és la mitjana; mentre que l'altre edifici sortiria súpercar, que és a 1 milió el metre quadrat. Llavors, la reacció normal i senzilla seria: doncs només comprin el que fa falta per a Medi Ambient, i l'altre, no el comprin.

Evidentment, el venedor no hi estaria d'acord i, per tant, això de la teoria dels dos edificis, senyor Conseller, sembla que no és gaire correcta i, per tant, crec que seria una clara vulneració de l'esperit i de la lletra de l'acord pres aquí, perquè, evidentment, no seria el preu que s'havia pensat aquí.

Ara, si la Generalitat o el Govern està disposat a aquesta despesa de més d'1 milió de pessetes el metre quadrat per a un edifici per a la Conselleria d'Indústria, doncs, bé, ja tornarem a parlar d'aquest tema. Però el que m'agradaria que m'aclarís és si és realment aquest preu dels 4.100 milions de pessetes i que si la Generalitat està disposada a pagar més d'un milió el metre quadrat per a un edifici, i l'altre, realment, si és el preu que vostè ha dit.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Madueño. L'honorable Conseller, senyor Vilalta, té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE MEDI AMBIENT: Senyor President, senyor Diputat, en realitat, com he dit abans, consta de dos edificis i nosaltres comprem un dels edificis. El preu conjunt és, per tant, concretament, de 582.800 pessetes el metre quadrat, tant un com l'altre. Aleshores, nosaltres, Medi Ambient, la Conselleria de Medi Ambient només compra un edifici, que és allà on ens instal·larem.

I aquest preu, d'acord amb les dades que ens ha ofert un departament i uns serveis que coneixen el tema, que és Patrimoni de la Generalitat, se'ns informa que són absolutament correctes, d'acord amb la zona; que l'edifici té la dignitat per acollir un departament de la Generalitat i, des d'aquest punt de vista, estic segur que el senyor Diputat quedarà plenament satisfet que el Departament de Medi Ambient estigui en un local a la Diagonal. Naturalment, pot estar en qualsevol altre lloc, però les previsions de Patrimoni són aquestes; no vol dir que en algun altre moment, si les necessitats dels diferents edificis i reubicació dels departaments obliguen o aconsellen anar en un altre indret, per descomptat, doncs, el Departament anirà en aquest altre indret si és que, doncs, és necessari per a una qüestió de poder ampliar laboratoris o poder fer algun altre tipus de serveis que necessiti Medi Ambient.

Però, en qualsevol cas, aquesta és la previsió d'un servei de la Generalitat, d'una direcció de la Generalitat, que el tema el segueix, el vetlla i és a partir d'ell que tota la política d'immobles de la Generalitat hi està al voltant.

Moltes gràcies, senyor Diputat.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Conseller.

Les preguntes números setze i disset han quedat posposades. La divuit ha passat a resposta escrita. Les dinou, vint i vint-i-una i vint-i-dues, també posposades, i passem a la vint-i-tres: pregunta sobre el desenvolupament del Reglament previst per l'article 34.2 de la Llei 3/1988, de Protecció dels Animals, que formula el Grup Socialista, el Diputat senyor Xavier Soto. Té la paraula.

Pregunta al Consell Executiu sobre el desenvolupament del Reglament previst a l'article 34.2 de la Llei 3/1988, de Protecció dels Animals, sobre el termini per a l'aprovació del Reglament previst a l'article 34.2 de la Llei 3/1988, de Protecció dels Animals, i sobre la investigació oberta arran d'un accident esdevingut a Riocón Safari el 17 d'agost de 1991

El Sr. SOTO: Senyor President, si m'ho permet voldria acumular la vint-i-tres, la vint-i-quatre i la vint-i-cinc.

El Sr. PRESIDENT: Perfectament.

El Sr. SOTO: Totes aquestes tres preguntes estan relacionades amb un desgraciat accident que es va produir el propassat dia 17 d'agost, en el qual una noia va perdre un braç en ser atacada al Riocón Safari.

Aquest accident que es va produir en aquesta instal·lació, no és el primer accident. El 1985 ja hi va haver accidents, també, en els quals diversos ciutadans —en aquest cas, un pare i la seva noia—, van ser ferits també per atacs de lleons.

Com vostès sabran, el Parlament de Catalunya va aprovar el mes de març de 1988 la Llei de Protecció dels Animals. Aquesta Llei, en el seu article 34, paràgraf 2, referint-se a aquest tipus de centres, diu: «Han de complir les normes d'aquesta Llei que els són aplicables i les establertes per reglament del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, les quals han d'incloure les mesures necessàries per a la prevenció de possibles atacs dels animals al públic.» Aquesta Llei, la vam aprovar el març de 1988; el mes d'agost de 1991, uns dies després que es produïssin aquests accidents, diversos mitjans de comunicació preguntaven al Departament d'Agricultura sobre aquesta normativa. Les respostes —tinc retalls de diversos mitjans de comunicació— són: «Un portaveu d'Agricultura va negar ahir que el Departament tingui cap responsabilitat en matèria de seguretat en l'interior dels recintes zoològics, tant en l'elaboració del reglament previst per la Llei com en la inspecció del seu compliment». El portaveu dels Serveis Territorials d'Agricultura de Tarragona corrobora les afirmacions del seu col·lega de Barcelona: «No tinc entès que Agricultura s'encarregui de la inspecció i de les mesures necessàries de seguretat en aquesta classe de recintes.»

El dia següent —dijous, 22 d'agost— el Subdirector General del Medi Natural, el senyor Joan Del Peso, declara: «Sí, el Departament d'Agricultura ha d'establir les normes de protecció dels recintes com Riocón», després que, ahir, diversos responsables del seu Departament ho neguessin. Diu textualment: «Sí, sembla que es tracta d'una qüestió meua, malgrat que ahir, en principi, em va aparèixer que, com que Riocón és un especta-

cle, depèn de Governació», es va excusar Del Peso —estic traduïnt literalment del castellà. «La veritat és que hi ha tantes lleis que no poden tenir-se totes al cap, i precisament la de Protecció dels Animals és massa extensa com per poder recordar-la tota.» (Rialles)

Continuem. El mateix dia, el Conseller Vallvé admetia que no hi havia normativa de seguretat per a Riocón, però deia que l'accident era responsabilitat de la noia. Mentrestant, hi havia oberta una investigació del Departament de Governació que no estava conclouent.

Jo li vull preguntar, senyor Conseller: per quins motius els responsables i els seus col·laboradors en el Departament d'Agricultura no coneixen les lleis que aprova aquest Parlament? Però no em refereixo a totes les lleis: a les lleis que vostès han d'aplicar. Per què vostès han trigat més de tres anys a elaborar el Reglament concret que preveia l'article 34, paràgraf 2, de la Llei de Protecció d'Animals? És que cal que es produeixin desgràcies com les que s'han produït perquè el seu Govern governi? Estem davant d'una repetició del que va passar en el tema dels parcs aquàtics? Per què vostè diu que una noia de deu anys ha actuat imprudentment i, en canvi, no assumeix la seva responsabilitat, la responsabilitat d'haver fet una normativa que impedisís situacions com aquestes? I ens pot explicar avui, quan ja ha passat més d'un mes d'aquest accident, quin és el resultat de les conclusions de la investigació oberta pel Departament de Governació?

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Soto. Pel Consell Executiu, té la paraula l'honorable Conseller senyor Vallvé.

El Sr. CONSELLER D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA (Joan Vallvé): Gràcies, senyor President. Senyor Diputat, miri, jo sóc el primer a lamentar profundament que la nena Noèlia Martín patís l'amputació d'un braç en el parc de Riocón en la visita que va fer aquest estiu.

Pel que fa a les causes que varen provocar aquell accident, jo li agrairia també que no cités només una frase meua, sinó que, en tot cas, o, com a mínim, que no la tragués de context: jo, el que vaig dir concretament —i així ho va reproduir algun diari—, era que, evidentment, la nena podia tenir la seva responsabilitat, però, evidentment, la nena anava acompanyada de persones grans i, aleshores, havien de vetllar també, aquelles persones, pel comportament de la nena quan visitava el parc. I, evidentment, en cap cas alludia, com potser va alludir alguna persona del meu Departament el dia que li van fer la pregunta, concretament, que devia ser el dia 21 d'agost —podia ser que no fos la persona més adequada: el mes d'agost hi havia gent de vacances—, que el primer dia ignorés si era responsabilitat del Departament el desenvolupament de l'article 34.2 de la Llei de Protecció dels Animals, però que, el segon dia, evidentment, el senyor Del Peso va dir que era una responsabilitat d'ell —a part que en aquell moment es recordés o no de tot el text legal. En tot cas, és responsabilitat del Departament desenvolupar aquest reglament de parcs zoològics, com estableix la Llei de Protecció dels Animals.

De fet, de la Llei de Protecció dels Animals, la Llei 3/88, el Departament n'ha desenvolupat una sèrie d'aspectes, però, en tot cas, el dels nuclis zoològics —que vull recordar també, una vegada més, que la Llei no establia cap termini per desenvolupar aquest reglament—, en tot cas, varem iniciar un estudi per

desenvolupar-ho; s'havia ja iniciat i es va dir que, dels nuclis zoològics que existien, únicament eren autoritzats aquells que complissin la reglamentació i les mesures necessàries per evitar atacs dels animals a les persones visitants.

De tota manera, el Departament ha continuat l'elaboració de la normativa i, en aquest sentit, hem buscat normativa paral·lela que pogués existir a altres països europeus, i la resposta que hem tingut fins ara és que ni a Luxemburg, ni a Itàlia, ni a Holanda, ni a Irlanda hi ha cap reglamentació en aquest sentit, sobre parcs zoològics. No vull dir amb això que nosaltres no puguem ser, una vegada més, pioners en aquestes reglamentacions de protecció, però, en tot cas, no crec que sigui una responsabilitat que fins a avui aquesta reglamentació no hagi estat elaborada.

Val a dir també, en aquest sentit, que la Comissió de la Comunitat Econòmica Europea, en una data recent —concretament, el 24 de setembre de 1991—, ha fet una proposta per la qual s'estableixen requisits mínims per al manteniment d'animals en parcs zoològics. Aquesta proposta de directiva estableix, evidentment, que aquestes instal·lacions hauran de complir una seguretat per al públic visitant —els parcs zoològics, evidentment, hi estan contemplats també els parcs de safaris—, i diu en el seu article segon que els Estats adequaran les mesures necessàries per tal de garantir la seguretat en aquests parcs. Això —ho repeteixo— és una proposta de directiva; en tot cas, caldrà que la nostra reglamentació, que està elaborant el Departament, doncs, s'adapti a aquesta normativa.

Vostè em preguntava també quan podríem donar l'informe que estava fent el Departament de Governació. Bé, doncs, l'informe és un informe administratiu, que encara no s'ha acabat, i aquest informe, evidentment, no el podem donar encara, perquè, com vostè sap també, en haver-hi hagut un accident, aquí, el jutge del Vendrell —concretament, el jutge d'instrucció— ha iniciat un sumari, atesa, en primer lloc, la denúncia dels pares i, en segon lloc, també, doncs, el fet que es va produir un accident. Per tant, estem pendents, evidentment, de la sentència d'aquest sumari per tal de poder, aleshores, d'acord amb l'informe que elabora Governació, saber si hi ha hagut algunes causes de negligència administrativa.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vallvé. El senyor Soto pot repreguntar.

El Sr. SOTO: I hauré de repreguntar, perquè jo li he de dir que, francament, les seves respostes no ens satisfan, i no ens satisfan ni de lluny.

Primera cosa: vostè ens diu que no ens pot informar de quines són les conclusions de l'informe de la Conselleria de Governació, perquè aquest informe no està acabat. En canvi, vostè, tres dies després que es produís aquest accident, no té cap inconvenient a dir que la noia havia estat responsable per imprudència. Diu que potser he fet una lectura de les seves declaracions que no és correcta, perquè també anava acompanyada d'uns pares que eren responsables. Escolti, si l'informe no està acabat, com gosa vostè atribuir responsabilitat per imprudència, ja no a la noia, sinó als pares? I no em parla, per exemple, dels altres actors implicats. I no parla de la seva pròpia responsabilitat en no haver elaborat aquest reglament. Em diu: «És que quan es va aprovar la Llei no s'establí un termini per a l'elaboració d'aquest reglament»; és cert, en les lleis, en gene-

ral, normalment quan es parla de reglaments no es posa cap termini concret, però és una llei que va sortir publicada el 18.3.88; estem acabant l'any 91, han passat ja quasi quatre anys! No li sembla que qualsevol termini prudencial ha estat esgotat i ha estat esgotat sobrerament?

Vostè em diu que han començat ara a elaborar algunes normatives. Haurà estat ara, bàsicament, perquè, escolti, quan un director general diu que no es recorda exactament d'aquesta Llei, i diu textualment: «Hi ha tantes lleis que no es poden tenir totes al cap, i precisament la Llei de Protecció dels Animals és tan extensa com per poder-la recordar tota...» És que, francament, no s'havien ni començat a llegir la Llei. I vostè avui ens ha donat com a consol que a Luxemburg, que a Irlanda i que no sé a quins països més no hi ha normativa al respecte. Escolti, quan el Parlament de Catalunya va aprovar en la Llei que hi havia d'haver un reglament, és perquè hi havia d'haver un reglament, i, en tot cas, escolti, potser s'ha equivocat de llocs on demanar la legislació comparada: demani-la a altres llocs i trobarà vostè legislació comparada que li servirà per fer el reglament que es necessita.

Jo, senyor Conseller, li haig de dir, en primer lloc: vostès han actuat amb negligència, vostès han trigat un temps absolutament desmesurat a complir aquesta legislació. Aquestes declaracions que vostè va fer immediatament després d'aquest succés són declaracions, des del nostre punt de vista, censurables políticament.

I jo ara li haig de preguntar, ja pensant en el futur: Primer, quan pensen, ja d'una vegada, publicar aquest reglament? Quan pensa que l'informe de la Conselleria de Governació estarà conclòs i quan pensa aplicar les recomanacions que es puguin derivar d'aquest informe? I quines mesures està prenent en aquests moments el Departament de Governació o el d'Agricultura perquè accidents com el que va passar el dia 17 d'agost no tornin a succeir?

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Soto. L'honorable Conseller té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA: Gràcies, senyor President. Senyor Diputat, miri, les meves declaracions fetes l'endemà de l'accident —fetes, concretament, a Prada—, doncs, evidentment, podien ser més o menys afortunades, i crec que potser van ser desafortunades, sobretot perquè, a més, se'n va recollir una part, només, en la qual deia que es responsabilitzava la nena. Jo no eludeixo cap de les responsabilitats: la prova és que, des del Departament, hem estat buscant quina és la legislació comparada —que no hem buscat només en aquests països, sinó que hem buscat en tots els països de la Comunitat Econòmica Europea—, i només he trobat que hi havia unes disposicions vigents molt genèriques, concretament a la Gran Bretanya, sobre uns permisos per a l'establiment de zoològics; en cap més país de la Comunitat hem trobat nosaltres legislació vigent. No sé si hem de mirar també algun altre país d'altres continents que tingui legislació en aquest sentit; en tot cas, la Comunitat no en té. Per tant, nosaltres, en aquest sentit elaborarem, evidentment, la normativa; normativa que tindrem amb un redactat, dintre d'aquest trimestre mateix, i que posarem, immediatament, en aplicació.

El Departament no ens hem limitat, de tota manera, a això únicament, sinó que varem immediatament fer una inspecció —con-

cretament, el dia 29 d'agost— al Rioleón Safari, i vàrem veure, evidentment, que hi havia alguns problemes pel que feia a les instruccions que havia de tenir el personal visitant: concretament, no hi havia rètols en català i castellà a dintre dels vagons del tren que diguessin ben clarament que no s'havia de treure cap membre a fora de les reixes perquè, evidentment, a fora hi havia animals perillosos. Això, evidentment, va ser... (*Remor de veus i rialles.*) Sento les interpretacions que s'hagin pogut donar a aquest text; en tot cas, la persona accidentada era una nena, vull recordar-ho. Aleshores, això es va anar a veure el dia 29 d'agost i el dia 3 d'octubre es va fer una nova inspecció, en la qual es va comprovar que s'havien col·locat aquests rètols en català i castellà dintre dels vagons i que, a més, a l'andana del tren s'havien col·locat també una sèrie de rètols dient que els menors de deu anys havien d'anar acompanyats, que quedava prohibit introduir dits o mans a la reixa protectora, i que quedava prohibit llançar qualsevol mena d'objectes als animals.

Jo vull dir en aquest sentit, senyor Diputat, que nosaltres no hem eludit cap de les responsabilitats que tenim en aquest tema, sobre els parcs zoològics, i, en tot cas, el que farem és desenvolupar la normativa que havia previst la Llei de Protecció dels Animals, normativa que —ho repeteixo— no han desenvolupat els països de la Comunitat.

Vostè em pregunta quan podrem donar a conèixer l'informe que està fent el Departament de Governació, i jo li haig de dir que aquest informe, evidentment, no el podrem donar a conèixer fins que no hi hagi la sentència del procediment judicial, perquè, en primer lloc, s'ha de veure si en un sumari que està fent el jutjat del Vendrell hi ha algun tipus de responsabilitat penal, i, en tot cas, és després d'aquesta responsabilitat penal que podrem veure si hi ha una responsabilitat, també, administrativa. En tot cas, no donarem a conèixer la resposta administrativa fins que no hi hagi la sentència d'aquest procediment penal que ha iniciat el jutge del Vendrell.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, honorable Conseller. Les preguntes vint-i-sis, vint-i-set i vint-i-vuit han estat posposades. La vint-i-nou, sobre les successives regulacions de plantilla d'una empresa de la comarca del Baix Llobregat. La formularà la Diputada il·lustre senyora Rosa Fabian.

*Pregunta al Consell Executiu sobre
les successives regulacions de plantilla
d'una empresa de la comarca del Baix Llobregat*

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Pot expansionar-se el que vulgui, perquè ja no hi ha més preguntes; estan les altres, les altres posposades, de manera que no serà rigorosa la Presidència amb el temps.

La Sra. FABIAN: Gràcies, gràcies, senyor President. (*Rialles*) Doncs..., com que era una pregunta de tan lluny, no havia portat els papers, però m'ho sé tot molt bé de memòria i el senyor Conseller sap que me les sé de memòria, aquestes coses.

L'empresa Siemens té centres de treball arreu de l'Estat espanyol, i té un centre a Cornellà, i està establerta al nostre país des de 1926. En deu anys ha passat de tenir una plantilla de 3.000 treballadors, a tenir-ne, en aquests moments, 947.

Quan jo vaig escriure aquesta..., quan jo vaig formular aquesta pregunta, que va ser el juny, hi havia rumors i també hi havia un comunicació poc clarificada, per banda de l'empresa —els treballadors i, també, per la direcció de l'empresa davant aquesta Diputada, que va estar un dia allà davant la direcció—, dient que s'havia de fer un pla de reestructuració industrial i el comitè, sistemàticament, va demanar aquest pla industrial. També ho vaig demanar jo. I la empresa ha vingut negant-se, sistemàticament, a presentar aquest pla. El que llavors era una poc concretada proposta, per banda de l'empresa, de quina seria aquesta reestructuració, avui sí que ja hi ha sobre la taula un tancament d'una part important de la producció de l'empresa, concretament el taller número 7, que porta implícita una reducció, també important, de plantilla. En té el senyor Conseller d'Indústria constància?, i què opina d'aquest afebliment de l'estructura industrial a Catalunya?

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Fabian.

Pel Consell Executiu té la paraula l'honorable Conseller, senyor Subirà.

El Sr. CONSELLER D'INDÚSTRIA I ENERGIA (Antoni Subirà): Sí, senyor President. Moltes gràcies. Naturalment que en tenim constància; l'empresa Siemens opera a Espanya no des de l'any 27, senyora Fabian —o del 17 que vostè ha dit— sinó des de l'any 1895. I, a més a més opera a Catalunya des de l'any 1910. És una empresa, per tant, que porta molts anys operant aquí, la inversió de Siemens ha sigut una inversió molt seriosa, ha sigut no un inversor, diguem-ne, a curt termini, d'aquells que a vegades se'n diu especulatiu —jo no el comparteixo, aquest qualificatiu, moltes vegades, però vaja, evidentment, Siemens no. Siemens, a més a més, ha sigut un ciutadà corporatiu d'aquest país, doncs, correctíssim, durant tota aquesta llarga trajectòria.

Jo miro d'estar al corrent de tot el que passa amb les inversions importants a Catalunya, especialment d'aquelles empreses que signifiquen una aportació tecnològica important i, és clar, Siemens és un cas d'aquests.

L'evolució en els darrers anys de Siemens és una mica complexa, perquè vostè recordarà que quan hi va haver aquella crisi industrial dels anys 70 una part important dels productes que fabricava Siemens anaven dirigits a sectors que van ser, substancialment, tancats. Eren sectors d'aquells que voltaven entorn de les empreses de l'INI, saben?: del sector naval i el sector siderometal·lúrgic, i van haver de tancar algunes de les activitats de Siemens, especialment maquinària pesada i la fabricació de transformadors, concretament, recordo.

Després Siemens va fer una aposta seriosa, i que es manté, en un tema de tecnologia avançada, que va ser tot el tema de software, que continua funcionant i ens sembla que francament bé. Siemens, en aquests moments, té la fàbrica de Cornellà, té el Centre de Desenvolupament de Software i, també, té un centre logístic.

Bé, els plans de Siemens. Efectivament, Siemens ha d'adequar, com fan moltes empreses multinacionals en aquests moments a Europa, la seva estructura productiva a la nova estructura del mercat únic, i això vol dir, simplement, que algunes de les activitats que fan en un país es tanquen per reforçar-ne d'altres en aquell país i, llavors, fer el transvasament de béns i serveis d'un país a l'altre.

Vostè coneix tan bé com jo, perquè a més a més n'hem parlat algunes vegades, per exemple, el fet que Electrolux, doncs, aquí fabrica un tipus de cuina que el fabrica per al mercat d'aquí i per al mercat de tot Europa i, llavors, surten camions carregats de cuines cap a Alemanya i, en canvi, baixen camions carregats de neveres d'Alemanya cap aquí. I això és un fenomen que cada dia, si realment funciona el mercat únic, passarà cada vegada més.

Siemens, efectivament, està elaborant un pla industrial, coordinat amb els altres centres de producció europeus, que implica el manteniment d'una activitat important i tecnològicament avançada i competitiva aquí i, efectivament, s'ha produït un cert retard en l'acabament d'aquest pla. A nosaltres ens havien dit el mes de juny —em sembla recordar—, ens havien dit que estarien en condicions d'explicar-nos aquest pla, el mes de setembre. Jo el vaig reclamar a finals de setembre i tinc prevista una entrevista amb els directius de Siemens per d'aquí a uns quants dies, perquè em van dir que se'ls hi havia retardat. Amb un pla d'aquesta naturalesa, que es retardi quinze dies o tres setmanes, no passa res. I de fet, en canvi, l'empresa ha d'anar prenent decisions en la línia del seu pla.

Jo tindrè molt de gust d'informar-la d'aquest pla en una pregunta ulterior, un cop el conegui. En aquests moments conec les línies essencials, però no els detalls.

Ahir, precisament, el senyor Riera em demanava si nosaltres mirem d'estar al corrent de les intencions de les multinacionals. Home, és clar que mirem d'estar al corrent de les intencions de les multinacionals! El que passa és que hi ha multinacionals i multinacionals. I Siemens és una multinacional, precisament, molt transparent, en aquest sentit. I per això he dit, quan he dit en començar que havia sigut un ciutadà corporatiu de Catalunya dels que m'agradaria tenir, ho he dit amb tota sinceritat.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Conseller.

La senyora Fabian pot repreguntar.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor Conseller. Com que tenim temps, doncs, podem xerrar una estona més sobre la Siemens.

Doncs, primer demanar-li disculpes per la dada no és exacta històricament, però li haig dir que la vaig apuntar quan el Director General de Siemens va dir: «Nosaltres estem a Catalunya des de l'any 1926», perquè jo, la veritat és que la història de les multinacionals a Catalunya no me la sé fil per randa, ho reconec, i vaig apuntar la dada, perquè la va dir el Director General.

És cert, quan li deia que hi és des de l'any 1926, jo també sé que és una empresa que coneixem, que fa temps que hi és, i jo tampoc diria que, en general, les multinacionals siguin empreses especulatives; no és aquesta la característica de les empreses multinacionals i, per tant, no és això el que em preocupa.

El que em preocupa és el tipus, com funcionen i quina experiència tenim en aquest país de l'actuació de les multinacionals, perquè tenen els centres decisoris, normalment, fora de l'abast del nostre territori, i els directius que ens hi trobem, moltes vegades, no en saben massa, de quina és la globalitat de les decisions. És a dir, saben allò que els han dit que han de fer en el seu centre de treball. Llavors, sempre tenim moltes dificultats per saber quins són els plans industrials, els plans laborals, els plans financers d'una multinacional. Cosa que quan parlem d'una empresa, que no ho és, la mateixa legislació del país ens fa conèixer més coses. I tenim por, també, d'aquest desconeixement perquè, moltes vegades, també hi ha una característica de

totes les empreses multinacionals —i vostè a vegades ens ho ha dit, dient: «És que han donat molts diners als treballadors». No fa gaire vostè em deia que els treballadors de la Maquinista havien rebut nou milions de pessetes. Doncs, moltes vegades és d'aquesta manera que eludeixen complir normativa que altres empreses que no tenen tants diners han de fer. És a dir, quan presenten un expedient de regulació d'ocupació, a les empreses que no són multinacionals i que no tenen molts diners se'ls obliga a presentar una sèrie de documents que les empreses multinacionals no han de presentar, perquè abans han posat molts més milions a sobre de la taula, que les empreses nacionals o que altres industrials que pateixen molt més que les multinacionals no ho poden fer.

Estem tan preocupats que el nostre Grup al Parlament europeu, arran d'allò de la Seda, va presentar una proposició, una proposta de resolució, que després esmenada per altres grups ha estat aprovada —i que a mi em sembla, i em consta, que el senyor Conseller va dir que a ell també li agradava, aquesta proposta de resolució—, a fi i efecte que es pugui controlar la manera de fer de les multinacionals. I vet aquí, davant el tema de la Siemens, del que teníem por, el que aquesta Diputada pensava que podia tornar a passar, és que comencéssim a discutir quants milions es pot emportar un treballador o quants milions costa una jubilació anticipada. I li vull dir que els diners juguen tant, senyor Conseller, que en el tema de la Maquinista hi ha hagut una resolució que és anticonstitucional i que ningú..., i vostè em dirà: «Els sindicats no han anat contra aquesta resolució». I efectivament, no hi han anat. I obligant a jubilar-se a la gent. I hi ha sentències: hi ha una sentència del Constitucional, que ha sortit fa un parell de mesos, que diu que mai es pot obligar, ni tan sols en conveni, a jubilar-se anticipadament. La jubilació és un acte voluntari; va ser declarat, també, anticonstitucional un l'article de l'Estatut dels Treballadors que obligava a jubilar-se els treballadors als seixanta-nou anys. El Tribunal Constitucional ha tornat a repetir que això és un dret inalienable de cada persona, i tenim la resolució de la Direcció General d'Ocupació de la Conselleria de Treball, que obliga a jubilar-se a uns treballadors, sota el fet que hi han molts diners darrera d'aquesta jubilació. El que vull dir, amb això, és que la norma té un valor diferent davant les empreses que no tenen tants diners.

I el que volíem saber, el que volen saber, el que volem tenir davant d'aquest tema de la Siemens, és el pla industrial. Després de... A nosaltres, també, al comitè d'empresa, i a mi mateixa també, l'empresa ens va dir que el proper mes de setembre tindríem el pla industrial. El mes de setembre ja s'ha celebrat una reunió i el que han dit és que, si Alemanya ho autoritza, potser ens donarien una còpia de l'acord on es prenia que sobrevien tants treballadors, però encara l'empresa no ha dit que posaria davant la taula el pla industrial. I no el posa, no, senyor Conseller, perquè nosaltres pensem que siguin especialment malèfiques aquestes empreses, sinó que, com vostè deia, com que és un pla industrial que afecta no solament les empreses del nostre país, sinó les d'uns altres, aquestes empreses no volen dir la seva estratègia davant de ningú, davant dels treballadors ni tampoc davant de vostè.

Què hem de fer, senyor Conseller, perquè la normativa que s'aplica a les empreses nacionals, perquè allò que diu la Llei que és que quan hi ha un expedient de regulació d'ocupació s'ha de demostrar, i la renovació tecnològica és una de les cau-

ses que recull l'ordenament jurídic espanyol per fer una reducció de plantilla —causes econòmiques, causes de força major i renovació tecnològica—, quan a altres empresaris se'ls fa demostrar que això està passant en aquesta empresa, com fem nosaltres, però també com fa vostè, obliguem aquestes empreses a demostrar que, realment, això està passant i que les reduccions, d'una banda, de plantilla, i de l'altra, de capacitat industrial, són legals i s'ajusten a dret, i nosaltres estem disposats que això passi en el nostre país i, —hi insisteixo—, no tan sols preocupats pels nostres treballadors sinó, també, pels nostres empresaris i, sobretot, per la transparència del nostre ordenament jurídic.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Fabian.

L'honorable Conseller senyor Subirà té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'INDÚSTRIA I ENERGIA: Senyor President, els temes que ha tocat la senyora Rosa Fabian i la incitació que vostè ens ha fet, que no ens preocupem del temps, m'impulsaria a fer una disertació sobre multinacionals, i els la faré resumida. Mirin: una mica d'allò que en anglès diuen *back ground*. Ens hem d'acostumar a parlar en termes de mercat únic europeu, i les regulacions no compartides o no substancialment anàlogues dins d'aquest mercat poden produir distorsions importants. Concretament, què passa en un mercat on hi ha llibertat de moviment —recordi-ho bé, hi haurà llibertat de moviment, de mà d'obra, de béns i de capital—; què passarà? Doncs, que es posaran enormement de manifest aquelles rigideses locals que puguin existir, perquè, naturalment, si el mercat és lliure quant al moviment de capitals, i en alguna zona específica es donen rigideses especials, doncs, no s'ha de ser cap geni per saber el que pot passar. I llavors vostè em dirà: «Escolti, senyor Conseller, què opina de la desindustrialització?» Doncs, miri, jo opino que ha passat, o pot passar, perquè de moment encara no està passant... Recordi que la inversió industrial més important que s'està fent en aquest moments, probablement a l'Estat espanyol, sense cap dubte a Catalunya, és en el Baix Llobregat. És una inversió de centenars, de milers de milions de pessetes, de Volkswagen-Seat, en el Baix Llobregat, a Martorell. I la inversió, induïda i facilitada per nosaltres a través del polígon d'Abrera, de tota la indústria auxiliar que s'ubica allà per fer el subministrament de la planta, aquesta planta que serà la més moderna d'Europa de Volkswagen... Bé, això vol dir que si sumem i restem, el Baix Llobregat no es desindustrialitza.

Però, però, què pot passar, si efectivament hi ha unes rigideses que fan que el capital decideixi anar a un altre cantó?, perquè en el moment que ha de fer qualsevol petit moviment a la baixa —perquè, escolti, les empreses són oscil·lants, i l'economia és cíclica, i els sectors tenen alts i baixos—, i surt un ministre i diu que potser s'abaixarà el preu de l'IVA dels cotxes i ell provoca una crisi de venda en el sector de l'automòbil, eh? Molt bé, això pot passar. I llavors, pot passar que una empresa, doncs, hagi de reduir la seva força de treball. I si això li resulta enormement difícil, no només en termes de diners, sinó en termes de ròssec, de dificultats —no digui després que vaig en contra del dret de manifestació, eh?, però amb manifestacions constants davant de les seves oficines—, doncs, pot decidir, «escolti, miri, sap què?, doncs, invertiré a França en lloc d'invertir aquí».

I això ens pot passar. I llavors passarà aquell fenomen tan curiós, però en termes de sistemes absolutament entenedor, que és aquell fenomen que fa una legislació que intenta protegir determinat grup social, i el que fa és perjudicar-lo. Aquí, a l'Estat espanyol, en tenim un exemple que és absolutament clàssic, que és d'aquells que se'n diu «de llibre». Com que els posaré l'exemple, com que l'exemple és del franquisme, ningú se sentirà alludit. El franquisme va fer una legislació de protecció, teòricament, del llogater, eh? Va fer una legislació que estava dissenyada —teòricament, sobre el paper— per protegir el llogater contra els abusos —també teòrics i entre cometes— dels propietaris. Què va aconseguir? Va aconseguir que no s'edifiqués ni un sol habitatge, durant molts anys, per llogar, amb la qual cosa va acabar perjudicat, i va aconseguir que els llogaters haguessin de demanar permís al propietari per millorar l'habitatge; llavors, el propietari no els donava permís, perquè el que volia és que el llogater es fastigués i acabés marxant... És a dir, una legislació dissenyada sobre el paper —amb molt poca habilitat, molt grollerament— per protegir uns determinats interessos, el que va fer va ser acabar perjudicant-los greument.

Em sembla recordar que va ser un ministre de finances socialista, que va, precisament, liberalitzar aquesta legislació, i ho va fer molt bé. I va fer molt bé. Ara sembla que va tenir uns mesos, fa uns mesos es rumorejava que volien tornar a la legislació més franquista, d'això, però no ho han fet. Per tant, em sembla que es va pel bon camí, en aquest sentit. Què vull dir amb això? Que si nosaltres tenim unes rigideses que, sobre el paper i ingènuament, estan pensades per protegir els treballadors en el mercat de treball i en la seva relació amb les empreses podem acabar perjudicant-los molt seriosament. Perquè, simplement, pot passar que no es faci inversió. No solament que no vingui inversió estrangera, sinó que l'inversor català digui: «Escolti, sap què faré? Me n'aniré a invertir a Perpinyà». Perquè, a partir del 93, la llibertat de capitals voldrà dir això, voldrà dir això. Per tant, molt de compte amb totes aquestes coses.

I això vol dir que hem de donar a les empreses —multinacionals o no— una patent de cors? En absolut. Això vol dir que no s'han d'arbitrar les mesures necessàries perquè l'obrer no quedi desprotegit davant d'una regulació de plantilla? En absolut. Però potser, però potser, —segons com s'enfoqui— hi ha el perill que jo li he dit a vostè. I això lliga perfectament amb el tema del tèxtil. Vostè es recorda quan vostè i jo estàvem d'acord sobre determinades mesures de flexibilització a introduir? I, en canvi, han fracassat. I això situarà el tèxtil en una posició molt difícil.

O és que no és natural i lògic que una empresa... —jo l'he explicat des d'aquesta tribuna, aquest exemple—, que una empresa fabricant de panes, que són uns productes que vénen i van de moda en períodes de quatre o cinc anys... De tant en tant, doncs, tots ens posem una americana de pana; després passen de moda i ens passem set anys sense posar-nos una americana de pana. Molt bé. Sap què passa, si s'intenta protegir numantament els llocs de treball que haurien de ser reduïts en aquella empresa fabricant de panes, i que no se li deixen reduir? O molt traumàticament? Que l'empresa acaba fent suspensió de pagaments i tancant. I quan es tornen a posar de moda les panes, sap què passa? Que aquell fabricant de panes ja fa una altra cosa, ja està escarmentat, no vol tornar-s'hi a ficar. Sap què passa? Que es compren les panes a un altre país.

Bé, doncs, aquestes coses són així d'importants, senyora Fabian, i això ho hem fet avui, aquest debat, que més que una pregunta són unes consideracions generals sobre el tema, vénen a tomb, vénen a compte perquè hem tingut aquest temps addicional. Ara, vostè estigui tranquil·la, perquè per la informació que tenim nosaltres, bastant a fons, sobre el tema de Siemens, Siemens vol, decididament, tenir aquí a Catalunya un centre de producció, un centre de software i un centre de servei a la seva clientela, dins de la línia més moderna dels seus productes. Que això pot significar, en un moment determinat, una determinada reducció de plantilla? Potser sí. Però, en canvi, el que pot significar, si fem les coses bé entre tots, i Siemens també, i els sindicats també, i nosaltres també, que això no signifiqui l'abandó per part de Siemens de la seva activitat a Catalunya. I com que, en general, aquestes empreses troben aquí un entorn favorable per al seu desenvolupament —malgrat aquestes rigideses que jo

he dit—, el més probable és que l'activitat torni a recuperar-se, tal com va passar amb la dramàtica història de la línia blanca, i que al final s'ha consolidat força bé. Força bé.

Bé, per tant, això és el que hi ha. Jo tenia molts detalls aquí per contestar, però com que les coses han anat per un altre tarannà, no ho faig. És a dir, em sembla que és més interessant fer aquestes consideracions, avui que hem tingut temps, que no pas que jo li expliqués que una de les coses que es vol potenciar, per exemple, és la tècnica asincrònica trifàsica per a la tracció de vehicles que van sobre rails. Bé, és una de les tècniques de futur, però em sembla que això de l'asincrònica trifàsica, doncs, devem ser tres o quatre que sapiguem de què va.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, honorable Conseller.

S'aixeca la sessió.

(Són dos quarts de sis de la tarda i onze minuts.)





2.^a EDICIÓ

Jaume Sobrequès
Francesc Vicens
Ismael E. Pitarch

Prefaci dels M. H. Srs.
Heribert Barrera
i Miquel Coll i Alentorn

Publicacions
del Parlament
de Catalunya

Barcelona 1987. 504 pàgines. ISBN 84-505-6832-3
Preu: 10.000 PTA.

Paper couché i relligadura en
símil pell, estampada a 4
colors, protegida amb
sobrecoberta d'ace-
tat transparent

231
fotos a tot color
i a tota plana, originals
de Francesc Català i Roca
i altres fotògrafs i arxius

78 fotos històriques en blanc
i negre, reproduïdes en bitò

15 gràfics i esquemes sobre l'organització
i el funcionament parlamentaris

C O N T I N G U T

Prefaci del M. H. Sr. Heribert Barrera
Prefaci del M. H. Sr. Miquel Coll i Alentorn

**La institució parlamentària en la
història de Catalunya**, per Jaume
Sobrequès i Callicó

Origen
Major edat el segle XIII
El funcionament de les Corts Medievals
L'època d'or de les Corts
Les Corts i la crisi del segle XV
Les Corts escenari del redreçament
polític
Progressiva decadència de les Corts els
segles XVI i XVII
La desaparició definitiva de les Corts

El Palau del Parlament, per Francesc
Vicens

La Ciutadella de Felip V
Un segle i mig de repressió

L'arsenal de la Ciutadella
D'arsenal a palau reial
De palau reial a Museu
La instal·lació del Parlament durant la
República
L'etapa actual

El Parlament de Catalunya, per
Ismael E. Pitarch

I. Crònica del Parlament
*El parlament de la Generalitat restaurada
(1932-1939)*
Composició del Parlament
Esdeveniments històrics més importants
en la vida del Parlament
La funció legislativa
La funció de control
Altres funcions del Parlament
El Parlament de la Generalitat restablerta
Les eleccions al Parlament de Catalunya

II. Les funcions del Parlament
La naturalesa i la funció del Parlament
El sistema d'autogovern de Catalunya
Característiques del Parlament
La funció i les competències legislatives
del Parlament
Les funcions de creació, control i impuls
de l'acció política i de govern
La funció electiva
La funció integradora i solidària
El funcionament del Parlament
L'elecció del Parlament
Els diputats
La seu i el temps de treball
Els òrgans del Parlament
El sistema de treball i de decisió
El procediment legislatiu del Parlament
El control i l'impuls polític de l'acció de
govern
La publicitat i el coneixement del
Parlament
Els serveis del Parlament

SUBSCRIPCIÓ



CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Butlletí, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

El pagament es pot fer:

- a) En metàl·lic, a la Caixa del Parlament
- b) Per transferència bancària, al compte número 500-5-22559-41 de la Caixa d'Estalvis de Catalunya
- c) Per gir postal
- d) Per xec registrat (el xec no registrat no serà admès).

BUTLLETA

Nom

carrer num.

telèfon població codi postal

desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

a partir del dia de de fins al dia 31 de desembre de 19

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 19 envia

per núm. la quantitat de pessetes

(gir/xeu al portador)

..... de de 19 ..

Signatura

BUTLLETÍ OFICIAL
i
DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions: Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya,

Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Telèfon 300.62.63.

Subscripció anual: 6.000 pessetes. Subscripció anual conjunta amb el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*: 13.000 pessetes. Número solt: 120 pessetes. (Preus amb IVA inclòs).

Dip. Leg. B-27.966-80. ISSN 0213-7976 (general) ISSN 0213-7984 (sèrie P)

Imprès per Multitext, SA, Diputació 113-115, 08015 Barcelona

